

Parlamentul European

2019 - 2024

REGULAMENT DE PROCEDURĂ

Legislatura a 9-a

iulie 2019

RO

Unită în diversitate

RO

În atenția cititorilor:

În conformitate cu deciziile Parlamentului privind folosirea în documentele sale a unui limbaj neutru din punct de vedere al genului, Regulamentul de procedură a fost adaptat pentru a lua în considerare orientările privind acest subiect aprobate de Grupul la nivel înalt privind egalitatea de gen și diversitatea la 11 aprilie 2018.

Interpretări ale Regulamentului de procedură (în temeiul articolului 236) sunt indicate cu caractere *cursive*.

Un „Compendiu de acte juridice principale referitoare la regulamentul de procedură” este disponibil și poate fi descărcat de pe site-ul Parlamentului European:

http://www.europarl.europa.eu/sipade/rules/compendium/Compendium_RO.pdf

CUPRINS

TITLUL I DEPUTAȚI, ORGANE ALE PARLAMENTULUI ȘI GRUPURI POLITICE

CAPITOLUL 1

Articolul 1
Articolul 2
Articolul 3
Articolul 4
Articolul 5
Articolul 6
Articolul 7
Articolul 8
Articolul 9
Articolul 10
Articolul 11
Articolul 12

Articolul 13

CAPITOLUL 2

Articolul 14
Articolul 15
Articolul 16
Articolul 17
Articolul 18
Articolul 19
Articolul 20
Articolul 21

CAPITOLUL 3

Articolul 22
Articolul 23
Articolul 24
Articolul 25
Articolul 26
Articolul 27
Articolul 28
Articolul 29
Articolul 30
Articolul 31
Articolul 32

CAPITOLUL 4

Articolul 33
Articolul 34
Articolul 35
Articolul 36

DEPUTAȚI ÎN PARLAMENTUL EUROPEAN

Parlamentul European
Independența mandatului
Verificarea prerogativelor
Durata mandatului parlamentar
Privilegii și imunități
Ridicarea imunității
Apărarea privilegiilor și imunităților
Acțiunea de urgență a Președintelui pentru susținerea imunității
Proceduri privind imunitatea
Reguli de conduită
Interesele financiare ale deputaților și Registrul de transparență
Investigații interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF)
Observatori

MANDATE

Președintele provizoriu
Candidaturi și dispoziții generale
Alegerea Președintelui – Discursul inaugural
Alegerea vicepreședinților
Alegerea chestorilor
Durata mandatelor
Locuri vacante
Încetarea exercitării funcțiilor înainte de termen

ORGANE ȘI FUNCȚII

Funcțiile Președintelui
Funcțiile vicepreședinților
Componenta Biroului
Funcțiile Biroului
Componenta Conferinței președinților
Funcțiile Conferinței președinților
Funcțiile chestorilor
Conferința președinților de comisie
Conferința președinților de delegație
Continuitatea funcțiilor în perioada alegerilor
Accesul publicului la deciziile Biroului și ale Conferinței președinților

GRUPURI POLITICE

Constituirea și dizolvarea grupurilor politice
Activitățile și situația juridică ale grupurilor politice
Intergrupurile
Deputații neafiliați

TITLUL II PROCEDURI LEGISLATIVE, BUGETARE, DE DESCĂRCARE DE GESTIUNE ȘI DE ALT TIP

CAPITOLUL 1 PROCEDURI LEGISLATIVE — DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 38	Programarea anuală
Articolul 39	Respectarea drepturilor fundamentale
Articolul 40	Verificarea temeiului juridic
Articolul 41	Delegarea competențelor legislative și conferirea competențelor de executare
Articolul 42	Verificarea compatibilității financiare
Articolul 43	Examinarea respectării principiilor subsidiarității și proporționalității
Articolul 44	Informarea și accesul Parlamentului la documente
Articolul 45	Reprezentarea Parlamentului la reuniunile Consiliului
Articolul 46	Dreptul Parlamentului de a prezenta propuneri
Articolul 47	Cereri adresate Comisiei în vederea prezentării de către aceasta a unor propuneri
Articolul 48	Examinarea actelor obligatorii din punct de vedere juridic
Articolul 49	Accelerarea procedurilor legislative
Articolul 50	Procedurile legislative privind inițiativele prezentate de alte instituții decât Comisia sau de state membre

CAPITOLUL 2 PROCEDURI ÎN CADRUL COMISIEI

Articolul 51	Rapoarte legislative
Articolul 52	Procedura simplificată
Articolul 53	Rapoarte fără caracter legislativ
Articolul 54	Rapoarte din proprie inițiativă
Articolul 55	Modalități de elaborare a rapoartelor
Articolul 56	Avizele comisiilor
Articolul 57	Procedura comisiilor asociate
Articolul 58	Procedura reuniunilor comune ale comisiilor

CAPITOLUL 3 PROCEDURA LEGISLATIVĂ ORDINARĂ

SECȚIUNEA 1 - PRIMA LECTURĂ

Articolul 59	Votul în Parlament – prima lectură
Articolul 60	Retrimiterarea la comisia competentă
Articolul 61	Sesizarea repetată a Parlamentului
Articolul 62	Acordul în primă lectură

SECȚIUNEA 2 - A DOUA LECTURĂ

Articolul 63	Transmiterea poziției Consiliului
Articolul 64	Prelungirea termenelor
Articolul 65	Procedura de examinare în cadrul comisiei competente
Articolul 66	Prezentarea în Parlament
Articolul 67	Votul în Parlament – a doua lectură
Articolul 68	Admisibilitatea amendamentelor la poziția Consiliului
Articolul 69	Acordul în a doua lectură

SECȚIUNEA 3 - NEGOCIERILE INTERINSTITUȚIONALE DIN CADRUL PROCEDURII LEGISLATIVE ORDINARE

Articolul 70	Dispoziții generale
--------------	---------------------

Articolul 71	Negocieri înaintea primei lecturi a Parlamentului
Articolul 72	Negocieri înaintea primei lecturi a Consiliului
Articolul 73	Negocieri înaintea celei de-a doua lecturi a Parlamentului
Articolul 74	Desfășurarea negocierilor

SECȚIUNEA 4 - CONCILIERE ȘI A TREIA LECTURĂ

Articolul 75	Prelungirea termenelor
Articolul 76	Convocarea comitetului de conciliere
Articolul 77	Delegația la comitetul de conciliere
Articolul 78	Proiectul comun

SECȚIUNEA 5 - ÎNCHEIEREA PROCEDURII

Articolul 79	Semnarea și publicarea actelor adoptate
--------------	---

CAPITOLUL 4 DISPOZIȚII SPECIFICE PROCEDURII DE CONSULTARE

Articolul 80	Modificarea unei propuneri de act obligatoriu din punct de vedere juridic
Articolul 81	Poziția Comisiei privind amendamentele
Articolul 82	Votul în Parlament
Articolul 83	Urmărirea poziției Parlamentului
Articolul 84	Sesizarea repetată a Parlamentului

CAPITOLUL 5 ASPECTE CONSTITUȚIONALE

Articolul 85	Revizuirea ordinară a tratatelor
Articolul 86	Revizuirea simplificată a tratatelor
Articolul 87	Tratate de aderare
Articolul 88	Retragerea din Uniune
Articolul 89	Încălcarea principiilor și valorilor fundamentale de către un stat membru
Articolul 90	Componenta Parlamentului
Articolul 91	Cooperarea consolidată dintre statele membre

CAPITOLUL 6 PROCEDURI BUGETARE

Articolul 92	Cadrul financiar multianual
Articolul 93	Procedura bugetară anuală
Articolul 94	Poziția Parlamentului privind proiectul de buget
Articolul 95	Concilierea bugetară
Articolul 96	Adoptarea definitivă a bugetului
Articolul 97	Regimul douăsprezecimilor provizorii
Articolul 98	Execuția bugetară
Articolul 99	Descărcarea de gestiune a Comisiei pentru execuția bugetară
Articolul 100	Alte proceduri de descărcare de gestiune
Articolul 101	Cooperarea interinstituțională

CAPITOLUL 7 PROCEDURI BUGETARE INTERNE

Articolul 102	Estimarea bugetului Parlamentului
Articolul 103	Procedura care se aplică pentru întocmirea estimării bugetului Parlamentului
Articolul 104	Competențele în domeniul angajării și lichidării cheltuielilor, al aprobării conturilor și al descărcării de gestiune

CAPITOLUL 8 PROCEDURA DE APROBARE

Articolul 105	Procedura de aprobare
---------------	-----------------------

CAPITOLUL 9

Articolul 106

Articolul 107

Articolul 108

Articolul 109

Articolul 110

CAPITOLUL 10

Articolul 111

Articolul 112

Articolul 113

ALTE PROCEDURI

Procedura de emitere a avizelor privind derogările de la adoptarea euro

Proceduri privind dialogul social

Proceduri privind examinarea acordurilor voluntare preconizate

Codificarea

Reformarea

ACTE DELEGATE ȘI ACTE DE PUNERE ÎN APLICARE

Acte delegate

Acte și măsuri de punere în aplicare

Examinarea în cadrul procedurii comisiilor asociate sau a procedurii reuniunilor comune ale comisiilor

TITLUL III RELAȚII EXTERNE

CAPITOLUL 1

Articolul 114

Articolul 115

ACORDURI INTERNAȚIONALE

Acorduri internaționale

Aplicarea provizorie sau suspendarea aplicării acordurilor internaționale sau stabilirea poziției Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord internațional

CAPITOLUL 2

Articolul 116

Articolul 117

REPREZENTAREA EXTERNĂ A UNIUNII ȘI POLITICA EXTERNĂ ȘI DE SECURITATE COMUNĂ

Reprezentanți speciali

Reprezentarea internațională

CAPITOLUL 3

Articolul 118

Articolul 119

Articolul 120

RECOMANDĂRI PRIVIND ACȚIUNEA EXTERNĂ A UNIUNII

Recomandări privind politicile externe ale Uniunii

Consultarea și informarea Parlamentului în cadrul politicii externe și de securitate comune

Încălcarea drepturilor omului

TITLUL IV TRANSPARENȚA LUCRĂRILOR

Articolul 121

Articolul 122

Articolul 123

Transparența activităților Parlamentului

Accesul public la documente

Accesul în Parlament

TITLUL V RELAȚIILE CU CELELALTE INSTITUȚII ȘI ORGANE

CAPITOLUL 1

Articolul 124

Articolul 125

Articolul 126

Articolul 127

Articolul 128

Articolul 129

Articolul 130

Articolul 131

NUMIRI

Alegerea Președintelui Comisiei

Alegerea Comisiei

Programarea multianuală

Moțiunea de cenzură împotriva Comisiei

Numirea judecătorilor și avocaților generali ai Curții de Justiție a Uniunii Europene

Numirea membrilor Curții de Conturi

Numirea membrilor Comitetului executiv al Băncii Centrale Europene

Numiri în organismele de guvernanță economică

CAPITOLUL 2	DECLARAȚII
Articolul 132	Declarațiile Comisiei, ale Consiliului și ale Consiliului European
Articolul 133	Explicarea deciziilor Comisiei
Articolul 134	Declarațiile Curții de Conturi
Articolul 135	Declarațiile Băncii Centrale Europene
CAPITOLUL 3	ÎNTREBĂRI PARLAMENTARE
Articolul 136	Întrebări cu solicitare de răspuns oral urmat de dezbateri
Articolul 137	Timpul afectat întrebărilor
Articolul 138	Întrebări cu solicitare de răspuns scris
Articolul 139	Interpelări majore cu solicitare de răspuns scris
Articolul 140	Întrebări cu solicitare de răspuns scris adresate Băncii Centrale Europene
Articolul 141	Întrebări cu solicitare de răspuns scris privind mecanismul unic de supraveghere și mecanismul unic de rezoluție
CAPITOLUL 4	RAPOARTE ALE ALTOR INSTITUȚII ȘI ORGANISME
Articolul 142	Rapoarte anuale și alte rapoarte ale altor instituții sau organisme
CAPITOLUL 5	REZOLUȚII ȘI RECOMANDĂRI
Articolul 143	Propuneri de rezoluție
Articolul 144	Dezbateri privind cazuri de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept
CAPITOLUL 6	CONSULTAREA ALTOR INSTITUȚII ȘI ORGANISME
Articolul 145	Consultarea Comitetului Economic și Social European
Articolul 146	Consultarea Comitetului Regiunilor
Articolul 147	Cereri adresate agențiilor europene
CAPITOLUL 7	ACORDURI INTERINSTITUȚIONALE
Articolul 148	Acorduri interinstituționale
CAPITOLUL 8	SESIUNEA CURȚII DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE
Articolul 149	Proceduri în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene
TITLUL VI	RELAȚIILE CU PARLAMENTELE NAȚIONALE
Articolul 150	Schimbul de informații, contacte și facilități reciproce
Articolul 151	Conferința organelor parlamentare specializate în chestiunile Uniunii (COSAC)
Articolul 152	Conferințe ale parlamentelor
TITLUL VII	SESIUNI
CAPITOLUL 1	SESIUNILE PARLAMENTULUI
Articolul 153	Legislaturi, sesiuni, perioade de sesiune, ședințe
Articolul 154	Convocarea Parlamentului
Articolul 155	Locul de desfășurare a ședințelor și a reuniunilor
Articolul 156	Participarea la ședințe
CAPITOLUL 2	ORDINEA LUCRĂRILOR PARLAMENTULUI
Articolul 157	Proiectul de ordine de zi
Articolul 158	Adoptarea și modificarea ordinii de zi

Articolul 159	Procedura în plen fără amendamente și dezbateri
Articolul 160	Prezentare succintă
Articolul 161	Dezbateri extraordinară
Articolul 162	Dezbateri tematică solicitată de un grup politic
Articolul 163	Procedura de urgență
Articolul 164	Dezbateri în comun
Articolul 165	Termene
CAPITOLUL 3	REGULI GENERALE PENTRU DESFĂȘURAREA ȘEDINȚELOR
Articolul 166	Accesul în sala de ședințe
Articolul 167	Regimul lingvistic
Articolul 168	Dispoziție tranzitorie
Articolul 169	Distribuirea documentelor
Articolul 170	Prelucrarea electronică a documentelor
Articolul 171	Repartizarea timpului afectat luărilor de cuvânt și lista vorbitorilor
Articolul 172	Intervenții cu durata de un minut
Articolul 173	Intervenții pentru chestiuni de ordin personal
Articolul 174	Prevenirea manevrelor dilatorii
CAPITOLUL 4	MĂSURI ÎN CAZ DE NERESPECTARE A REGULILOR DE CONDUITĂ APLICABILE DEPUTAȚILOR
Articolul 175	Măsuri imediate
Articolul 176	Sanțiuni
Articolul 177	Căi de atac interne
CAPITOLUL 5	CVORUM, AMENDAMENTE ȘI VOT
Articolul 178	Cvorumul
Articolul 179	Praguri
Articolul 180	Depunerea și prezentarea amendamentelor
Articolul 181	Admisibilitatea amendamentelor
Articolul 182	Procedura de vot
Articolul 183	Ordinea de votare a amendamentelor
Articolul 184	Filtrarea de către comisii a amendamentelor depuse în plen
Articolul 185	Votul pe părți
Articolul 186	Dreptul de vot
Articolul 187	Votul
Articolul 188	Votul final
Articolul 189	Egalitatea de voturi
Articolul 190	Votul prin apel nominal
Articolul 191	Votul secret
Articolul 192	Folosirea sistemului electronic de votare
Articolul 193	Contestarea votului
Articolul 194	Explicații privind votul
CAPITOLUL 6	SOLICITĂRI DE RESPECTARE A REGULAMENTULUI DE PROCEDURĂ ȘI INTERVENȚII PRIVIND PROCEDURA
Articolul 195	Solicitarea de respectare a Regulamentului de procedură
Articolul 196	Moțiuni de procedură
Articolul 197	Moțiunea de inadmisibilitate
Articolul 198	Retrimiteri la comisii
Articolul 199	Închiderea dezbaterii

Articolul 200	Amânarea dezbaterii sau a votului
Articolul 201	Suspendarea sau ridicarea ședinței
CAPITOLUL 7	PUBLICAREA LUCRĂRILOR
Articolul 202	Procesul-verbal
Articolul 203	Textele adoptate
Articolul 204	Stenograma
Articolul 205	Înregistrarea audiovizuală a dezbaterilor

TITLUL VIII COMISII ȘI DELEGAȚII

CAPITOLUL 1	COMISII
Articolul 206	Constituirea comisiilor permanente
Articolul 207	Comisii speciale
Articolul 208	Comisiile de anchetă
Articolul 209	Componența comisiilor
Articolul 210	Atribuțiile comisiilor
Articolul 211	Chestiuni în materie de competență
Articolul 212	Subcomisiile
Articolul 213	Birourile comisiilor
Articolul 214	Coordonatori în cadrul comisiei
Articolul 215	Raportori din umbră
Articolul 216	Reuniunile comisiilor
Articolul 217	Procese-verbale ale reuniunilor comisiilor
Articolul 218	Votul în comisie
Articolul 219	Dispoziții privind ședința plenară aplicabile în comisie
Articolul 220	Timpul afectat întrebărilor în comisie
Articolul 221	Procedura pentru consultarea de către o comisie a documentelor confidențiale în cadrul unei reuniuni a comisiei cu ușile închise
Articolul 222	Audierile publice și dezbaterile consacrate inițiativelor cetățenești
CAPITOLUL 2	DELEGAȚII INTERPARLAMENTARE
Articolul 223	Constituirea și rolul delegațiilor interparlamentare
Articolul 224	Comisiile parlamentare mixte
Articolul 225	Cooperarea cu Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei

TITLUL IX PETIȚII

Articolul 226	Dreptul de petiționare
Articolul 227	Examinarea petițiilor
Articolul 228	Vizitele de informare
Articolul 229	Accesul publicului la petiții
Articolul 230	Inițiativa cetățenească

TITLUL X OMBUDSMANUL

Articolul 231	Alegerea Ombudsmanului
Articolul 232	Activitatea Ombudsmanului
Articolul 233	Destituirea Ombudsmanului

TITLUL XI SECRETARIATUL GENERAL AL PARLAMENTULUI

Articolul 234	Secretariatul General
---------------	-----------------------

TITLUL XII COMPETENȚELE ȘI RESPONSABILITĂȚILE PRIVIND PARTIDELE POLITICE EUROPENE ȘI FUNDAȚIILE

POLITICE EUROPENE

Articolul 235 Competențele și responsabilitățile privind partidele politice europene și fundațiile politice europene

TITLUL XIII APLICAREA ȘI MODIFICAREA REGULAMENTULUI DE PROCEDURĂ

Articolul 236 Aplicarea Regulamentului de procedură
Articolul 237 Modificarea Regulamentului de procedură

TITLUL XIV DISPOZIȚII DIVERSE

Articolul 238 Simbolurile Uniunii
Articolul 239 Integrarea perspectivei de gen
Articolul 240 Chestiuni pendinte
Articolul 241 Rectificări

ANEXA I CODUL DE CONDUITĂ A DEPUTAȚILOR ÎN PARLAMENTUL EUROPEAN ÎN MATERIE DE INTERESE FINANCIARE ȘI CONFLICTE DE INTERESE

ANEXA II CODUL COMPORTAMENTULUI ADECVAT AL DEPUTAȚILOR ÎN PARLAMENTUL EUROPEAN ÎN EXERCITAREA FUNCȚIILOR LOR

ANEXA III CRITERII PRIVIND ÎNTREBĂRILE ȘI INTERPELĂRILE CU SOLICITARE DE RĂSPUNS SCRIS ADRESATE ÎN TEMEIUL ARTICOLELOR 138, 140 ȘI 141

ANEXA IV ORIENTĂRI ȘI PRINCIPII GENERALE PENTRU ALEGEREA SUBIECTELOR CARE URMEAZĂ A FI ÎNSCRISE PE ORDINEA DE ZI A DEZBATERILOR PRIVIND CAZURI DE ÎNCĂLCARE A DREPTURILOR OMULUI, A DEMOCRAȚIEI ȘI A STATULUI DE DREPT PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 144

ANEXA V PROCEDURA CARE SE APLICĂ PENTRU EXAMINAREA ȘI ADOPTAREA DECIZIILOR PRIVIND ACORDAREA DESCĂRCĂRII DE GESTIUNE

ANEXA VI COMPETENȚELE ȘI ATRIBUȚIILE COMISIILOR PARLAMENTARE PERMANENTE

ANEXA VII APROBAREA COMISIEI ȘI MONITORIZAREA ANGAJAMENTELOR ASUMATE ÎN TIMPUL AUDIERILOR

ANEXA VIII CERINȚE PENTRU ELABORAREA ACTELOR ADOPTATE ÎN CONFORMITATE CU PROCEDURA LEGISLATIVĂ ORDINARĂ

TITLUL I

DEPUTAȚI, ORGANE ALE PARLAMENTULUI ȘI GRUPURI POLITICE

CAPITOLUL 1

DEPUTAȚI ÎN PARLAMENTUL EUROPEAN

Articolul 1

Parlamentul European

1. Parlamentul European este adunarea aleasă în conformitate cu tratatele, cu Actul din 20 septembrie 1976 privind alegerea membrilor Parlamentului European prin vot universal direct și cu legislațiile naționale adoptate în aplicarea tratatelor.

2. Denumirea reprezentanților aleși în Parlamentul European este următoarea:

- „Членове на Европейския парламент” în bulgară,
- „Diputados al Parlamento Europeo” în spaniolă,
- „Poslanci Evropského parlamentu” în cehă,
- „Medlemmer af Europa-Parlamentet” în daneză,
- „Mitglieder des Europäischen Parlaments” în germană,
- „Euroopa Parlamendi liikmed” în estoniană,
- „Βουλευτες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου” în greacă,
- „Members of the European Parliament” în engleză,
- „Députés au Parlement européen” în franceză,
- „Feisirí de Pharlaimint na hEorpa” în irlandeză,
- „Zastupnici u Europskom parlamentu” în croată,
- „Deputati al Parlamento europeo” în italiană,
- „Eiropas Parlamenta deputāti” în letonă,
- „Europos Parlamento nariai” în lituaniană,
- „Európai Parlamenti Képviselők” în maghiară,
- „Membri tal-Parlament Ewropew” în malteză,
- „Leden van het Europees Parlement” în olandeză,
- „Posłowie do Parlamentu Europejskiego” în poloneză,
- „Deputados ao Parlamento Europeu” în portugheză,

TITLUL I Articolul 2

„Deputați în Parlamentul European” în română,
„Poslanci Európskeho parlamentu” în slovacă,
„Poslanci Evropskega parlamenta” în slovenă,
„Euroopan parlamentin jäsenet” în finlandeză,
„Ledamöter av Europaparlamentet” în suedeză.

Articolul 2

Independența mandatului

În conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din Actul din 20 septembrie 1976 și cu articolul 2 alineatul (1) și articolul 3 alineatul (1) din Statutul deputaților în Parlamentul European, deputații își exercită mandatul în mod liber și independent, nu pot fi obligați prin instrucțiuni și nu pot primi mandat imperativ.

Articolul 3

Verificarea prerogativelor

1. În urma alegerilor generale pentru Parlamentul European, Președintele invită autoritățile competente ale statelor membre să comunice Parlamentului, în cel mai scurt timp, numele deputaților aleși, pentru ca aceștia să poată participa la lucrările Parlamentului încă de la deschiderea primei ședințe de după alegeri.

În același timp, Președintele le atrage atenția acestor autorități cu privire la dispozițiile pertinente din Actul din 20 septembrie 1976 și le invită să ia măsurile necesare pentru a evita orice incompatibilitate cu mandatul de deputat în Parlamentul European.

2. Orice deputat a cărui alegere este notificată Parlamentului trebuie să declare în scris, înainte de a participa la lucrările parlamentare, că nu deține o funcție incompatibilă cu cea de deputat în Parlamentul European, în conformitate cu articolul 7 alineatele (1) sau (2) din Actul din 20 septembrie 1976. După alegerile generale, această declarație trebuie făcută, în măsura posibilului, cel târziu cu șase zile înainte de prima ședință a Parlamentului de după alegeri. Orice deputat participă la lucrările Parlamentului și ale organelor acestuia cu exercitarea deplină a drepturilor atât timp cât prerogativele sale nu au fost verificate sau nu s-a luat o hotărâre în legătură cu o eventuală contestație, cu condiția să fi efectuat în prealabil declarația menționată anterior.

În cazul în care s-a stabilit, pe baza unor date verificabile și din surse accesibile publicului, că un deputat exercită o funcție incompatibilă cu calitatea de deputat în Parlamentul European, în sensul articolului 7 alineatele (1) sau (2) din Actul din 20 septembrie 1976, Parlamentul constată, pe baza informațiilor furnizate de Președintele său, că locul este vacant.

3. Pe baza unui raport al comisiei competente, Parlamentul efectuează în cel mai scurt timp verificarea prerogativelor și statuează asupra validității mandatului fiecărui membru nou ales, precum și în privința eventualelor contestații formulate în conformitate cu dispozițiile Actului din 20 septembrie 1976, altele decât cele care, în temeiul actului respectiv, fac în mod exclusiv obiectul dispozițiilor de drept intern la care face trimitere Actul.

Raportul comisiei competente se întemeiază pe comunicarea oficială, de către fiecare stat membru,

a rezultatelor electorale în ansamblul lor, cu precizarea numelor candidaților aleși, precum și ale eventualelor supleanți, în ordinea clasării rezultate în urma votului.

Mandatul unui deputat poate fi validat numai după prezentarea declarațiilor scrise prevăzute la prezentul articol, precum și în anexa I la prezentul regulament.

4. Pe baza unei propuneri a comisiei competente, Parlamentul verifică fără întârziere prerogativele fiecărui deputat care înlocuiește un deputat aflat la sfârșit de mandat și se poate pronunța în orice moment asupra oricărei contestații referitoare la validitatea mandatului unuia dintre membri.

5. În cazul în care numirea unui deputat are loc ca urmare a retragerii candidaților care figurează pe aceeași listă, comisia competentă pentru verificarea prerogativelor se asigură că retragerea respectivă se face în spiritul și în litera Actului din 20 septembrie 1976, precum și în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din prezentul regulament.

6. Comisia competentă se asigură că orice informație care ar putea aduce atingere eligibilității unui deputat sau eligibilității sau ordinii de clasare a supleanților este comunicată în cel mai scurt timp Parlamentului de către autoritățile statelor membre sau ale Uniunii, cu menționarea, în cazul unei numiri, a datei de la care aceasta produce efecte.

În cazul în care autoritățile competente ale statelor membre inițiază o procedură care ar putea conduce la invalidarea mandatului unui deputat, Președintele le solicită o informare periodică privind stadiul acesteia. Președintele sesizează în legătură cu aceasta comisia competentă, la propunerea căreia Parlamentul poate adopta o decizie.

Articolul 4

Durata mandatului parlamentar

1. Mandatul începe și expiră în conformitate cu dispozițiile articolelor 5 și 13 din Actul din 20 septembrie 1976.

2. Orice deputat demisionar notifică Președintelui demisia sa, precum și data la care aceasta își produce efectele, dată care nu poate depăși trei luni de la notificare. Această notificare îmbracă forma unui proces-verbal redactat în prezența Secretarului General ori a reprezentantului său, semnat de acesta și de deputatul în cauză și prezentat de îndată comisiei competente care îl înscrie pe ordinea de zi a primei reuniuni care urmează primirii documentului respectiv.

În cazul în care comisia competentă consideră că demisia este compatibilă cu Actul din 20 septembrie 1976, se declară existența unui loc vacant cu efect de la data indicată de deputatul demisionar în procesul-verbal, iar Președintele informează Parlamentul cu privire la acest lucru.

În cazul în care comisia competentă consideră că demisia nu respectă Actul din 20 septembrie 1976, aceasta propune Parlamentului să nu declare existența unui loc vacant.

3. În cazul în care nu este programată nicio reuniune a comisiei competente înainte de următoarea perioadă de sesiune, raportorul comisiei competente examinează de îndată orice demisie corect notificată. În cazul în care o întârziere în procesul de examinare a notificării ar putea avea efecte prejudiciabile, raportorul sesizează președintele comisiei cu privire la acest lucru, solicitând, în conformitate cu dispozițiile alineatului (2):

- ca Președintele să fie informat, în numele comisiei, că poate fi constatată existența unui loc vacant; sau

TITLUL I Articolul 5

- să fie convocată o reuniune extraordinară a comisiei pentru a examina dificultățile specifice menționate de raportor.

4. În cazul în care autoritățile competente ale statelor membre sau ale Uniunii sau deputatul în cauză notifică Președintelui o numire sau o alegere într-o funcție care este incompatibilă cu exercitarea mandatului de deputat în Parlamentul European, în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) sau (2) din Actul din 20 septembrie 1976, Președintele informează Parlamentul cu privire la această situație, iar Parlamentul declară că locul este vacant de la data incompatibilității.

În cazul în care autoritățile competente ale statelor membre notifică Președintelui încetarea mandatului unui deputat în Parlamentul European fie ca urmare a unei incompatibilități suplimentare determinate de legislația statului membru respectiv în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din Actul din 20 septembrie 1976, fie ca urmare a retragerii mandatului deputatului în conformitate cu articolul 13 alineatul (3) din actul menționat, Președintele informează Parlamentul că mandatul deputatului respectiv a încetat la data comunicată de autoritățile competente ale statului membru. În cazul în care nu este comunicată o astfel de dată, data încetării mandatului este data notificării de către statul membru respectiv.

5. Atunci când autoritățile statelor membre sau ale Uniunii informează Președintele în legătură cu o misiune pe care intenționează să o încredințeze unui deputat, Președintele sesizează comisia competentă pentru a examina compatibilitatea misiunii preconizate cu Actul din 20 septembrie 1976. Președintele aduce la cunoștința Parlamentului, a deputatului și a autorităților în cauză concluziile comisiei.

6. În cazul în care Parlamentul constată că un loc este vacant, Președintele informează statul membru interesat cu privire la aceasta și îl invită să ia măsuri pentru ocuparea locului vacant în cel mai scurt timp.

7. În cazul în care acceptarea sau încetarea mandatului ar putea fi bazată pe erori materiale sau pe vicii de consimțământ, Parlamentul poate declara invalid mandatul examinat sau refuza constatarea existenței locului vacant.

Articolul 5

Privilegii și imunități

1. Deputații se bucură de privilegiile și imunitățile prevăzute în Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene.

2. În exercitarea competențelor sale privind privilegiile și imunitățile, Parlamentul acționează pentru conservarea integrității sale ca adunare legislativă democratică și pentru asigurarea independenței deputaților în îndeplinirea atribuțiilor care le revin. Imunitatea parlamentară nu este un privilegiu personal al deputaților, ci o garanție pentru independența Parlamentului în ansamblu și a membrilor săi.

3. Permisul de liberă trecere eliberat de UE, care îi conferă unui deputat dreptul la libera circulație în statele membre și în alte țări în care acest permis este recunoscut drept document de călătorie valabil, este emis de Uniunea Europeană unui deputat, la cerere și cu autorizarea Președintelui Parlamentului.

4. În scopul îndeplinirii atribuțiilor lor parlamentare, toți deputații au dreptul să participe în mod activ la lucrările comisiilor și delegațiilor Parlamentului în conformitate cu dispozițiile Regulamentului de procedură.

5. Deputații au dreptul de a consulta orice dosar aflat în posesia Parlamentului sau a unei comisii, cu excepția dosarelor și conturilor personale pe care sunt autorizați să le consulte numai deputații în cauză. Excepțiile de la acest principiu în vederea tratării documentelor la care accesul publicului poate fi interzis în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului¹ sunt prevăzute la articolul 221.

Unui deputat îi poate fi refuzat, cu acordul Biroului, printr-o decizie motivată, dreptul de a consulta un document al Parlamentului, dacă Biroul, după audierea deputatului respectiv, ajunge la concluzia că această consultare ar compromite de o manieră inacceptabilă interesele instituționale ale Parlamentului sau interesul public și că acțiunea deputatului are la bază considerente private și personale. Împotriva unei astfel de decizii, deputatul poate introduce o cale de atac în scris, în termen de o lună de la notificarea deciziei în cauză. Pentru a fi admise, căile de atac în scris trebuie să fie motivate corespunzător. Parlamentul ia o decizie cu privire la calea de atac respectivă, fără dezbateri, în cadrul perioadei de sesiune care urmează după introducerea acesteia.

Accesul la informațiile confidențiale face obiectul normelor stabilite în acordurile interinstituționale încheiate de Parlament privind tratamentul informațiilor confidențiale² și al normelor interne de aplicare a acestora, adoptate de organismele competente ale Parlamentului³.

Articolul 6

Ridicarea imunității

1. Cererile de ridicare a imunității se analizează în conformitate cu articolele 7, 8 și 9 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene și cu principiile menționate la articolul 5 alineatul (2) din prezentul regulament.

2. În cazul în care un deputat este obligat să compară în calitate de martor sau de expert, nu este necesar să se solicite ridicarea imunității sale, cu condiția ca deputatul:

- să nu fie obligat să compară la o dată sau într-un moment care împiedică sau îngreunează îndeplinirea atribuțiilor sale parlamentare, sau să aibă posibilitatea de a prezenta o declarație scrisă ori în orice altă formă care să nu îngreuneze îndeplinirea atribuțiilor sale parlamentare; și

¹ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

² Acordul interinstituțional din 20 noiembrie 2002 dintre Parlamentul European și Consiliu privind accesul Parlamentului European la informații sensibile ale Consiliului din domeniul politicii de securitate și apărare (JO C 298, 30.11.2002, p. 1).

Acordul-cadru din 20 octombrie 2010 privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană (JO L 304, 20.11.2010, p. 47).

Acordul interinstituțional din 12 martie 2014 dintre Parlamentul European și Consiliu privind transmiterea către Parlamentul European și prelucrarea de către acesta a informațiilor clasificate deținute de Consiliu în alte chestiuni decât cele vizate de domeniul politicii externe și de securitate comune (JO C 95, 1.4.2014, p. 1).

³ Decizia Parlamentului European din 23 octombrie 2002 privind aplicarea Acordului interinstituțional privind accesul Parlamentului European la informații sensibile ale Consiliului din domeniul politicii de securitate și de apărare (JO C 298, 30.11.2002, p. 4).

Decizia Biroului din 15 aprilie 2013 referitoare la normele care reglementează tratamentul informațiilor confidențiale de către Parlamentul European (JO C 96, 1.4.2014, p. 1).

- să nu fie obligat să depună mărturie în legătură cu informații obținute în mod confidențial în timpul îndeplinirii atribuțiilor sale parlamentare pe care nu consideră oportun să le divulge.

Articolul 7

Apărarea privilegiilor și imunităților

1. În cazul în care se presupune că a avut loc sau că urmează să aibă loc o încălcare a privilegiilor și imunităților unui deputat sau ale unui fost deputat de către autoritățile unui stat membru, se poate solicita, în conformitate cu articolul 9 alineatul (1), o decizie a Parlamentului care să determine dacă privilegiile și imunitățile respective au fost încălcate sau riscă să fie încălcate.
2. Se poate depune o astfel de cerere de apărare a privilegiilor și imunităților în special în cazul în care se consideră că circumstanțele respective ar constitui o restricție administrativă sau de altă natură în privința liberei circulații a deputaților spre locul de desfășurare a reuniunilor Parlamentului sau la întoarcere sau o restricție administrativă sau de altă natură în privința opiniilor sau voturilor exprimate în cadrul exercitării funcțiilor lor, sau în cazul în care se consideră că circumstanțele respective ar intra sub incidența articolului 9 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene.
3. O cerere de apărare a privilegiilor și imunităților unui deputat nu este admisibilă dacă a fost deja depusă o cerere de apărare sau de ridicare a imunității deputatului respectiv în legătură cu aceleași fapte, indiferent dacă cererea anterioară a condus la o decizie.
4. O cerere de apărare a privilegiilor și imunităților unui deputat nu mai este luată în considerație dacă s-a primit o cerere de ridicare a imunității deputatului respectiv în legătură cu aceleași fapte.
5. În cazurile în care s-a luat decizia de a nu se apăra privilegiile și imunitățile unui deputat, acesta poate solicita în mod excepțional reanalizarea deciziei, prezentând noi probe în conformitate cu articolul 9 alineatul (1). Cererea de reanalizare nu este admisibilă în cazul în care a fost formulată deja o acțiune împotriva deciziei în temeiul articolului 263 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene sau în cazul în care Președintele consideră că noile mijloace de probă prezentate nu sunt suficiente pentru a justifica reanalizarea deciziei.

Articolul 8

Acțiunea de urgență a Președintelui pentru susținerea imunității

1. În cazul în care un deputat este arestat sau privat de libertatea de circulație pe motivul unei presupuse încălcări a privilegiilor și imunităților sale, Președintele poate lua de urgență, după consultarea președintelui și a raportorului comisiei competente, inițiativa de a susține privilegiile și imunitățile deputatului în cauză. Președintele Parlamentului comunică această inițiativă comisiei și informează Parlamentul cu privire la aceasta.
2. În cazul în care Președintele face uz de competențele conferite la alineatul (1), comisia ia act de inițiativa Președintelui în cursul reuniunii următoare. Dacă este necesar, comisia poate întocmi un raport care să fie prezentat Parlamentului.

Articolul 9**Proceduri privind imunitatea**

1. Orice cerere adresată Președintelui de către o autoritate competentă a unui stat membru în vederea ridicării imunității unui deputat, sau de către un deputat sau un fost deputat în vederea apărării privilegiilor și imunităților, se anunță în Parlament și se transmite comisiei competente.

2. Cu acordul deputatului sau al fostului deputat în cauză, cererea poate fi adresată de un alt deputat, căruia i se va permite să îl reprezinte pe deputatul sau pe fostul deputat în cauză în toate fazele procedurii.

Deputatul care îl reprezintă pe deputatul sau pe fostul deputat în cauză nu este implicat în deciziile luate de comisie.

3. Comisia examinează fără întârziere, dar ținând cont de complexitatea lor relativă, cererile de ridicare a imunității sau de apărare a privilegiilor și imunităților.

4. Comisia prezintă o propunere de decizie motivată prin care se recomandă adoptarea sau respingerea cererii de ridicare a imunității sau de apărare a imunității și privilegiilor. Nu se admit amendamente. În cazul respingerii unei propuneri, se consideră adoptată decizia contrară.

5. Comisia poate solicita autorității interesate furnizarea tuturor informațiilor și precizărilor pe care le consideră necesare pentru a stabili dacă este cazul să se ridice sau să se apere imunitatea.

6. Deputatul în cauză are posibilitatea să ofere explicații și poate prezenta toate documentele și mijloacele de probă scrise pe care le consideră pertinente.

Deputatul nu asistă la dezbaterile privind cererea de ridicare sau de apărare a imunității sale, cu excepția audierii propriu-zise.

Președintele comisiei invită deputatul la audiere, precizând data și ora. Deputatul în cauză poate renunța la dreptul de a fi audiat.

Dacă deputatul în cauză nu se prezintă la audierea la care a fost invitat, se consideră că a renunțat la dreptul de a fi audiat, cu excepția cazului în care deputatul a anunțat că nu poate participa la audiere la data și ora indicate, motivând această imposibilitate. Președintele comisiei decide dacă motivele invocate justifică absența. Deputatul în cauză nu are posibilitatea atacării acestei decizii.

Dacă decide că absența este justificată, președintele comisiei îl invită pe deputatul în cauză la audiere la o altă dată și oră. Dacă deputatul nu dă curs celei de-a doua invitații la audiere, procedura continuă fără audierea deputatului. Nu se acceptă noi justificări pentru neprezentare sau noi cereri de audiere.

7. În cazul în care cererea de ridicare sau de apărare a imunității conține mai multe capete de cerere, fiecare dintre acestea poate face obiectul unei decizii distincte. În mod excepțional, raportul comisiei poate propune ca ridicarea sau apărarea imunității să vizeze exclusiv desfășurarea unei acțiuni penale, fără ca vreo măsură de arestare, o altă măsură privativă de libertate sau orice altă măsură care să împiedice deputatul în îndeplinirea atribuțiilor inerente mandatului său să poată fi adoptată împotriva sa, până la pronunțarea unei hotărâri definitive.

8. Comisia poate emite un aviz motivat privind competența autorității în cauză și admisibilitatea cererii, dar nu se pronunță în niciun caz asupra vinovăției sau nevinovăției deputatului sau asupra măsurii în care opiniile sau actele care îi sunt imputate deputatului în cauză

TITLUL I Articolul 10

justifică urmărirea penală, chiar dacă examinarea solicitării îi permite comisiei să dobândească o cunoaștere aprofundată a cauzei.

9. Propunerea de decizie a comisiei este înscrisă pe ordinea de zi a primei ședințe care urmează depunerii acesteia. Nu se admit amendamente la o astfel de propunere.

Dezbaterile are ca subiect doar motivele pro și contra fiecărei propuneri de ridicare, menținere sau apărare a unui privilegiu sau a imunității.

Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 173, deputatul ale cărui privilegii sau imunități fac obiectul unei examinări nu poate interveni în dezbateri.

Propunerea sau propunerile de decizie conținute în raport sunt supuse la vot în cursul votării care urmează dezbaterii.

După examinarea de către Parlament, se procedează la vot separat pentru fiecare propunere conținută în raport. În cazul respingerii unei propuneri, decizia contrară se consideră adoptată.

10. Președintele comunică imediat decizia Parlamentului deputatului în cauză și autorității competente a statului membru interesat și solicită să fie informat în legătură cu derularea procedurii și cu hotărârile judecătorești care se pronunță. Imediat după ce a primit aceste informații, Președintele le comunică Parlamentului în forma pe care o consideră cea mai adecvată, dacă este necesar, după consultarea comisiei competente.

11. Comisia tratează aceste chestiuni și examinează toate documentele primite cu cea mai mare confidențialitate. Comisia examinează întotdeauna cu ușile închise cererile legate de procedurile privind imunitatea.

12. Parlamentul analizează doar cererile de ridicare a imunității unui deputat care i-au fost transmise de către autoritățile judiciare sau de către reprezentanțele permanente ale statelor membre.

13. Comisia stabilește principiile pentru aplicarea prezentului articol.

14. Orice cerere privind domeniul de aplicare a privilegiilor sau imunităților unui deputat, adresată de o autoritate competentă, este examinată în conformitate cu dispozițiile de mai sus.

Articolul 10

Reguli de conduită

1. Comportamentul deputaților trebuie să fie caracterizat de respect reciproc și trebuie să se bazeze pe valorile și principiile stabilite în tratate și, în special, în Carta drepturilor fundamentale. Deputații trebuie să respecte demnitatea Parlamentului și nu aduc prejudicii reputației sale.

2. Deputații nu compromit buna desfășurare a lucrărilor parlamentare și nu compromit menținerea securității și a ordinii în clădirile Parlamentului sau funcționarea echipamentelor sale.

3. Deputații nu perturbă ordinea în sala de ședințe și se abțin de la orice comportament necorespunzător. Deputații nu afișează pancarte.

4. În cadrul dezbaterilor parlamentare din sala de ședințe, deputații nu folosesc un limbaj ofensator.

La evaluarea caracterului ofensator sau nu al limbajului folosit de către un deputat în cadrul unei

dezbatere parlamentară ar trebui să se ia în considerare, printre altele, intențiile identificabile ale vorbitorului, percepția declarației de către public, măsura în care aceasta afectează demnitatea și reputația Parlamentului, precum și libertatea de exprimare a deputatului în cauză. De exemplu, limbajul defăimător, discursurile de incitare la ură și incitarea la discriminare, bazată în special pe orice motiv menționat la articolul 21 din Carta drepturilor fundamentale, ar constitui în mod normal cazuri de „limbaj ofensator” în sensul prezentului articol.

5. Deputații respectă normele Parlamentului referitoare la tratamentul informațiilor confidențiale.

6. Deputații se abțin de la orice tip de hărțuire psihologică sau sexuală și trebuie să respecte, în exercitarea funcțiilor lor, Codul comportamentului adecvat al deputaților în Parlamentul European, anexat la prezentul Regulament de procedură.⁴

Deputații nu pot fi aleși în funcții în Parlament sau în organele acestuia, nu pot fi numiți raportori și nu pot participa la delegații oficiale sau la negocieri interinstituționale fără să fi semnat declarația aferentă codului respectiv.

7. Dacă o persoană care lucrează pentru un deputat sau o altă persoană pentru care deputatul a obținut accesul în clădirile Parlamentului sau la echipamentele acestuia nu respectă regulile de conduită stabilite în cadrul prezentului articol, comportamentul respectiv poate fi imputabil, atunci când este cazul, deputatului în cauză.

8. Aplicarea prezentului articol nu aduce, în schimb, atingere ritmului dezbaterilor parlamentare sau libertății de exprimare a deputaților.

9. Prezentul articol se aplică, *mutatis mutandis*, în organele, comisiile și delegațiile Parlamentului.

Articolul 11

Interesele financiare ale deputaților și Registrul de transparență

1. Parlamentul elaborează norme în materie de transparență privind interesele financiare ale membrilor săi, sub forma unui cod de conduită adoptat cu majoritatea membrilor care îl compun și anexat la prezentul regulament⁵.

Aceste norme nu pot, în schimb, să împiedice sau să limiteze deputații în exercitarea mandatului lor sau a activităților politice sau de altă natură pe care le presupune acesta.

2. Deputații ar trebui să adopte practica sistematică de a avea reuniuni numai cu reprezentanți de interese care s-au înregistrat în Registrul de transparență instituit prin acordul dintre Parlamentul European și Comisia Europeană⁶.

3. Deputații ar trebui să publice online toate reuniunile programate cu reprezentanții grupurilor de interese care intră sub incidența Registrului de transparență. Fără a aduce atingere articolului 4 alineatul (6) din anexa I, raportorii, raportorii din umbră și președinții de comisii publice online, pentru fiecare raport, toate reuniunile programate cu reprezentanții de interese care

⁴ A se vedea anexa II.

⁵ A se vedea anexa I.

⁶ Acordul din 16 aprilie 2014 dintre Parlamentul European și Comisia Europeană privind registrul de transparență pentru organizațiile și persoanele care desfășoară activități independente implicate în procesul de elaborare și de punere în aplicare a politicilor Uniunii (JO L 277, 19.9.2014, p. 11).

intră în domeniul de aplicare al registrului de transparență. Biroul pune la dispoziție infrastructura necesară pe site-ul Parlamentului.

4. Biroul pune la dispoziție infrastructura necesară pe pagina online a deputaților de pe site-ul Parlamentului pentru acei deputați care doresc să publice un audit voluntar sau o confirmare, în conformitate cu normele aplicabile ale Statutului deputaților și cu normele sale de aplicare, cu privire la faptul că indemnizația pentru cheltuieli generale a fost folosită de către aceștia în conformitate cu normele aplicabile ale Statutului deputaților și cu normele sale de aplicare.

5. Aceste norme nu pot, în schimb, să împiedice sau să limiteze deputații în exercitarea mandatului lor sau a activităților politice sau de altă natură pe care le presupune acesta.

6. Regulile de conduită, drepturile și privilegiile foștilor deputați se stabilesc printr-o decizie a Biroului. Între foștii deputați nu se aplică nicio diferență de tratament.

Articolul 12

Investigații interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF)

Regimul comun prevăzut de Acordul interinstituțional privind investigațiile interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF)⁷, care cuprinde măsurile necesare pentru facilitarea bunei desfășurări a investigațiilor efectuate de Oficiu, se aplică în cadrul Parlamentului, în conformitate cu Decizia Parlamentului din 18 noiembrie 1999⁸.

Articolul 13

Observatori

1. În cazul semnării unui tratat de aderare a unui stat la Uniunea Europeană, Președintele poate, după ce a obținut acordul Conferinței președinților, să invite parlamentul statului aderent să desemneze dintre membrii săi un număr de observatori egal cu numărul de locuri în Parlamentul European ce urmează să fie atribuite statului respectiv la aderare.

2. Observatorii respectivi iau parte la lucrările Parlamentului, până la intrarea în vigoare a tratatului de aderare, și au dreptul de a lua cuvântul în cadrul comisiilor și al grupurilor politice. Ei nu au drept de vot sau dreptul de a participa la alegeri pentru funcții în cadrul Parlamentului și nu reprezintă Parlamentul în exterior. Participarea lor nu are niciun efect juridic asupra lucrărilor Parlamentului.

3. Modalitatea de tratament în cazul acestora va fi similară cu cea a unui deputat în ceea ce privește utilizarea facilităților Parlamentului și rambursarea cheltuielilor de călătorie și de ședere ocazionate de activitățile lor în calitate de observatori.

⁷ Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene privind investigațiile interne desfășurate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) (JO L 136, 31.5.1999, p. 15).

⁸ Decizia Parlamentului din 18 noiembrie 1999 privind condițiile pentru investigațiile interne privind prevenirea fraudei, corupției și oricăror activități ilegale care afectează interesele Comunităților.

CAPITOLUL 2

MANDATE

Articolul 14**Președintele provizoriu⁹**

1. În cadrul ședinței prevăzute la articolul 154 alineatul (2), precum și în orice altă ședință consacrată alegerii Președintelui și Biroului, Președintele aflat la sfârșit de mandat, sau, în lipsa acestuia, unul dintre vicepreședinții aflați la sfârșit de mandat, stabilit în conformitate cu ordinea precedenței, sau, în lipsa unuia dintre aceștia, deputatul care a deținut mandatul pentru perioada cea mai lungă ocupă funcția de președinte, până la declararea alegerii Președintelui.

2. Sub președinția deputatului care ocupă funcția în mod provizoriu în temeiul alineatului (1) nu se poate desfășura nicio altă dezbateră decât cea privind alegerea Președintelui sau verificarea prerogativelor în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) al doilea paragraf. Orice altă chestiune legată de verificarea prerogativelor care se ridică sub președinția acestuia este trimisă comisiei competente.

Articolul 15**Candidaturi și dispoziții generale¹⁰**

1. Președintele este ales prin vot secret, alegerea sa fiind urmată de cea a vicepreședinților și a chestorilor, în conformitate cu dispozițiile articolului 191.

Candidaturile sunt prezentate cu acordul candidatului și pot fi prezentate numai de un grup politic sau un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus. Înainte de fiecare tur de scrutin, pot fi prezentate noi candidaturi.

În cazul în care numărul de candidaturi nu depășește numărul de locuri care urmează a fi ocupate, candidații sunt aleși prin aclamare, cu excepția cazului în care un număr de deputați sau un grup sau grupuri politice care ating cel puțin pragul ridicat solicită un vot secret.

În cazul în care se organizează un singur scrutin pentru mai multe funcții, buletinul de vot este valabil numai dacă au fost exprimate mai mult de jumătate dintre voturile disponibile.

2. La alegerea Președintelui, a vicepreședinților și a chestorilor, trebuie să se țină seama de o reprezentare globală echitabilă a tendințelor politice și de echilibrul de gen și geografic.

Articolul 16**Alegerea Președintelui – Discursul inaugural¹¹**

1. Candidaturile pentru funcția de Președinte trebuie prezentate deputatului care ocupă această funcție în mod provizoriu în temeiul articolului 14, care le aduce la cunoștința Parlamentului. În cazul în care, după trei tururi de scrutin, niciun candidat nu întrunește majoritatea absolută a voturilor exprimate, la al patrulea tur de scrutin, prin derogare de la articolul 15 alineatul (1), pot candida numai primii doi clasați care au întrunit cel mai mare număr de voturi

⁹ Articolul 14 se aplică mutatis mutandis comisiilor (a se vedea articolul 213 alineatul (3)).

¹⁰ Articolul 15 se aplică mutatis mutandis comisiilor (a se vedea articolul 213 alineatul (3)).

¹¹ Articolul 16 se aplică mutatis mutandis comisiilor (a se vedea articolul 213 alineatul (3)).

TITLUL I Articolul 17

la al treilea tur de scrutin. În cazul în care numărul de voturi este egal, este declarat ales candidatul cel mai în vârstă.

2. Imediat după alegerea Președintelui, deputatul care ocupă funcția de Președinte în mod provizoriu în temeiul articolului 14 îi cedează locul. Numai Președintele ales poate pronunța un discurs inaugural.

Articolul 17

Alegerea vicepreședinților

1. După alegerea Președintelui, se procedează la alegerea vicepreședinților într-un singur tur de scrutin. Sunt declarați aleși în primul tur, în limita celor 14 locuri, candidații care întrunesc majoritatea absolută a voturilor exprimate în ordinea numărului de voturi obținute. În cazul în care numărul candidaților aleși este mai mic decât numărul de locuri care urmează a fi ocupate, se procedează la un al doilea tur de scrutin, în aceleași condiții, pentru ocuparea locurilor rămase. În cazul în care este necesar un al treilea tur de scrutin, pentru locurile care mai trebuie ocupate, alegerea se face cu majoritate relativă. În cazul egalității de voturi, sunt declarați aleși candidații cei mai în vârstă.

2. Sub rezerva dispozițiilor articolului 20 alineatul (1), ordinea precedenței vicepreședinților se stabilește în funcție de ordinea în care au fost aleși și, în caz de egalitate de voturi, în funcție de vârstă.

În cazul în care alegerea vicepreședinților are loc prin aclamare, ordinea precedenței se stabilește prin vot secret.

Articolul 18

Alegerea chestorilor

Parlamentul alege cinci chestori potrivit aceleiași proceduri care se aplică în cazul alegerii vicepreședinților.

Articolul 19

Durata mandatelor¹²

1. Durata mandatului Președintelui, al vicepreședinților și al chestorilor este stabilită la doi ani și jumătate.

În cazul în care un deputat trece la alt grup politic, deputatul în cauză își păstrează locul pe care îl ocupă eventual în cadrul Biroului sau în calitate de chestor până la încheierea mandatului de doi ani și jumătate.

2. În cazul în care, înainte de expirarea acestei perioade, un loc devine vacant, deputatul ales ca supleant asigură funcțiile numai pentru perioada rămasă din mandat.

Articolul 20

Locuri vacante¹³

1. În cazul în care trebuie înlocuit Președintele, un vicepreședinte sau un chestor, se

¹² Articolul 19 se aplică mutatis mutandis comisiilor (a se vedea articolul 213 alineatul (3)).

procedează la alegerea supleantului în conformitate cu dispozițiile aplicabile pentru alegerea pentru mandatul în cauză.

Noul vicepreședinte ocupă, în ordinea precedenței, locul ocupat de vicepreședintele suplinitor.

2. În cazul în care locul de Președinte devine vacant, un vicepreședinte, stabilit în conformitate cu ordinea precedenței, exercită funcția de președinte până la alegerea noului Președinte.

Articolul 21

Încetarea exercitării funcțiilor înainte de termen

Hotărând cu o majoritate de trei cincimi din voturile exprimate, reprezentând cel puțin trei grupuri politice, Conferința președinților poate propune Parlamentului să pună capăt mandatului Președintelui, al unui vicepreședinte, al unui chestor, al președintelui sau vicepreședintelui unei comisii, al președintelui sau vicepreședintelui unei delegații interparlamentare sau al oricărui alt titular al unui mandat, ales în Parlament, în cazul în care consideră că deputatul în cauză a comis o abatere gravă. Parlamentul ia o decizie cu privire la această propunere cu o majoritate de două treimi din voturile exprimate reprezentând majoritatea membrilor care îl compun.

În cazul în care un raportor încalcă dispozițiile codului de conduită a deputaților în Parlamentul European în materie de interese financiare și conflicte de interese¹⁴, comisia care l-a numit poate, la inițiativa Președintelui și la propunerea Conferinței președinților, să pună capăt mandatului acestuia. Majoritățile prevăzute la primul alineat se aplică *mutatis mutandis* la fiecare etapă a procedurii.

CAPITOLUL 3

ORGANE ȘI FUNCȚII

Articolul 22

Funcțiile Președintelui

1. Președintele conduce toate activitățile Parlamentului și ale organelor sale în conformitate cu prezentul Regulament de procedură și dispune de toate competențele pentru a prezida dezbaterile Parlamentului și pentru a asigura buna desfășurare a acestora.

2. Președintele deschide, suspendă și închide ședințele. Președintele hotărăște asupra admisibilității amendamentelor și a altor texte supuse la vot, precum și asupra admisibilității întrebărilor parlamentare; Președintele asigură respectarea prezentului regulament, menține ordinea, dă cuvântul vorbitorilor, declară închise dezbaterile, supune la vot chestiunile și anunță rezultatele votului. Președintele adresează comisiilor comunicările care sunt de competența acestora.

3. Președintele poate lua cuvântul în cadrul unei dezbateri numai pentru a face un rezumat al chestiunii în cauză și a cere să se revină la subiect. În cazul în care dorește să participe la dezbateri, Președintele părăsește fotoliul, pe care îl poate reocupa numai după încheierea dezbaterii privind chestiunea respectivă.

¹³ Articolul 20 se aplică *mutatis mutandis* comisiilor (a se vedea articolul 213 alineatul (3)).

¹⁴ A se vedea anexa I.

TITLUL I Articolul 23

4. În relațiile internaționale, la ceremonii, în chestiunile administrative, judiciare sau financiare, Parlamentul este reprezentat de Președinte, care poate delega aceste competențe.

5. Președintele este responsabil pentru securitatea și inviolabilitatea clădirilor Parlamentului European.

Articolul 23

Funcțiile vicepreședinților

1. În caz de absență, de imposibilitate de exercitare a funcției sau în cazul în care dorește să participe la dezbatere în conformitate cu articolul 22 alineatul (3), Președintele este înlocuit de unul dintre vicepreședinți în conformitate cu ordinea precedenței.

2. De asemenea, vicepreședinții exercită funcțiile care le sunt atribuite prin articolul 25, articolul 27 alineatele (3) și (5) și articolul 77 alineatul (3).

3. Președintele poate delega vicepreședinților orice funcție, precum reprezentarea Parlamentului cu ocazia unor ceremonii sau acte determinate. În special, Președintele poate desemna un vicepreședinte care să exercite atribuțiile Președintelui prevăzute la articolul 137 și la articolul 138 alineatul (2).

Articolul 24

Componența Biroului

1. Biroul este compus din Președinte și cei 14 vicepreședinți ai Parlamentului.

2. Chestorii sunt membri ai Biroului cu funcție consultativă.

3. În cadrul deliberărilor Biroului, în caz de egalitate de voturi, Președintele are votul decisiv.

Articolul 25

Funcțiile Biroului

1. Biroul își îndeplinește sarcinile care îi revin prin prezentul regulament.

2. Biroul reglementează chestiunile financiare, organizatorice și administrative privind organizarea internă a Parlamentului, Secretariatul și organele Parlamentului.

3. Biroul reglementează chestiunile financiare, organizatorice și administrative privind deputații pe baza unei propuneri a Secretarului General sau a unui grup politic.

4. Biroul reglementează chestiunile privind desfășurarea ședințelor.

5. Biroul adoptă dispozițiile prevăzute la articolul 36 privind deputații neafiliați.

6. Biroul stabilește organigrama Secretariatului General al Parlamentului și normele privind situația administrativă și financiară a funcționarilor și a altor agenți.

7. Biroul stabilește un proiect preliminar de estimare a bugetului Parlamentului.

8. Biroul adoptă orientările pentru chestori și le poate solicita acestora să îndeplinească anumite sarcini.

9. Biroul este organul competent pentru autorizarea reuniunilor sau a misiunilor comisiilor în

afara locurilor obișnuite de desfășurare a activității, a audierilor, precum și a călătoriilor de studiu și de informare efectuate de raportori.

În cazul în care astfel de reuniuni sau misiuni sunt autorizate, regimul lingvistic se stabilește în temeiul Codului de conduită privind multilingvismul adoptat de Birou. Aceleași reguli se aplică și delegațiilor.

10. Biroul numește Secretarul General în conformitate cu articolul 234.

11. Biroul stabilește modalitățile de aplicare a normelor privind statutul și finanțarea partidelor politice și a fundațiilor la nivel european.

12. Biroul stabilește normele privind regimul aplicabil informațiilor confidențiale de către Parlament și organismele sale, precum și de către titularii de mandat și alți deputați, luând în considerare toate acordurile interinstituționale încheiate în materie. Respectivele norme se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

13. Președintele și/sau Biroul pot încredința unuia sau mai multor membri ai Biroului sarcini generale sau speciale care țin de competența Președintelui și/sau a Biroului. În același timp, se stabilesc modalitățile de executare a acestor sarcini.

14. Biroul numește doi vicepreședinți responsabili cu dezvoltarea relațiilor cu parlamentele naționale.

15. Biroul numește un vicepreședinte responsabil de organizarea unor consultări structurate cu societatea civilă europeană asupra unor chestiuni de mare însemnătate.

16. Biroul răspunde de aplicarea Statutului deputaților și decide cu privire la valoarea indemnizațiilor pe baza bugetului anual.

Articolul 26

Componenta Conferinței președinților

1. Conferința președinților este compusă din Președintele Parlamentului și președinții grupurilor politice. Președintele unui grup politic poate fi reprezentat de un membru al grupului din care face parte.

2. Președintele Parlamentului, după ce acordă deputaților neafiliați posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere, îl invită pe unul dintre aceștia să participe la reuniunile Conferinței președinților, fără a avea drept de vot.

3. Conferința președinților vizează realizarea consensului în ceea ce privește chestiunile asupra cărora este sesizată.

În cazul în care nu se realizează consensul, se procedează la un vot ponderat în funcție de numărul de membri ai fiecărui grup politic.

Articolul 27

Funcțiile Conferinței președinților

1. Conferința președinților își asumă sarcinile care îi revin în temeiul Regulamentului de procedură.

TITLUL I Articolul 28

2. Conferința președinților hotărăște cu privire la organizarea lucrărilor Parlamentului și la chestiunile aferente programării legislative.
3. Conferința președinților este organul competent pentru chestiunile referitoare la relațiile Parlamentului cu alte organe și instituții ale Uniunii Europene, precum și cu parlamentele naționale ale statelor membre. Deciziile referitoare la mandatul și componența delegației Parlamentului care va participa la consultările din cadrul Consiliului și din alte instituții ale Uniunii Europene cu privire la aspecte fundamentale referitoare la evoluția Uniunii Europene (procedura „șerpașilor”) sunt luate pe baza pozițiilor relevante adoptate de Parlament și ținând seama de diversitatea opiniilor politice reprezentate în Parlament. Vicepreședinții care au fost însărcinați cu dezvoltarea relațiilor Parlamentului cu parlamentele naționale prezintă periodic Conferinței președinților un raport privind activitățile lor în acest domeniu.
4. Conferința președinților este organul competent pentru chestiunile aferente relațiilor cu țările terțe și cu instituțiile sau organizațiile din afara Uniunii.
5. Conferința președinților este organul competent în ceea ce privește organizarea unor consultări structurate cu societatea civilă europeană asupra unor chestiuni de mare însemnătate. Această consultare poate include organizarea de dezbateri publice pe marginea unor subiecte de interes general european, deschise participării cetățenilor interesați. Vicepreședintele responsabil cu desfășurarea acestor consultări prezintă periodic Conferinței președinților un raport privind activitățile sale în acest domeniu.
6. Conferința președinților întocmește proiectul de ordine de zi pentru perioadele de sesiune ale Parlamentului.
7. Conferința președinților prezintă propuneri Parlamentului în ceea ce privește componența și competențele comisiilor, ale comisiilor de anchetă, ale comisiilor parlamentare mixte și ale delegațiilor permanente. Conferința președinților este responsabilă pentru autorizarea delegațiilor ad hoc.
8. Conferința președinților hotărăște repartizarea locurilor în sala de ședințe în conformitate cu articolul 37.
9. Conferința președinților este organul competent pentru autorizarea rapoartelor din proprie inițiativă.
10. Conferința președinților prezintă propuneri Biroului în ceea ce privește chestiunile administrative și bugetare ale grupurilor politice.

Articolul 28

Funcțiile chestorilor

Chestorii sunt însărcinați cu îndeplinirea sarcinilor administrative și financiare care îi vizează în mod direct pe deputați, în conformitate cu orientările adoptate de Birou, precum și cu îndeplinirea altor sarcini care le sunt atribuite.

Articolul 29

Conferința președinților de comisie

1. Conferința președinților de comisie este compusă din președinții tuturor comisiilor permanente sau speciale. Conferința își alege președintele.

2. În cazul în care președintele este absent, reuniunile Conferinței sunt prezidate de decanul de vârstă prezent.
3. Conferința președinților de comisie poate adresa recomandări Conferinței președinților în legătură cu lucrările comisiilor și stabilirea ordinii de zi în perioadele de sesiune.
4. Biroul și Conferința președinților pot delega anumite sarcini Conferinței președinților de comisie.

Articolul 30

Conferința președinților de delegație

1. Conferința președinților de delegație este compusă din președinții tuturor delegațiilor interparlamentare permanente. Conferința își alege președintele.
2. În cazul în care președintele este absent, reuniunile Conferinței sunt prezidate de decanul de vârstă prezent.
3. Conferința președinților de delegație poate adresa recomandări Conferinței președinților în legătură cu lucrările delegațiilor.
4. Biroul și Conferința președinților pot delega anumite sarcini Conferinței președinților de delegație.

Articolul 31

Continuitatea funcțiilor în perioada alegerilor

Cu ocazia fiecărei noi alegeri a Parlamentului, toate organele și toți titularii de mandate din Parlamentul care își încheie mandatul continuă să își exercite funcțiile până la prima ședință a noului Parlament.

Articolul 32

Accesul publicului la deciziile Biroului și ale Conferinței președinților

1. Procesele-verbale ale Biroului și ale Conferinței președinților se traduc în limbile oficiale și se distribuie tuturor deputaților. Acestea sunt accesibile publicului, cu excepția cazului în care, cu titlu excepțional, Biroul sau Conferința președinților adoptă o decizie contrară privind anumite puncte din procesele-verbale, în vederea păstrării confidențialității, în conformitate cu articolul 4 alineatele (1) - (4) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.
2. Orice deputat poate adresa întrebări în legătură cu modul în care Biroul, Conferința președinților și chestorii își îndeplinesc atribuțiile. Aceste întrebări sunt prezentate în scris Președintelui, notificate deputaților și publicate, însoțite de răspunsuri, pe site-ul Parlamentului în termen de 30 de zile de la prezentare.

CAPITOLUL 4

GRUPURI POLITICE

Articolul 33

Constituirea și dizolvarea grupurilor politice

1. Deputații se pot organiza în grupuri pe baza afinităților politice.

În mod normal, nu este necesar ca Parlamentul să evalueze afinitățile politice ale membrilor unui grup. În cazul constituirii unui grup în aplicarea prezentului articol, deputații în cauză recunosc, prin definiție, că au aceleași afinități politice. Numai în cazul în care deputații în cauză neagă că au aceleași afinități politice este necesar ca Parlamentul să aprecieze dacă grupul a fost constituit în conformitate cu regulamentul.

2. Un grup politic este constituit din deputați aleși în cel puțin un sfert din statele membre. Numărul minim necesar de deputați pentru a constitui un grup politic este de 25.

3. În cazul în care numărul de membri ai unui grup scade sub unul dintre pragurile necesare, Președintele, cu acordul Conferinței președinților, poate permite grupului în cauză să continue să funcționeze până la următoarea ședință constitutivă a Parlamentului, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- membrii grupului reprezintă în continuare cel puțin o cincime din statele membre;
- grupul există de mai mult de un an.

Președintele nu aplică această derogare în cazurile în care există dovezi suficiente pentru a se presupune că se abuzează de ea.

4. Un deputat poate aparține unui singur grup politic.

5. Constituirea unui grup politic trebuie adusă la cunoștința Președintelui printr-o declarație. În această declarație trebuie inclusă:

- denumirea grupului,
- o declarație politică, care stabilește scopul grupului, și

Declarația politică a unui grup prevede valorile pe care le susține grupul și principalele obiective politice pe care membrii săi intenționează să le urmeze împreună în exercitarea mandatului lor. Declarația descrie orientarea politică comună a grupului într-un mod substanțial, distinctiv și autentic.

- numele membrilor, precum și componența biroului.

Toți membrii grupului declară în scris, într-o anexă la declarație, că au aceleași afinități politice.

6. Declarația este anexată procesului-verbal al perioadei de sesiune în care se anunță constituirea grupului politic.

7. Președintele anunță constituirea grupurilor politice în Parlament. Acest anunț produce efecte juridice retroactive din momentul în care grupul notifică Președintelui constituirea sa în conformitate cu prezentul articol.

Președintele anunță, de asemenea, dizolvarea grupurilor politice în Parlament. Acest anunț va produce efecte juridice din ziua următoare zilei în care condițiile pentru existență a grupului politic nu mai sunt îndeplinite.

Articolul 34

Activitățile și situația juridică ale grupurilor politice

1. Grupurile politice își exercită funcțiile în cadrul activităților Uniunii, inclusiv sarcinile care le revin în temeiul Regulamentului de procedură. În cadrul organigramei Secretariatului General al Parlamentului, grupurile politice dispun de un secretariat, de facilități administrative și de creditele prevăzute în bugetul Parlamentului.
2. La începutul fiecărei legislaturi, Conferința președinților depune eforturi pentru a conveni asupra unor proceduri cu scopul de a reflecta diversitatea politică a Parlamentului în cadrul comisiilor și delegațiilor și al organismelor decizionale.
3. Biroul, ținând seama de orice propunere făcută de Conferința președinților, adoptă normele privind punerea la dispoziție, punerea în aplicare și controlul facilităților și creditelor prevăzute la alineatul (1), precum și cele privind delegarea competențelor de execuție bugetară aferente și consecințele nerespectării acestor norme.
4. În aceste norme sunt prevăzute consecințele administrative și financiare ale dizolvării grupurilor politice.

Articolul 35

Intergrupurile

1. Deputații individuali pot forma intergrupuri sau alte grupări neoficiale ale deputaților pentru a organiza schimburi de opinii informale în legătură cu chestiuni specifice între diferite grupuri politice, cu atragerea membrilor unor comisii parlamentare diferite, și pentru a promova contactul între deputați și societatea civilă.
 2. Intergrupurile, precum și alte grupări neoficiale trebuie să fie pe deplin transparente în acțiunile lor și nu se implică în activități care pot fi confundate cu activitățile oficiale ale Parlamentului sau ale organelor sale. Ele nu pot organiza evenimente în țări terțe care coincid cu o misiune a unui organism oficial al Parlamentului, inclusiv cu o delegație oficială de observare a alegerilor.
 3. Sub rezerva respectării condițiilor prevăzute în normele interne ale Parlamentului privind constituirea unor astfel de grupări, un grup politic le poate facilita activitățile punându-le la dispoziție sprijin logistic.
 4. Intergrupurile sunt obligate să declare anual orice sprijin, în numerar sau în natură (de exemplu, asistența pentru secretariat), care, dacă ar fi fost oferit deputaților în mod individual, ar fi trebuit să fie declarat în conformitate cu anexa I.
- Și celelalte grupări neoficiale au obligația de a declara, până la sfârșitul lunii următoare, orice sprijin, în numerar sau în natură, pe care deputații nu l-au declarat în mod individual în conformitate cu obligațiile care le revin în temeiul anexei I.
5. Doar reprezentanții de interese care sunt înregistrați în Registrul de transparență pot participa la activitățile intergrupurilor sau ale altor grupări neoficiale organizate în clădirile

TITLUL I Articolul 36

Parlamentului, de exemplu participând la reuniuni sau evenimente ale intergrupului sau ale altor grupări neoficiale, oferind sprijin acestora sau fiind coorganizatori ai evenimentelor lor.

6. Chestorii țin un registru al declarațiilor menționate la alineatul (4). Chestorii adoptă modalitățile referitoare la aceste declarații și la publicarea lor pe site-ul Parlamentului.

7. Chestorii asigură punerea în aplicare efectivă a prezentului articol.

Articolul 36

Deputații neafiliați

1. Deputații care nu aderă la un grup politic dispun de un secretariat. Modalitățile sunt stabilite de Birou la propunerea Secretarului General.

2. Statutul și drepturile parlamentare ale deputaților neafiliați sunt reglementate de Birou.

3. De asemenea, Biroul adoptă normele privind punerea la dispoziție, executarea și controlul creditelor înscrise în bugetul Parlamentului pentru a acoperi cheltuielile de secretariat și facilitățile administrative ale deputaților neafiliați.

Articolul 37

Repartizarea locurilor în sala de ședințe

Conferința președinților decide în privința repartizării locurilor în sala de ședințe pentru grupurile politice, deputații neafiliați și instituțiile Uniunii.

TITLUL II

PROCEDURI LEGISLATIVE, BUGETARE, DE DESCĂRCARE DE GESTIUNE
ȘI DE ALT TIP

CAPITOLUL 1

PROCEDURI LEGISLATIVE — DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 38**Programarea anuală**

1. Parlamentul alături de Comisie și Consiliu contribuie la definirea programării legislative a Uniunii.

Parlamentul și Comisia cooperează la pregătirea programului de lucru al Comisiei, care constituie contribuția Comisiei la programarea anuală și multianuală a Uniunii, pe baza calendarului și a modalităților convenite între cele două instituții¹⁵.

2. După adoptarea programului de lucru al Comisiei, Parlamentul, Consiliul și Comisia, în conformitate cu punctul 7 din Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare¹⁶, realizează un schimb de opinii și cad de acord asupra unei declarații comune privind programarea anuală interinstituțională, care stabilește priorități și obiective generale.

Înainte de a negocia cu Consiliul și cu Comisia cu privire la declarația comună, Președintele poartă un schimb de opinii cu Conferința președinților și cu Conferința președinților de comisie cu privire la prioritățile și obiectivele generale ale Parlamentului.

Înainte de a semna declarația comună, Președintele solicită aprobarea Conferinței președinților.

3. Președintele transmite orice rezoluție adoptată de Parlament referitoare la planificarea și prioritățile legislative celorlalte instituții care participă la procedura legislativă a Uniunii, precum și parlamentelor statelor membre.

4. În cazul în care Comisia intenționează să retragă o propunere, comisarul competent este invitat de comisia competentă la o reuniune pentru a discuta despre intenția respectivă. La această reuniune poate fi invitată, de asemenea, Președinția Consiliului. În cazul în care comisia competentă nu este de acord cu intenția de retragere a Comisiei, îi poate cere acestuia să facă o declarație în fața Parlamentului. Se aplică dispozițiile articolului 132.

Articolul 39**Respectarea drepturilor fundamentale**

1. În toate activitățile sale, Parlamentul respectă pe deplin drepturile, libertățile și principiile recunoscute la articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană, precum și valorile consacrate la articolul 2 din acest tratat.

¹⁵ Acord-cadru din 20 octombrie 2010 privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană (JO L 304, 20.11.2010, p. 47).

¹⁶ Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind o mai bună legiferare (JO L 123, 12.5.2016, p. 1).

TITLUL II Articolul 40

2. În cazul în care comisia competentă pentru subiectul în cauză, un grup politic sau un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus consideră că o propunere de act legislativ, în totalitate sau în parte, nu respectă drepturile fundamentale ale Uniunii Europene, chestiunea este trimisă, la cererea acestora, comisiei competente pentru protecția drepturilor fundamentale.
3. Cererea este prezentată în termen de patru săptămâni lucrătoare de la anunțarea în Parlament a sesizării comisiei competente pentru subiectul în cauză.
4. Avizul comisiei competente pentru protecția drepturilor fundamentale se anexează raportului comisiei competente pentru subiectul în cauză.

Articolul 40

Verificarea temeiului juridic

1. Pentru orice propunere de act obligatoriu din punct de vedere juridic, comisia competentă pentru subiectul în cauză verifică mai întâi temeiul juridic.
2. În cazul în care comisia respectivă contestă validitatea sau relevanța temeiului juridic inclusiv în contextul verificării în temeiul articolului 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană aceasta solicită avizul comisiei competente pentru chestiuni juridice.
3. Comisia competentă pentru chestiuni juridice se poate, de asemenea, sesiza din proprie inițiativă referitor la chestiunile privind temeiul juridic în orice etapă a procedurii legislative. În acest caz, aceasta informează corespunzător comisia competentă pentru subiectul în cauză.
4. În situația în care Comisia competentă pentru chestiuni juridice hotărăște, dacă este cazul după schimbul de opinii cu Consiliul și Comisia în conformitate cu acordurile încheiate la nivel interinstituțional¹⁷, să conteste validitatea sau relevanța temeiului juridic, aceasta își prezintă concluziile Parlamentului. Fără a aduce atingere prevederilor articolului 61, Parlamentul supune la vot concluziile, înainte de a vota asupra fondului propunerii.
5. Dacă validitatea sau relevanța temeiului juridic nu a fost contestată de comisia competentă pentru subiectul în cauză sau de comisia competentă pentru chestiuni juridice, amendamentele prezentate în plen care au ca scop să modifice temeiul juridic sunt inadmisibile.

Articolul 41

Delegarea competențelor legislative și conferirea competențelor de executare

1. Atunci când examinează o propunere de act legislativ prin care se deleagă Comisiei competențe în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Parlamentul acordă o atenție deosebită obiectivelor, conținutului, domeniului de aplicare și duratei delegării, precum și condițiilor cărora aceasta trebuie să li se supună.
2. Atunci când examinează o propunere de act legislativ prin care se acordă competențe de executare în conformitate cu articolul 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Parlamentul acordă o atenție deosebită faptului că, în exercitarea competențelor sale de executare, Comisia nu poate nici modifica, nici completa actul legislativ, nici măcar în ceea ce privește elementele neesențiale ale acestuia.
3. Comisia competentă pentru subiectul în cauză poate solicita în orice moment avizul

¹⁷ Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare, punctul 25.

comisiei competente pentru interpretarea și aplicarea dreptului Uniunii.

4. Comisia competentă pentru interpretarea și aplicarea dreptului Uniunii poate, de asemenea, din proprie inițiativă, să preia chestiunile legate de delegarea competențelor legislative și conferirea competențelor de executare. În acest caz, aceasta informează corespunzător comisia competentă pentru subiectul în cauză.

Articolul 42

Verificarea compatibilității financiare

1. În cazul în care o propunere de act obligatoriu din punct de vedere juridic are implicații financiare, Parlamentul stabilește dacă sunt prevăzute resurse financiare suficiente.

2. Comisia competentă pentru subiectul în cauză verifică dacă orice propunere de act obligatoriu din punct de vedere juridic este compatibilă din punct de vedere financiar cu Regulamentul privind cadrul financiar multianual.

3. În cazul în care comisia competentă pentru subiectul în cauză modifică resursele financiare atribuite actului examinat, aceasta solicită avizul comisiei competente pentru chestiuni bugetare.

4. În plus, Comisia competentă pentru chestiuni bugetare se poate sesiza, din proprie inițiativă, referitor la chestiunile privind compatibilitatea financiară a propunerilor de acte obligatorii din punct de vedere juridic. În acest caz, aceasta informează corespunzător comisia competentă pentru subiectul în cauză.

5. În cazul în care comisia competentă pentru chestiuni bugetare hotărăște să conteste compatibilitatea financiară a actului, aceasta își prezintă concluziile Parlamentului înainte ca acesta să voteze asupra propunerii.

Articolul 43

Examinarea respectării principiilor subsidiarității și proporționalității

1. La examinarea unei propuneri de act legislativ, Parlamentul acordă o atenție deosebită respectării de către propunere a principiilor subsidiarității și proporționalității.

2. Numai comisia competentă pentru respectarea principiului subsidiarității poate să facă recomandări în atenția comisiei competente în legătură cu o propunere de act legislativ.

3. Cu excepția cazurilor urgente menționate la articolul 4 din Protocolul nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, comisia competentă pentru subiectul în cauză nu va proceda la votul său final înainte de expirarea termenului de opt săptămâni prevăzut la articolul 6 din Protocolul nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității.

4. În cazul în care un parlament național trimite Președintelui un aviz motivat în conformitate cu articolul 3 din Protocolul nr. 1, avizul respectiv se trimite comisiei competente pentru subiectul în cauză și se transmite spre informare comisiei competente pentru respectarea principiului subsidiarității.

5. În cazul în care avizele motivate privind nerespectarea de către o propunere de act legislativ a principiului subsidiarității reprezintă cel puțin o treime din totalul voturilor atribuite parlamentelor naționale în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) al doilea paragraf din Protocolul nr. 2 sau o pătrime în cazul unei propuneri de act legislativ prezentat în temeiul articolului 76 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Parlamentul nu adoptă nicio decizie înainte ca

TITLUL II Articolul 44

autorul propunerii să declare modalitatea în care intenționează să procedeze.

6. În cazul în care, în cadrul procedurii legislative ordinare, avizele motivate privind nerespectarea de către un proiect de act legislativ a principiului subsidiarității reprezintă cel puțin o majoritate simplă din voturile atribuite parlamentelor naționale, comisia competentă pentru subiectul în cauză, după examinarea avizelor motivate prezentate de parlamentele naționale și de Comisie și după audierea opiniilor comisiei competente pentru respectarea principiului subsidiarității, fie recomandă Parlamentului să respingă propunerea din motive de nerespectare a principiului subsidiarității, fie adresează Parlamentului orice altă recomandare, care poate include sugestii de amendamente privind respectarea principiului subsidiarității. Avizul comisiei competente pentru respectarea principiului subsidiarității se anexează la orice astfel de recomandare.

În cazul adoptării unei recomandări de respingere a propunerii cu majoritatea voturilor exprimate, Președintele declară procedura încheiată. În cazul în care Parlamentul nu respinge propunerea, procedura continuă, luându-se în considerare orice recomandări aprobate de Parlament.

Articolul 44

Informarea și accesul Parlamentului la documente

1. Pe durata întregii proceduri legislative, Parlamentul și comisiile acestuia solicită accesul la toate documentele privind propunerile de acte legislative în aceleași condiții ca și Consiliul și grupurile de lucru ale acestuia.

2. În timpul examinării unei propuneri de act legislativ, comisia competentă invită Comisia și Consiliul să o informeze în legătură cu stadiul propunerii în cadrul Consiliului și al grupurilor sale de lucru, în special în legătură cu orice posibilitate de compromis care ar putea conduce la o modificare substanțială a propunerii inițiale sau în legătură cu intenția autorului de a-și retrage propunerea.

Articolul 45

Reprezentarea Parlamentului la reuniunile Consiliului

În cazul în care Consiliul invită Parlamentul să participe la o reuniune a Consiliului, Președintele Parlamentului solicită președintelui sau raportorului comisiei competente pentru subiectul în cauză sau altui deputat desemnat de comisie să reprezinte Parlamentul.

Articolul 46

Dreptul Parlamentului de a prezenta propuneri

În cazurile în care tratatele conferă un drept de inițiativă Parlamentului, comisia competentă poate decide să elaboreze un raport din proprie inițiativă în conformitate cu articolul 54.

Acest raport conține:

- (a) o propunere de rezoluție;
- (b) un proiect de propunere;
- (c) o expunere de motive care să includă, dacă este necesar, o situație financiară.

În cazurile în care adoptarea unui act de către Parlament necesită aprobarea sau acordul Consiliului

și avizul sau acordul Comisiei, Parlamentul, după votul asupra actului propus și la propunerea raportorului, poate decide să amâne votul asupra propunerii de rezoluție până când Consiliul sau Comisia își prezintă poziția.

Articolul 47

Cereri adresate Comisiei în vederea prezentării de către aceasta a unor propuneri

1. Parlamentul poate solicita Comisiei, în conformitate cu articolul 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, să îi prezinte orice propunere adecvată în vederea adoptării unui act nou sau a modificării unui act existent. Parlamentul poate realiza acest lucru prin adoptarea unei rezoluții pe baza unui raport din proprie inițiativă întocmit de comisia competentă în conformitate cu articolul 54. Rezoluția se adoptă la votul final cu majoritatea membrilor care compun Parlamentul. În același timp, Parlamentul poate fixa un termen pentru prezentarea propunerii.

2. Fiecare membru poate prezenta o propunere de act al Uniunii în baza dreptului de inițiativă al Parlamentului în temeiul articolului 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

O astfel de propunere poate fi depusă în comun de cel mult 10 deputați. Propunerea indică temeiul juridic pe care se bazează și poate fi însoțită de o expunere de motive de cel mult 150 de cuvinte.

Propunerea trebuie prezentată Președintelui, care verifică dacă sunt îndeplinite cerințele legale. Pentru a obține un aviz privind adecvarea temeiului juridic, Președintele poate trimite propunerea respectivă comisiei competente cu efectuarea unei astfel de verificări. În cazul în care declară propunerea admisibilă, Președintele o comunică în plen și o trimite comisiei competente pentru subiectul în cauză.

Înainte de a trimite o astfel de propunere către comisia competentă pentru subiectul în cauză, propunerea este tradusă în acele limbi oficiale pe care președintele comisiei respective le consideră necesare în vederea unei examinări sumare.

Comisia competentă pentru subiectul în cauză decide cu privire la procedura de urmat în termen de trei luni de la trimitere, după ce acordă autorilor propunerii posibilitatea de a se adresa comisiei.

Autorii propunerii sunt specificați în titlul raportului.

3. Rezoluția Parlamentului indică temeiul juridic pertinent și cuprinde recomandări privind conținutul propunerii solicitate.

4. În cazul în care propunerea solicitată are implicații financiare, Parlamentul indică modalitățile de asigurare a unor resurse financiare suficiente.

5. Comisia competentă pentru subiectul în cauză urmărește parcursul fiecărei propuneri de act juridic al Uniunii elaborate în urma unei solicitări speciale a Parlamentului.

6. Conferința președinților de comisie monitorizează în mod periodic respectarea de către Comisie a punctului 10 din Acordul interinstituțional privind o mai bună legislație, în temeiul căruia Comisia trebuie să răspundă solicitărilor de prezentare a unor propuneri în termen de trei luni prin adoptarea unei comunicări specifice, în care precizează cursul pe care intenționează să-l dea solicitărilor respective. Conferința președinților de comisie prezintă periodic rapoarte privind rezultatele acestei monitorizări Conferinței președinților.

Articolul 48

Examinarea actelor obligatorii din punct de vedere juridic

1. Președintele trimite comisiei competente, în vederea examinării, propunerile de acte obligatorii din punct de vedere juridic primite de la alte instituții sau de la statele membre.
2. În cazul în care există incertitudini, Președintele poate, înainte de anunțul în Parlament privind trimiterea la comisia competentă, să sesizeze Conferința președinților cu privire la o chestiune de competență. Conferința președinților adoptă decizia, în temeiul recomandării Conferinței președinților de comisie sau a președintelui Conferinței președinților de comisie, în conformitate cu articolul 211 alineatul (2).
3. Comisia competentă poate decide, în orice moment, să numească un raportor responsabil cu urmărirea etapei pregătitoare a unei propuneri. Aceasta ține seama în mod deosebit de această posibilitate, atunci când propunerea este inclusă în programul de lucru al Comisiei.
4. În caz de conflict între o dispoziție a regulamentului privind a doua și a treia lectură și orice altă dispoziție din regulament, dispoziția privind a doua și a treia lectură prevalează.

Articolul 49

Accelerarea procedurilor legislative

Comisia sau comisiile competente pot conveni să accelereze, în mod coordonat, cu Consiliul și Comisia, procedurile legislative privind anumite propuneri, în special din rândul celor identificate ca priorități în declarația comună privind programarea anuală interinstituțională, în conformitate cu articolul 38 alineatul (2).

Articolul 50

Procedurile legislative privind inițiativele prezentate de alte instituții decât Comisia sau de state membre

1. Atunci când examinează inițiative care provin de la alte instituții decât Comisia sau de la state membre, comisia competentă poate invita reprezentanți ai instituțiilor respective sau ai statelor membre inițitoare pentru a prezenta inițiativa în fața comisiei. Reprezentanții statelor membre inițitoare pot fi însoțiți de președinția Consiliului.
2. Înainte de a proceda la vot, comisia competentă întreabă Comisia dacă aceasta pregătește un aviz cu privire la inițiativă sau dacă intenționează să prezinte în scurt timp o propunere alternativă. În cazul în care răspunsul primit este afirmativ, comisia nu își adoptă raportul înainte de a primi avizul Comisiei sau propunerea sa alternativă.
3. În cazul în care două sau mai multe propuneri inițiate de Comisie și/sau de alte instituții și/sau de către un stat membru, având același obiectiv legislativ, au fost prezentate Parlamentului simultan sau într-o perioadă scurtă de timp, acestea fac obiectul unui raport unic. Comisia competentă precizează în acest raport textul la care se referă amendamentele propuse și menționează toate celelalte texte în rezoluția legislativă.

CAPITOLUL 2

PROCEDURI ÎN CADRUL COMISIEI

Articolul 51

Rapoarte legislative

1. Președintele comisiei căreia i-a fost trimisă o propunere de act obligatoriu din punct de vedere juridic propune comisiei respective procedura de urmat.
2. După luarea deciziei privind procedura de urmat și în cazul în care procedura simplificată prevăzută la articolul 52 nu se aplică, comisia desemnează dintre membrii titulari sau supleanți permanenți un raportor pentru propunerea de act obligatoriu din punct de vedere juridic, cu excepția cazului în care a făcut deja acest lucru în temeiul articolului 48 alineatul (3).
3. Raportul comisiei conține:
 - (a) eventualele amendamente la propunere, însoțite, dacă este necesar, de justificări succinte care țin de responsabilitatea autorului și nu sunt supuse la vot;
 - (b) un proiect de rezoluție legislativă, în conformitate cu dispozițiile articolului 59 alineatul (5);
 - (c) dacă este necesar, o expunere de motive incluzând, atunci când este cazul, o fișă financiară care stabilește amploarea efectelor financiare eventuale ale raportului și compatibilitatea cu cadrul financiar multianual;
 - (d) o trimitere la evaluarea de impact realizată de Parlament, dacă este disponibilă.

Articolul 52

Procedura simplificată

1. La sfârșitul unei prime dezbateri pe marginea unei propuneri de act obligatoriu din punct de vedere juridic, președintele poate propune aprobarea acesteia fără amendamente. Dacă nu există opoziție din partea unui număr de deputați sau a unui grup sau grupuri politice care ating cel puțin pragul mediu în comisie, procedura propusă se consideră a fi aprobată. Președintele sau, dacă a fost numit, raportorul prezintă Parlamentului un raport privind aprobarea propunerii. Se aplică articolul 159 alineatul (1) al doilea paragraf și articolul 159 alineatele (2) și (4).

2. Ca alternativă, Președintele poate propune ca președintele sau raportorul să redacteze o serie de amendamente care să reflecte dezbaterile comisiei. În cazul în care nu s-a formulat nicio obiecție de către un număr de deputați sau un grup sau grupuri politice care ating cel puțin pragul mediu în comisie, procedura propusă se consideră a fi aprobată, iar amendamentele sunt transmise membrilor comisiei.

În cazul în care, în termen de cel puțin 10 zile de activitate de la transmitere, nu s-a formulat nicio obiecție la amendamente de către un număr de deputați sau un grup sau grupuri politice care ating cel puțin pragul mediu în comisie, raportul se consideră adoptat de comisie. În acest caz, proiectul de rezoluție legislativă și amendamentele sunt supuse aprobării Parlamentului fără dezbateri, în conformitate cu articolul 159 alineatul (1) al doilea paragraf și articolul 159 alineatele (2) și (4).

În cazul în care un număr de deputați sau un grup sau grupuri politice care ating cel puțin pragul mediu în comisie se opun amendamentelor, acestea sunt supuse la vot în cursul următoarei

TITLUL II Articolul 53

reuniuni a comisiei.

3. Cu excepția dispozițiilor privind prezentarea în Parlament, acest articol se aplică *mutatis mutandis* avizelor comisiilor, în sensul articolului 56.

Articolul 53

Rapoarte fără caracter legislativ

1. În cazul în care o comisie elaborează un raport fără caracter legislativ, aceasta desemnează un raportor dintre membrii săi titulari sau supleanți permanenți.

2. Raportul comisiei conține:

- (a) o propunere de rezoluție;
- (b) o expunere de motive incluzând, atunci când este cazul, o fișă financiară care stabilește amploarea efectelor financiare eventuale ale raportului și compatibilitatea cu cadrul financiar multianual;
- (c) textul propunerilor de rezoluție care trebuie prevăzute în aplicarea articolului 143 alineatul (7).

Articolul 54

Rapoarte din proprie inițiativă

1. În cazul în care o comisie are intenția de a întocmi un raport nelegislativ sau un raport în temeiul articolului 46 sau 47, asupra unui subiect care intră în competența sa, dar în privința căruia nu a fost sesizată, aceasta trebuie să solicite în prealabil autorizarea Conferinței președinților.

Conferința președinților hotărăște asupra solicitărilor privind autorizarea de a întocmi un raport depuse în temeiul primului paragraf în temeiul dispozițiilor de aplicare pe care aceasta le stabilește.

2. În cazul în care Conferința președinților refuză autorizarea, acesta trebuie să-și motiveze decizia.

În cazul în care obiectul unui raport intră sub incidența dreptului de inițiativă al Parlamentului menționat la articolul 46, Conferința președinților poate refuza autorizarea numai dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute în tratate.

3. În cazurile menționate la articolul 46 și la articolul 47, Conferința președinților ia o decizie în termen de două luni.

4. Propunerile de rezoluție prezentate Parlamentului sunt examinate în conformitate cu procedura prezentării succinte, prevăzută la articolul 160. Amendamentele la astfel de propuneri de rezoluție și cererile de vot separat sau pe părți sunt admisibile în vederea examinării în plen doar dacă au fost depuse fie de raportor pentru a fi luate în considerare informații noi, fie de cel puțin o zecime dintre deputați. Grupurile politice pot prezenta propuneri de rezoluție de înlocuire, în conformitate cu articolul 181 alineatul (3). Articolul 190 se aplică în cazul propunerii de rezoluție a comisei și în cazul amendamentelor la aceasta. Articolul 190 se aplică, de asemenea, în cazul votului unic asupra propunerilor de rezoluție de înlocuire.

5. Alineatul (4) nu se aplică în cazul în care subiectul raportului necesită o dezbatere

prioritară în plen, în cazul în care raportul este întocmit în temeiul dreptului de inițiativă menționat la articolul 46 sau la articolul 47 sau în cazul în care raportul a fost autorizat drept raport strategic¹⁸.

Articolul 55

Modalități de elaborare a rapoartelor

1. Raportorul are sarcina de a pregăti raportul comisiei și de a-l prezenta Parlamentului în numele acesteia.
2. Expunerea de motive se redactează sub responsabilitatea raportorului și nu se supune la vot. Cu toate acestea, expunerea de motive trebuie să fie conformă cu textul propunerii de rezoluție votate și cu eventualele amendamente propuse de comisie. În caz contrar președintele comisiei poate elimina expunerea de motive.
3. Rezultatul votului privind ansamblul raportului se menționează în cuprinsul acestuia și indică, în conformitate cu articolul 218 alineatul (3), votul fiecărui membru.
4. Pozițiile minoritare pot fi exprimate cu ocazia votului pentru textul în ansamblu și, la cererea autorilor, se pot constitui într-o declarație scrisă de cel mult 200 de cuvinte, care se anexează la expunerea de motive.

Președintele arbitrează litigiile cauzate de punerea în aplicare a prezentului alineat.

5. La propunerea președintelui său, comisia poate stabili un termen în care raportorul să prezinte proiectul de raport. Acest termen poate fi prelungit sau se poate numi un alt raportor.
6. La expirarea termenului, comisia poate însărcina președintele să solicite înscrierea chestiunii pentru care a fost sesizată pe ordinea de zi a uneia dintre următoarele ședințe ale Parlamentului. În acest caz, dezbaterile și voturile se pot desfășura pe baza unui simplu raport oral al comisiei interesate.

Articolul 56

Avizele comisiilor

1. În cazul în care comisia sesizată inițial cu privire la o chestiune dorește să cunoască avizul unei alte comisii sau în cazul în care o altă comisie dorește să-și dea avizul comisiei sesizate inițial, acestea pot solicita Președintelui Parlamentului ca, în conformitate cu articolul 210 alineatul (2), una dintre comisii să fie desemnată drept comisie competentă, iar cealaltă să fie sesizată pentru aviz.

Comisia care emite un aviz poate desemna dintre membrii săi titulari sau supleanți permanenți un raportor pentru aviz sau își poate transmite poziția în cadrul unei scrisori adresate de președinte.

2. În cazul în care avizul privește o propunere de act obligatoriu din punct de vedere juridic, acesta constă în amendamente la textul pentru care a fost sesizată comisia, însoțite, dacă este necesar, de justificări succinte. Aceste justificări țin de responsabilitatea autorului lor și nu se supun la vot. În cazul în care este necesar, comisia sesizată pentru aviz poate prezenta o justificare scrisă succintă pentru întregul aviz. Această justificare succintă scrisă ține de responsabilitatea raportorului pentru aviz.

Atunci când avizul nu privește o propunere de act obligatoriu din punct de vedere juridic, acesta

¹⁸ A se vedea decizia relevantă a Conferinței președinților.

TITLUL II Articolul 57

constă în sugestii pentru propunerea de rezoluție a comisiei competente.

Comisia competentă supune la vot propunerile de modificare sau sugestiile.

Avizele se referă numai la chestiunile care intră în competența comisiei sesizate pentru aviz.

3. Comisia competentă stabilește un termen în care comisia sesizată pentru aviz trebuie să-și prezinte avizul astfel încât acesta să fie luat în considerare de comisia competentă. Aceasta notifică imediat orice modificare a calendarului anunțat comisiei sau comisiilor sesizate pentru aviz. Comisia competentă nu își prezintă concluziile înainte de expirarea acestui termen.

4. În mod alternativ, comisia care emite un aviz poate decide să-și prezinte poziția sub forma unor amendamente depuse, după adoptarea lor, direct la comisia competentă. Aceste amendamente sunt depuse de președinte sau de raportor în numele comisiei.

5. Comisia care emite un aviz depune amendamentele menționate la alineatul (4) în termenul pentru depunerea amendamentelor stabilit de comisia competentă.

6. Toate avizele și amendamentele adoptate de comisia care emite un aviz se anexează raportului comisiei competente.

7. Comisiile care emit un aviz în sensul prezentului articol nu pot prezenta amendamente pentru examinare în plen

8. Președintele și raportorul comisiei sesizate pentru aviz sunt invitați să participe la reuniunile comisiei competente cu funcție consultativă în măsura în care aceste reuniuni dezbate chestiunea comună.

Articolul 57

Procedura comisiilor asociate

1. În cazul în care Conferința președinților este sesizată cu privire la o chestiune de competență, în conformitate cu articolul 211, iar Conferința președinților consideră, în temeiul anexei VI, că subiectul intră, într-o măsură aproape egală, în competența a două sau a mai multor comisii, sau că diferite aspecte ale subiectului intră în competența a două sau a mai multor comisii, se aplică articolul 56 și următoarele dispoziții complementare:

- calendarul se stabilește de comun acord de către comisiile implicate;
- raportorii în cauză se informează reciproc și încearcă să se pună de acord asupra textelor pe care le propun comisiilor respective, precum și asupra pozițiilor pe care le adoptă în cazul amendamentelor;
- președinții și raportorii în cauză au obligația de a respecta principiul bunei și sincerei cooperări; aceștia identifică împreună părțile din text care intră în competențele lor exclusive sau partajate și convin asupra modalităților precise de cooperare. În cazul unui dezacord cu privire la delimitarea competențelor, chestiunea este supusă, la cererea uneia dintre comisiile implicate, Conferinței președinților, care poate decide cu privire la competențele respective sau cu privire la aplicarea procedurii reuniunilor comune ale comisiilor, în conformitate cu articolul 58. Această decizie este luată în conformitate cu procedura și termenul stabilite la articolul 211;
- comisia competentă acceptă fără a supune la vot amendamentele unei comisii

asociate în cazul în care acestea se referă la subiecte ce sunt de competență exclusivă a comisiei asociate. În cazul în care comisia competentă nu respectă competența exclusivă a comisiei asociate, aceasta din urmă poate prezenta amendamente direct plenului. În cazul în care amendamentele care privesc subiecte care intră în competența partajată a comisiei competente și a unei comisii asociate nu sunt adoptate de prima dintre acestea, comisia asociată poate prezenta amendamentele direct plenului;

- în eventualitatea în care are loc o procedură de conciliere cu privire la o propunere, delegația Parlamentului include raportorul oricărei comisii asociate.

O decizie a Conferinței președinților de a recurge la procedura comisiilor asociate se aplică în toate stadiile procedurii în cauză.

Drepturile care decurg din statutul de „comisie competentă” se exercită de către comisia principală. În exercitarea acestor drepturi, comisia principală trebuie să respecte prerogativele comisiei asociate. În special, comisia principală are obligația de a coopera în mod loial cu privire la stabilirea calendarului, precum și dreptul comisiei asociate de a decide ce amendamente din sfera sa de competență exclusivă vor fi prezentate în plen.

2. Procedura stabilită la prezentul articol nu se aplică recomandărilor care urmează să fie adoptate de către comisia competentă în temeiul articolului 105.

Articolul 58

Procedura reuniunilor comune ale comisiilor

1. În cazul în care este sesizată cu privire la o chestiune în materie de competență, în temeiul articolului 211, Conferința președinților poate decide că trebuie aplicată procedura reuniunilor comune ale comisiilor și cu vot comun, dacă:

- subiectul ține în mod inseparabil de competența mai multor comisii, în temeiul anexei VI; și
- aceasta consideră că problema este de importanță majoră.

2. În acest caz, raportorii respectivi întocmesc un singur proiect de raport, care este examinat și votat de comisiile implicate în cadrul unor reuniuni comune prezidate în comun de președinții comisiilor în cauză.

În toate stadiile procedurii, drepturile care decurg din statutul de comisie competentă sunt exercitate de comisiile implicate doar acționând împreună. Comisiile implicate pot institui grupuri de lucru pentru a pregăti reuniunile și voturile.

3. În a doua lectură din cadrul procedurii legislative ordinare, poziția Consiliului este examinată în cursul unei reuniuni comune a comisiilor implicate care, în lipsa unui acord între președinții acestora, are loc în ziua de miercuri din prima săptămână prevăzută pentru reuniunile organismelor parlamentare care urmează comunicării poziției Consiliului către Parlament. În lipsa unui acord în ceea ce privește convocarea unei reuniuni ulterioare, aceasta este convocată de președintele Conferinței președinților de comisii. Recomandarea pentru a doua lectură se supune la vot în reuniune comună, pe baza unui proiect comun, elaborat de raportorii respectivi ai comisiilor implicate sau, în lipsa unui proiect comun, pe baza amendamentelor prezentate în cadrul acestor comisii.

În a treia lectură din cadrul procedurii legislative ordinare, președinții și raportorii comisiilor implicate sunt membri din oficiu ai comitetului de conciliere.

CAPITOLUL 3

PROCEDURA LEGISLATIVĂ ORDINARĂ

SECȚIUNEA 1 - PRIMA LECTURĂ

Articolul 59

Votul în Parlament – prima lectură

1. Parlamentul poate aproba, modifica sau respinge proiectul de act legislativ.
2. Parlamentul votează prima dată asupra oricărei propuneri de respingere imediată a proiectului de act legislativ care a fost depus în scris de comisia competentă, un grup politic sau un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus.

În cazul în care propunerea de respingere se adoptă, Președintele îi solicită instituției care a prezentat proiectul de act legislativ să îl retragă.

În cazul în care instituția respectivă își retrage proiectul de act legislativ, Președintele declară procedura încheiată

În cazul în care instituția nu își retrage proiectul de act legislativ, Președintele anunță că prima lectură a Parlamentului s-a încheiat, cu excepția cazului în care, la propunerea președintelui sau a raportorului comisiei competente, a unui grup politic sau a unui număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus, Parlamentul decide să îl retrimită comisiei competente spre reexaminare.

În cazul în care propunerea de respingere nu se adoptă, Parlamentul acționează în conformitate cu alineatele (3), (4) și (5).

3. Orice acord provizoriu prezentat de comisia competentă în temeiul articolului 74 alineatul (4) face obiectul unui vot prioritar și unic, cu excepția cazului în care, la cererea unui grup politic sau a unui număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus, Parlamentul decide, în schimb, să voteze amendamentele în conformitate cu alineatul (4). În acest caz, Parlamentul decide, de asemenea, dacă votarea amendamentelor are loc imediat sau nu. În cazul în care nu se votează imediat asupra amendamentelor, Parlamentul stabilește un nou termen pentru amendamente, acestea fiind supuse la vot într-o ședință ulterioară.

În cazul în care acordul provizoriu se adoptă în urma unui vot unic, Președintele anunță că prima lectură în Parlament s-a încheiat.

În cazul în care, în urma unui vot unic, acordul provizoriu nu întrunește majoritatea voturilor exprimate, Președintele stabilește un nou termen pentru depunerea amendamentelor la proiectul de act legislativ. Amendamentele sunt apoi supuse la vot într-o ședință ulterioară pentru ca Parlamentul să își încheie prima lectură.

4. Cu excepția cazului în care s-a adoptat o propunere de respingere în conformitate cu alineatul (2) sau un acord provizoriu în conformitate cu alineatul (3), orice amendamente la proiectul de act legislativ sunt apoi supuse la vot, inclusiv, după caz, anumite părți din acordul provizoriu, în cazul în care au fost depuse cereri de vot separat sau pe părți sau amendamente concurente.

Înainte de votarea amendamentelor, Președintele poate solicita Comisiei să-și facă cunoscută poziția și Consiliului să-și prezinte comentariile.

După ce a avut loc votul asupra respectivelor amendamente, Parlamentul votează întregul proiect de act legislativ, eventual modificat.

În cazul în care proiectul de act legislativ în ansamblul său, eventual modificat, este adoptat, Președintele anunță că prima lectură s-a încheiat, cu excepția cazului în care, la propunerea președintelui sau a raportorului comisiei competente, a unui grup politic sau a unui număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus, Parlamentul decide să îl retrimită comisiei competente în vederea unor negocieri interinstituționale în conformitate cu articolele 60 și 74.

În cazul în care proiectul de act legislativ în ansamblul său, așa cum a fost modificat, nu întrunește majoritatea voturilor exprimate, Președintele anunță că prima lectură în Parlament s-a încheiat, cu excepția cazului în care, la propunerea președintelui sau a raportorului comisiei competente, a unui grup politic sau a unui număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus, Parlamentul decide să îl retrimită comisiei competente spre reexaminare.

5. După ce au avut loc voturile în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4), precum și, dacă este cazul, voturile ulterioare privind amendamentele la proiectul de rezoluție legislativă referitoare la cererile de deschidere a unei proceduri, rezoluția legislativă se consideră adoptată. Dacă este necesar, rezoluția legislativă se modifică, în conformitate cu articolul 203 alineatul (2), pentru a reflecta rezultatul voturilor desfășurate în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4).

Textul rezoluției legislative și al poziției Parlamentului este transmis de către Președinte Consiliului și Comisiei, precum și grupului de state membre în cauză, Curții de Justiție sau Băncii Centrale Europene, în cazul în care proiectul de act legislativ este emis de către acestea.

Articolul 60

Retrimiterarea la comisia competentă

În cazul în care, în conformitate cu articolul 59, un text este retrimis comisiei competente spre reexaminare sau în vederea unor negocieri interinstituționale în conformitate cu articolul 74, comisia competentă prezintă, oral sau în scris, un raport Parlamentului în termen de patru luni, care poate fi prelungit de către Conferința președinților.

După retrimiterarea la comisie, comisia principală trebuie ca, înainte de luarea unei decizii asupra procedurii, să permită unei comisii asociate, în conformitate cu dispozițiile articolului 57, să adopte propria decizie cu privire la amendamentele care sunt în sfera sa de competență exclusivă, în special în ceea ce privește alegerea amendamentelor care urmează să fie prezentate din nou în plen.

Nimic nu împiedică Parlamentul să decidă să organizeze, după caz, o dezbatere finală cu privire la un raport din partea comisiei competente asupra chestiunii care a făcut anterior obiectul unei retrimiteri la comisia competentă.

Articolul 61

Sesizarea repetată a Parlamentului

1. La cererea comisiei competente, Președintele solicită Comisiei să sesizeze din nou Parlamentul cu propunerea sa în cazul în care:

TITLUL II Articolul 62

- după ce Parlamentul și-a adoptat poziția, Comisia își înlocuiește, își modifică substanțial sau intenționează să-și modifice substanțial propunerea inițială, cu excepția cazului în care modificarea se face pentru a lua în considerare poziția Parlamentului;
- natura problemei care face obiectul propunerii Comisiei suferă modificări substanțiale ca urmare a trecerii timpului sau a modificării împrejurărilor; sau
- au avut loc noi alegeri parlamentare după ce Parlamentul și-a adoptat poziția, iar Conferința președinților consideră oportună o nouă sesizare a acestuia.

2. În cazul în care se are în vedere o modificare a temeiului juridic al propunerii, în urma căreia procedura legislativă ordinară nu ar mai fi aplicabilă, Parlamentul, Consiliul și Comisia, acționând în conformitate cu alineatul (25) din Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare, vor face schimb de opinii pe această temă prin intermediul președinților lor sau al reprezentanților acestora.

3. În urma schimbului de opinii menționat la alineatul (2), Președintele, la cererea comisiei competente, îi solicită Consiliului să sesizeze din nou Parlamentul cu proiectul de act legislativ obligatoriu din punct de vedere juridic, în cazul în care Comisia sau Consiliul intenționează să modifice temeiul juridic prevăzut în poziția în primă lectură a Parlamentului, astfel încât procedura legislativă ordinară nu ar mai fi aplicabilă.

Articolul 62

Acordul în primă lectură

În cazul în care, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Consiliul informează Parlamentul că a aprobat poziția acestuia, după finalizarea în conformitate cu articolul 203, Președintele anunță în plen că actul legislativ este adoptat cu formularea care corespunde poziției Parlamentului.

SECȚIUNEA 2 - A DOUA LECTURĂ

Articolul 63

Transmiterea poziției Consiliului

1. Transmiterea poziției Consiliului, în conformitate cu articolul 294 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, este anunțată de Președinte în ședință plenară. Președintele face anunțul, după primirea documentelor care conțin poziția propriu-zisă, toate declarațiile făcute în procesul-verbal al Consiliului atunci când acesta și-a adoptat poziția, motivele care au condus la adoptarea acesteia de către Consiliu și poziția Comisiei, traduse în mod corespunzător în limbile oficiale ale Uniunii Europene. Președintele face anunțul în cursul perioadei de sesiune care urmează primirii documentelor.

Înainte de a face anunțul, Președintele verifică, consultându-se cu președintele comisiei competente, cu raportorul sau cu amândoi, dacă natura textului care i-a fost trimis reprezintă efectiv o poziție a Consiliului în primă lectură și dacă nu se aplică vreunul dintre cazurile prevăzute la articolul 61. În caz contrar, Președintele, de comun acord cu comisia competentă și, dacă este posibil, de comun acord cu Consiliul, caută soluția adecvată.

2. În ziua anunțării în Parlament, poziția Consiliului se consideră trimisă din oficiu comisiei competente în primă lectură.

3. Lista acestor transmițeri se publică în procesul-verbal al ședințelor Parlamentului, menționându-se denumirea comisiei competente.

Articolul 64

Prelungirea termenelor

1. La cererea președintelui comisiei competente, Președintele prelungește termenele prevăzute pentru a doua lectură în conformitate cu articolul 294 alineatul (14) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

2. Președintele notifică Parlamentului orice prelungire a termenelor stabilită, în conformitate cu articolul 294 alineatul (14) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, la inițiativa Parlamentului sau a Consiliului.

Articolul 65

Procedura de examinare în cadrul comisiei competente

1. Poziția Consiliului se înscrie ca prioritate pe ordinea de zi a primei reuniuni a comisiei competente de după data comunicării acesteia. Consiliul poate fi invitat să-și prezinte poziția.

2. Raportorul pentru a doua lectură este același cu raportorul pentru prima lectură, cu excepția unei decizii contrare a comisiei competente.

3. Dispozițiile de la articolul 68 alineatele (2) și (3) privind admisibilitatea amendamentelor la poziția Consiliului se aplică în cazul deliberărilor comisiei competente. Numai membrii titulari sau supleanți permanenți ai acestei comisii pot depune propuneri de respingere sau amendamente. Comisia hotărăște cu majoritatea voturilor exprimate.

4. Comisia competentă prezintă o recomandare pentru a doua lectură, propunând aprobarea, modificarea sau respingerea poziției adoptate de Consiliu. Recomandarea cuprinde o justificare concisă a deciziei propuse.

5. Articolele 51, 52, 56 și 198 nu se aplică în a doua lectură.

Articolul 66

Prezentarea în Parlament

Poziția Consiliului și, în cazul în care este disponibilă, recomandarea pentru a doua lectură a comisiei competente se înscriu din oficiu în proiectul de ordine de zi a perioadei de sesiune a cărei zi de miercuri precedă și este cea mai apropiată de data de expirare a termenului de trei luni sau, în cazul unei prelungiri a acestuia în conformitate cu articolul 64, de patru luni, cu excepția cazului în care chestiunea a fost dezbătută în cursul unei perioade de sesiune anterioare.

Articolul 67

Votul în Parlament – a doua lectură

1. Parlamentul votează mai întâi orice propunere de respingere imediată a poziției Consiliului, depusă în scris de comisia competentă, un grup politic sau un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus. Pentru a fi adoptată, propunerea de respingere trebuie să întrunească majoritatea voturilor membrilor care compun Parlamentul.

TITLUL II Articolul 67

În cazul în care propunerea de respingere este adoptată, poziția Consiliului este respinsă și Președintele anunță în plen încheierea procedurii legislative.

În cazul în care propunerea de respingere nu se adoptă, Parlamentul acționează în conformitate cu alineatele (2) - (5).

2. Orice acord provizoriu prezentat în temeiul articolului 74 alineatul (4) de către comisia competentă face obiectul unui vot prioritar și unic, cu excepția cazului în care, la cererea unui grup politic sau a unui număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus, Parlamentul decide să voteze imediat amendamentele în conformitate cu alineatul (3).

În cazul în care, în urma unui vot unic, acordul provizoriu întrunește majoritatea voturilor membrilor care compun Parlamentul, Președintele anunță în plen că a doua lectură în Parlament s-a încheiat.

În cazul în care, în urma unui vot unic, acordul provizoriu nu întrunește majoritatea voturilor membrilor care compun Parlamentul, Parlamentul acționează în conformitate cu alineatele (3), (4) și (5).

3. Cu excepția cazului în care s-a adoptat o propunere de respingere în conformitate cu alineatul (1) sau un acord provizoriu în conformitate cu alineatul (2), orice amendamente la poziția Consiliului, inclusiv cele din cadrul acordului provizoriu depus de comisia competentă în conformitate cu articolul 74 alineatul (4), sunt supuse la vot. Amendamentele la poziția Consiliului sunt adoptate numai dacă întrunesc majoritatea voturilor membrilor care compun Parlamentul.

Înainte de votarea amendamentelor, Președintele poate solicita Comisiei să-și facă cunoscută poziția și Consiliului să-și prezinte comentariile.

4. Votul defavorabil al Parlamentului cu privire la propunerea inițială de respingere a poziției Consiliului în conformitate cu alineatul (1) nu împiedică Parlamentul ca, la recomandarea președintelui sau raportorului comisiei competente, a unui grup politic sau a unui număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus, să examineze o nouă propunere de respingere, după votarea amendamentelor în conformitate cu alineatele (2) sau (3). Pentru a fi adoptată, o astfel de propunere trebuie să întrunească majoritatea voturilor membrilor care compun Parlamentul.

În cazul în care poziția Consiliului este respinsă, Președintele anunță în plen încheierea procedurii legislative.

5. După ce au avut loc voturile în conformitate cu alineatele (1) - (4), precum și voturile ulterioare privind amendamentele la proiectul de rezoluție legislativă referitoare la cererile de deschidere a unei proceduri, Președintele anunță încheierea celei de-a doua lecturi a Parlamentului, iar rezoluția legislativă se consideră adoptată. Dacă este necesar, rezoluția legislativă este modificată, în conformitate cu articolul 203 alineatul (2), pentru a reflecta rezultatul voturilor desfășurate în conformitate cu alineatele (1) - (4) sau aplicarea articolului 69.

Textul rezoluției legislative și al poziției Parlamentului, după caz, este transmis de către Președinte Consiliului și Comisiei.

În absența unei propuneri de respingere sau de modificare a poziției Consiliului, aceasta se consideră aprobată.

Articolul 68**Admisibilitatea amendamentelor la poziția Consiliului**

1. Comisia competentă, un grup politic sau un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus pot depune amendamente la poziția Consiliului, în vederea examinării în plen.
2. Amendamentele la poziția Consiliului sunt admisibile numai în cazul în care sunt în conformitate cu dispozițiile articolelor 180 și 181 și dacă au drept scop:
 - (a) restabilirea totală sau parțială a poziției adoptate de Parlament în primă lectură; sau
 - (b) ajungerea la un compromis între Consiliu și Parlament; sau
 - (c) modificarea elementelor poziției Consiliului care nu erau prevăzute de propunerea prezentată în primă lectură sau al căror conținut era diferit; sau
 - (d) luarea în considerare a unui fapt nou sau a unei situații juridice noi, apărute după adoptarea poziției Parlamentului în primă lectură.

Decizia Președintelui privind admisibilitatea amendamentelor nu poate fi atacată.

3. În cazul în care după prima lectură au loc noi alegeri fără să fi fost invocat articolul 61, Președintele poate hotărî derogarea de la restricțiile privind admisibilitatea, enunțate la alineatul (2).

Articolul 69**Acordul în a doua lectură**

În cazul în care nu se depune nicio propunere de respingere a poziției Consiliului și niciun amendament la aceasta, în temeiul articolelor 67 și 68, în termenele stabilite pentru depunerea și votarea amendamentelor sau a propunerilor de respingere, Președintele anunță în plen adoptarea actului propus.

SECȚIUNEA 3 - NEGOCIERILE INTERINSTITUȚIONALE DIN CADRUL PROCEDURII LEGISLATIVE ORDINARE

Articolul 70**Dispoziții generale**

Negocierile cu celelalte instituții în scopul ajungerii la un acord în cursul unei proceduri legislative nu pot fi inițiate decât în urma unei decizii adoptate în conformitate cu articolul 71, cu articolul 72 sau cu articolul 73 sau în urma unei retrimiteri de către Parlament în vederea unor negocieri interinstituționale. Aceste negocieri se desfășoară ținând seama de Codul de conduită stabilit de Conferința președinților¹⁹.

Articolul 71**Negocieri înaintea primei lecturi a Parlamentului**

1. În cazul în care o comisie a adoptat un raport legislativ în conformitate cu articolul 51,

¹⁹ Codul de conduită pentru negocieri în contextul procedurii legislative ordinare.

TITLUL II Articolul 72

aceasta poate decide, cu majoritatea membrilor săi, să inițieze negocieri pe baza raportului respectiv.

2. Deciziile de a iniția negocieri sunt anunțate la începutul perioadei de sesiune ulterioare adoptării lor de către comisie. Până la sfârșitul zilei următoare celei în care a fost făcut anunțul în Parlament, un număr de deputați sau un grup sau grupuri politice care ating cel puțin pragul mediu, pot solicita în scris ca o decizie a comisiei de a iniția negocieri să fie supusă la vot. Parlamentul votează cu privire la astfel de cereri în cursul aceleiași perioade de sesiune.

În cazul în care nu se primește nicio astfel de cerere până la expirarea termenului menționat la primul paragraf, Președintele informează Parlamentul cu privire la aceasta. În cazul în care se depune o cerere, imediat înainte de vot, Președintele poate da cuvântul unui vorbitor pentru decizia comisiei de a iniția negocieri și unui vorbitor împotriva acesteia. Fiecare dintre vorbitori poate face o declarație cu o durată de cel mult două minute.

3. Dacă Parlamentul respinge decizia comisiei de a iniția negocieri, proiectul de act legislativ și raportul comisiei competente se înscriu pe ordinea de zi a următoarei perioade de sesiune, iar Președintele stabilește un termen pentru depunerea amendamentelor. Se aplică dispozițiile articolului 59 alineatul (4).

4. În lipsa unei cereri pentru un vot în Parlament privind decizia de a iniția negocieri, negocierile pot începe în orice moment după expirarea termenului stabilit la alineatul (2) primul paragraf. În cazul în care a fost adresată o astfel de cerere, negocierile pot începe în orice moment după ce decizia comisiei de a iniția negocieri a fost aprobată în Parlament.

Articolul 72

Negocieri înaintea primei lecturi a Consiliului

Atunci când Parlamentul și-a adoptat poziția în primă lectură, această poziție constituie mandatul Parlamentului pentru toate negocierile cu celelalte instituții. Comisia responsabilă poate decide, cu majoritatea membrilor săi, să inițieze negocieri în orice moment ulterior. Aceste decizii se anunță în Parlament în timpul perioadei de sesiune ulterioare votului în comisie și se consemnează în procesul verbal.

Articolul 73

Negocieri înaintea celei de-a doua lecturi a Parlamentului

În cazul în care poziția Consiliului în primă lectură a fost transmisă comisiei competente, poziția Parlamentului în primă lectură constituie, sub rezerva articolului 68, mandatul pentru toate negocierile cu celelalte instituții. Comisia competentă poate decide să inițieze negocieri în orice moment ulterior.

În cazul în care poziția Consiliului în primă lectură conține elemente care nu sunt incluse în proiectul de act legislativ sau în poziția Parlamentului în primă lectură, comisia poate adopta orientări, inclusiv sub forma unor amendamente la poziția Consiliului, pentru echipa de negociere.

Articolul 74

Desfășurarea negocierilor

1. Echipa de negociere a Parlamentului este condusă de către raportor și prezidată de către președintele comisiei competente sau de către un vicepreședinte desemnat de către președinte. Din

echipă fac parte cel puțin raportorii din umbră din partea fiecărui grup politic care dorește să participe.

2. Orice document destinat dezbaterilor din cadrul unei reuniuni cu Consiliul și Comisia („trilog”) se distribuie echipei de negociere cu cel puțin 48 de ore sau, în caz de urgență, cu cel puțin 24 de ore înaintea trilogului în cauză.

3. După fiecare trilog, președintele echipei de negociere și raportorul, în numele echipei de negociere, prezintă un raport în cadrul următoarei reuniuni a comisiei competente.

În cazul în care nu este posibilă convocarea la timp a unei reuniuni a comisiei, președintele echipei de negociere și raportorul, în numele echipei de negociere, prezintă un raport în cadrul unei reuniuni a coordonatorilor comisiei.

4. În cazul în care negocierile conduc la un acord provizoriu, comisia competentă este informată fără întârziere. Documentele care reflectă rezultatul trilogului concluziv sunt puse la dispoziția comisiei competente și sunt publicate. Acordul provizoriu este prezentat comisiei responsabile, care decide cu privire la aprobarea acestuia prin vot unic, cu majoritatea voturilor exprimate. În cazul în care este aprobat, acesta se supune spre examinare Parlamentului, prezentându-se în mod clar toate modificările aduse proiectului de act legislativ.

5. În cazul unui dezacord între comisiile în cauză în temeiul articolelor 57 și 58, normele detaliate pentru deschiderea și desfășurarea negocierilor se stabilesc de către președintele Conferinței președinților de comisie, în conformitate cu principiile enunțate în articolele menționate mai sus.

SECȚIUNEA 4 - CONCILIERE ȘI A TREIA LECTURĂ

Articolul 75

Prelungirea termenelor

1. La cererea delegației Parlamentului la comitetul de conciliere, Președintele prelungește termenele prevăzute pentru a treia lectură în conformitate cu articolul 294 alineatul (14) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

2. Președintele notifică Parlamentului orice prelungire a termenelor stabilită în conformitate cu articolul 294 alineatul (14) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, la inițiativa Parlamentului sau a Consiliului.

Articolul 76

Convocarea comitetului de conciliere

În cazul în care Consiliul informează Parlamentul că nu este în măsură să aprobe toate amendamentele acestuia la poziția Consiliului, Președintele convine împreună cu Consiliul asupra unei date și a unui loc pentru prima reuniune a comitetului de conciliere. Termenul de șase săptămâni sau, în cazul în care a fost prelungit, de opt săptămâni, prevăzut la articolul 294 alineatul (10) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, curge de la data primei reuniuni a comitetului de conciliere.

Articolul 77

Delegația la comitetul de conciliere

1. Delegația Parlamentului la comitetul de conciliere este formată dintr-un număr de membri egal cu numărul membrilor delegației Consiliului.
 2. Componenta politică a delegației corespunde împărțirii Parlamentului pe grupuri politice. Conferința președinților stabilește numărul exact de membri ai diferitelor grupuri politice care intră în componența delegației.
 3. Membrii delegației sunt numiți de grupurile politice pentru fiecare caz de conciliere, de preferință dintre membrii comisiei competente, cu excepția a trei membri desemnați ca membri permanenți în delegațiile succesive pentru o perioadă de 12 luni. Grupurile politice desemnează cei trei membri permanenți dintre vicepreședinți, aceștia reprezentând cel puțin două grupuri politice diferite. Președintele și raportorul pentru a doua lectură al comisiei competente, precum și raportorul oricărei comisii asociate sunt membri ai delegației în fiecare caz.
 4. Grupurile politice reprezentate în cadrul delegației își desemnează membrii supleanți.
 5. Grupurile politice care nu sunt reprezentate în cadrul delegației pot trimite fiecare câte un reprezentant la orice reuniune internă pregătitoare a delegației. În cazul în care delegația nu are în componență niciun deputat neafiliat, la reuniunea pregătitoare internă a delegației este permisă participarea unui deputat neafiliat.
 6. Delegația este condusă de Președinte sau de unul dintre cei trei membri permanenți.
 7. Delegația hotărăște cu majoritatea voturilor membrilor care o compun. Dezbaterile nu sunt publice.
- Conferința președinților stabilește orientările de procedură complementare privind activitatea delegației la comitetul de conciliere.
8. Delegația comunică Parlamentului rezultatele concilierii.

Articolul 78

Proiectul comun

1. În cazul în care comitetul de conciliere a căzut de acord asupra unui proiect comun, punctul se înscrie pe ordinea de zi a unei ședințe plenare care urmează să aibă loc în termen de șase săptămâni sau, în cazul în care termenul a fost prelungit, în termen de opt săptămâni de la data aprobării proiectului comun de către comitetul de conciliere.
2. Președintele delegației sau un alt membru desemnat al delegației la comitetul de conciliere face o declarație privind proiectul comun, care este însoțit de un raport.
3. Nu se pot depune amendamente la proiectul comun.
4. Proiectul comun în ansamblu face obiectul unui vot unic. În cazul în care întrunește majoritatea voturilor exprimate, proiectul este aprobat.
5. În cazul în care nu se ajunge la un acord asupra unui proiect comun în cadrul comitetului de conciliere, președintele sau un alt membru desemnat din delegația Parlamentului la comitetul de conciliere face o declarație. Declarația este urmată de o dezbatere.

6. Nu se pot efectua retrimiteri la comisie în cursul procedurii de conciliere dintre Parlament și Consiliu care urmează celei de-a doua lecturi.

7. Articolele 51, 52 și 56 nu se aplică în a treia lectură.

SECȚIUNEA 5 - ÎNCHEIEREA PROCEDURII

Articolul 79

Semnarea și publicarea actelor adoptate

După finalizarea textului adoptat în conformitate cu articolul 203 și cu anexa VIII și după verificarea îndeplinirii tuturor procedurilor, actele adoptate în conformitate cu procedura legislativă ordinară se semnează de Președinte și de Secretarul General.

După semnarea actului, secretarii generali ai Parlamentului și Consiliului asigură publicarea actului în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

CAPITOLUL 4

DISPOZIȚII SPECIFICE PROCEDURII DE CONSULTARE

Articolul 80

Modificarea unei propuneri de act obligatoriu din punct de vedere juridic

În cazul în care Comisia intenționează să-și înlocuiască sau să-și modifice propunerea de act obligatoriu din punct de vedere juridic, comisia competentă poate amâna examinarea chestiunii până la primirea noii propuneri sau a modificărilor Comisiei.

Articolul 81

Poziția Comisiei privind amendamentele

Înainte de a proceda la votul final privind o propunere de act obligatoriu din punct de vedere juridic, comisia competentă îi poate solicita Comisiei să-și prezinte poziția privind toate amendamentele la propunerea prezentată, adoptate în comisie.

Dacă este necesar, poziția Comisiei se inserează în raport.

Articolul 82

Votul în Parlament

Articolul 59 alineatele (1), (2), (4) și (5) se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 83

Urmărirea poziției Parlamentului

1. În cursul perioadei următoare adoptării de către Parlament a unei poziții privind un proiect de act obligatoriu din punct de vedere juridic, președintele și raportorul comisiei competente urmăresc derularea procedurii care conduce la adoptarea proiectului de act de către Consiliu, în special în scopul de a se asigura că angajamentele asumate de către Consiliu sau Comisie față de Parlament cu privire la poziția acestuia sunt respectate efectiv. Președintele și raportorul comisiei

TITLUL II Articolul 84

competente informează în mod regulat comisia competentă.

2. Comisia competentă poate invita Comisia și Consiliul să examineze chestiunea în cadrul acesteia.

3. În orice moment al procedurii de urmărire, comisia competentă poate depune, în cazul în care consideră necesar, o propunere de rezoluție recomandând Parlamentului:

- să invite Comisia să își retragă propunerea;
- să solicite Comisiei sau Consiliului să sesizeze din nou Parlamentul, în conformitate cu articolul 84, sau Comisiei să prezinte o nouă propunere; sau
- să decidă luarea oricărei alte măsuri pe care o consideră adecvată.

Această propunere de rezoluție se înscrie în proiectul de ordine de zi a perioadei de sesiune care urmează adoptării propunerii respective de către comisie.

Articolul 84

Sesizarea repetată a Parlamentului

1. La cererea comisiei competente, Președintele invită Consiliul să consulte din nou Parlamentul în aceleași împrejurări și condiții ca cele prevăzute la articolul 61 alineatul (1). La cererea comisiei competente, Președintele invită de asemenea Consiliul să consulte din nou Parlamentul în cazul în care Consiliul își modifică sau intenționează să își modifice substanțial proiectul de act obligatoriu din punct de vedere juridic inițial cu privire la care Parlamentul și-a adoptat poziția, cu excepția cazului în care modificarea se face în scopul introducerii amendamentelor Parlamentului.

2. Președintele solicită, de asemenea, ca Parlamentul să fie sesizat din nou cu un proiect de act obligatoriu din punct de vedere juridic, în circumstanțele prevăzute la prezentul articol, în cazul în care Parlamentul decide acest lucru la cererea unui grup politic sau a unui număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus.

CAPITOLUL 5

ASPECTE CONSTITUȚIONALE

Articolul 85

Revizuirea ordinară a tratatelor

1. În conformitate cu articolele 46 și 54, comisia competentă poate prezenta Parlamentului un raport conținând propuneri adresate Consiliului în vederea modificării tratatelor.

2. Atunci când Parlamentul este consultat în temeiul articolului 48 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană, cu privire la o decizie a Consiliului European favorabilă examinării modificărilor tratatelor, chestiunea este trimisă comisiei competente. Comisia respectivă întocmește un raport, care cuprinde:

- o propunere de rezoluție care indică dacă Parlamentul aprobă sau respinge decizia propusă și care poate include propuneri destinate Convenției sau Conferinței reprezentanților guvernelor statelor membre;

- dacă este necesar, o expunere de motive.

3. În cazul în care Consiliul European decide să convoace o convenție, Parlamentul își desemnează reprezentanții în acea convenție, la propunerea Conferinței președinților.

Delegația Parlamentului își alege conducătorul și candidații pentru orice grup de coordonare sau birou instituit de convenție.

4. În cazul în care Consiliul European solicită aprobarea Parlamentului cu privire la decizia de a nu convoca o convenție pentru examinarea propunerilor de modificare a tratatelor, solicitarea se trimite spre examinare comisiei competente, în conformitate cu articolul 105.

Articolul 86

Revizuirea simplificată a tratatelor

1. În conformitate cu articolele 46 și 54, comisia competentă poate prezenta Parlamentului, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 48 alineatul (6) din Tratatul privind Uniunea Europeană, un raport conținând propuneri adresate Consiliului European referitoare la revizuirea integrală sau parțială a dispozițiilor din partea a treia a Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene.

2. Atunci când Parlamentul este consultat în temeiul articolului 48 alineatul (6) din Tratatul privind Uniunea Europeană, cu privire la o propunere de decizie a Consiliului European de modificare a dispozițiilor din partea a treia a Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene, articolul 85 alineatul (2) din prezentul regulament se aplică *mutatis mutandis*. În acest caz, propunerea de rezoluție poate conține propuneri de amendamente referitoare doar la dispozițiile din partea a treia a Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene.

Articolul 87

Tratate de aderare

1. Orice cerere a unui stat european de a deveni membru al Uniunii Europene în conformitate cu articolul 49 din Tratatul privind Uniunea Europeană se trimite, spre examinare, comisiei competente.

2. La propunerea comisiei competente, a unui grup politic sau a unui număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus, Parlamentul poate decide să invite Consiliul sau Comisia să participe la o dezbatere înainte de începerea oricăror negocieri de aderare cu statul solicitant.

3. Comisia competentă le solicită Comisiei și Consiliului să îi furnizeze periodic, în mod confidențial, dacă este necesar, informații complete despre stadiul negocierilor de aderare.

4. În orice stadiu al negocierilor de aderare, pe baza unui raport al comisiei competente, Parlamentul poate adopta recomandări solicitând ca acestea să fie luate în considerare înainte de încheierea unui tratat de aderare a unui stat solicitant la Uniunea Europeană.

5. La încheierea negocierilor de aderare, dar înainte de semnarea oricărui acord, proiectul de acord se prezintă Parlamentului spre aprobare, în conformitate cu articolul 105. În conformitate cu articolul 49 din Tratatul privind Uniunea Europeană, Parlamentul aprobă cu majoritatea voturilor membrilor din care este constituit.

Articolul 88

Retragerea din Uniune

În cazul în care un stat membru decide să se retragă din Uniune, în conformitate cu articolul 50 din Tratatul privind Uniunea Europeană, chestiunea se trimite spre examinare comisiei competente. Articolul 87 din prezentul regulament se aplică *mutatis mutandis*. Parlamentul hotărăște asupra aprobării unui acord de retragere cu majoritatea voturilor exprimate.

Articolul 89

Încălcarea principiilor și valorilor fundamentale de către un stat membru

1. Pe baza unui raport specific al comisiei competente, întocmit în temeiul articolelor 46 și 54, Parlamentul poate:

- (a) să supună la vot o propunere motivată prin care invită Consiliul să acționeze în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană;
- (b) să supună la vot o propunere prin care invită Comisia sau statele membre să prezinte o propunere în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană;
- (c) să supună la vot o propunere prin care invită Consiliul să acționeze în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) sau, ulterior, cu articolul 7 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană.

2. Orice cerere de aprobare introdusă de Consiliu cu privire la o propunere prezentată în conformitate cu articolul 7 alineatele (1) și (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană, însoțită de observațiile transmise de statul membru în cauză, se comunică Parlamentului și se transmite comisiei competente, în conformitate cu articolul 105. Parlamentul se pronunță, cu excepția cazurilor urgente și justificate, la propunerea comisiei competente.

3. În conformitate cu articolul 354 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, adoptarea de către Parlament a deciziilor privind propunerile prevăzute la alineatele (1) și (2) din prezentul articol necesită o majoritate de două treimi din voturile exprimate, reprezentând majoritatea membrilor care compun Parlamentul.

4. Sub rezerva autorizării de către Conferința președinților, comisia competentă poate depune o propunere de rezoluție suplimentară. O astfel de propunere de rezoluție reflectă opinia Parlamentului cu privire la o încălcare gravă de către un stat membru, precum și cu privire la măsurile adecvate care trebuie adoptate și la modificarea sau revocarea acestora.

5. Comisia competentă se asigură că Parlamentul este pe deplin informat și, dacă este necesar, consultat cu privire la toate măsurile adoptate în urma avizului său conform, prezentat în conformitate cu alineatul (3). Consiliul este invitat să semnaleze orice evoluție a chestiunii. La propunerea comisiei competente, elaborată cu autorizarea Conferinței președinților, Parlamentul poate adopta recomandări adresate Consiliului.

Articolul 90

Componența Parlamentului

În timp util înainte de sfârșitul legislaturii, pe baza unui raport întocmit de comisia competentă în

temeiul articolului 14 alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană și al articolelor 46 și 54 din Regulamentul de procedură, Parlamentul poate prezenta o propunere de modificare a componenței sale. Proiectul de decizie a Consiliului European de stabilire a componenței Parlamentului este examinat în conformitate cu articolul 105.

Articolul 91

Cooperarea consolidată dintre statele membre

1. Președintele trimite comisiei competente, spre examinare, cererile privind instituirea unei cooperări consolidate între statele membre în conformitate cu articolul 20 din Tratatul privind Uniunea Europeană. Se aplică dispozițiile articolului 105.
2. Comisia competentă verifică respectarea articolului 20 din Tratatul privind Uniunea Europeană și a articolelor 326-334 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.
3. Actele ulterioare propuse în cadrul cooperării consolidate, după ce aceasta a fost instituită, sunt tratate în cadrul Parlamentului în conformitate cu aceleași proceduri care s-ar fi aplicat în cazul în care cooperarea consolidată nu era instituită. Se aplică dispozițiile articolului 48.

CAPITOLUL 6

PROCEDURI BUGETARE

Articolul 92

Cadrul financiar multianual

În cazul în care Consiliul solicită aprobarea Parlamentului cu privire la o propunere de regulament de stabilire a cadrului financiar multianual, chestiunea se soluționează în conformitate cu articolul 105. În conformitate cu articolul 312 alineatul (2) primul paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Parlamentul aprobă propunerea cu majoritatea voturilor membrilor care îl compun.

Articolul 93

Procedura bugetară anuală

Comisia competentă poate hotărî să elaboreze orice raport pe care îl consideră adecvat cu privire la buget, având în vedere anexa la Acordul interinstituțional privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară²⁰.

Orice altă comisie poate emite un aviz în termenul stabilit de comisia competentă.

Articolul 94

Poziția Parlamentului privind proiectul de buget

1. În cadrul comisiei competente, deputații pot prezenta în nume individual amendamente la poziția Consiliului privind proiectul de buget.

²⁰ Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară (JO C 373, 20.12.2013, p. 1).

TITLUL II Articolul 95

În plen, un grup politic, un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus sau o comisie pot prezenta amendamente la poziția Consiliului privind proiectul de buget.

2. Amendamentele se depun și se justifică în scris, sunt semnate de autorii lor și indică linia bugetară la care se referă.

3. Președintele stabilește termenul de depunere a amendamentelor.

4. Comisia competentă votează cu privire la amendamente înainte de dezbaterea acestora în plen.

5. Amendamentele depuse în Parlament care au fost respinse în cadrul comisiei competente pot fi supuse la vot numai în cazul în care o comisie sau un grup politic sau un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus solicită în scris acest lucru, într-un termen stabilit de Președinte. Acest termen trebuie să fie de cel puțin 24 de ore înainte de începerea votului.

6. Amendamentele la estimarea bugetului Parlamentului care sunt asemănătoare cu cele deja respinse de Parlament la întocmirea estimării bugetului se dezbate numai în cazul în care avizul comisiei competente este favorabil.

7. Parlamentul se pronunță prin voturi succesive cu privire la:

- amendamentele la poziția Consiliului privind proiectul de buget, pe secțiuni;
- o propunere de rezoluție privind proiectul de buget.

Dispozițiile articolului 183 alineatele (4)-(10) sunt, cu toate acestea, aplicabile.

8. Articolele, capitolele, titlurile și secțiunile proiectului de buget pentru care nu s-au depus amendamente se consideră adoptate.

9. În conformitate cu articolul 314 alineatul (4) litera (c) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în vederea adoptării, amendamentele trebuie să întrunească voturile majorității membrilor care compun Parlamentul.

10. În cazul în care Parlamentul a modificat poziția Consiliului privind proiectul de buget, poziția astfel modificată se trimite Consiliului și Comisiei însoțită de justificări și de procesul-verbal al ședinței în care au fost adoptate amendamentele.

Articolul 95

Concilierea bugetară

1. Președintele convoacă comitetul de conciliere în conformitate cu articolul 314 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

2. Delegația Parlamentului la reuniunile comitetului de conciliere în cadrul procedurii bugetare este formată dintr-un număr de membri egal cu numărul membrilor delegației Consiliului.

3. Membrii delegației sunt numiți de grupurile politice în fiecare an, înainte de votul Parlamentului asupra poziției Consiliului, de preferință dintre membrii comisiei competente pentru chestiuni bugetare și ai celorlalte comisii interesate. Delegația este condusă de Președintele Parlamentului. Președintele poate delega acest rol unui vicepreședinte cu experiență în domeniul bugetar sau președintelui comisiei competente pentru chestiuni bugetare.

4. Se aplică articolul 77 alineatele (2), (4), (5), (7) și (8).

5. În cazul în care comitetul de conciliere ajunge la un acord asupra unui proiect comun, chestiunea se înscrie pe ordinea de zi a unei ședințe a Parlamentului care urmează să aibă loc în termen de 14 zile de la data acordului. Proiectul comun este pus la dispoziția tuturor deputaților. Se aplică articolul 78 alineatele (2) și (3).

6. Proiectul comun în ansamblu este supus unui vot unic. Votul se efectuează prin apel nominal. Proiectul comun este considerat adoptat dacă nu este respins de majoritatea membrilor care compun Parlamentul.

7. În cazul în care Parlamentul aprobă proiectul comun, iar Consiliul îl respinge, comisia competentă poate depune toate sau unele dintre amendamentele Parlamentului la poziția Consiliului pentru a fi confirmate, în conformitate cu articolul 314 alineatul (7) litera (d) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Votul de confirmare se înscrie pe ordinea de zi a unei ședințe plenare care urmează să aibă loc în termen de 14 zile de la data anunțării de către Consiliu a respingerii proiectului comun.

Amendamentele sunt considerate confirmate dacă sunt aprobate de majoritatea membrilor care compun Parlamentul și cu trei cincimi din totalul voturilor exprimate.

Articolul 96

Adoptarea definitivă a bugetului

În cazul în care consideră că bugetul a fost adoptat în conformitate cu dispozițiile articolului 314 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Președintele anunță în plen adoptarea definitivă a bugetului. Președintele asigură publicarea acestuia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 97

Regimul douăsprezecimilor provizorii

1. Orice decizie adoptată de Consiliu prin care se autorizează cheltuieli care depășesc douăsprezecimea provizorie din creditele bugetare pentru anul financiar anterior se trimite spre examinare comisiei competente.

2. Comisia competentă poate depune un proiect de decizie de reducere a cheltuielilor menționate la alineatul (1). Parlamentul hotărăște cu privire la aceasta în termen de 30 de zile de la adoptarea deciziei Consiliului.

3. Parlamentul hotărăște cu majoritatea membrilor care îl compun.

Articolul 98

Execuția bugetară

1. Parlamentul efectuează controlul execuției bugetare în curs. El încredințează această sarcină comisiilor competente pentru buget și control bugetar, precum și altor comisii interesate.

2. Parlamentul examinează în fiecare an, înainte de lectura proiectului de buget aferent exercițiului următor, problemele privind execuția bugetară în curs, dacă este necesar, pe baza unei propuneri de rezoluție prezentate de comisia competentă.

Articolul 99

Descărcarea de gestiune a Comisiei pentru execuția bugetară

Dispozițiile care reglementează procedura privind acordarea descărcării de gestiune a Comisiei pentru execuția bugetară, în conformitate cu dispozițiile financiare ale Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene și cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (regulamentul financiar)²¹, se anexează la prezentul regulament²².

Articolul 100

Alte proceduri de descărcare de gestiune

Dispozițiile care reglementează procedura privind acordarea descărcării de gestiune a Comisiei, în conformitate cu articolul 319 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, pentru execuția bugetară se aplică în același mod procedurii privind descărcarea de gestiune:

- a Președintelui Parlamentului European pentru execuția bugetului Parlamentului European,
- a persoanelor răspunzătoare de execuția bugetelor altor instituții și organe ale Uniunii Europene, cum ar fi Consiliul, Curtea de Justiție a Uniunii Europene, Curtea de Conturi, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor,
- a Comisiei pentru execuția bugetului Fondului European de Dezvoltare,
- a organelor responsabile cu execuția bugetului entităților independente din punct de vedere juridic care efectuează misiuni ale Uniunii, în măsura în care activitățile acestora se desfășoară în conformitate cu dispozițiile statutare care impun descărcarea de gestiune din partea Parlamentului European.

Articolul 101

Cooperarea interinstituțională

În conformitate cu articolul 324 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Președintele participă la întâlniri periodice între președinții Parlamentului European, Consiliului și Comisiei, convocate la inițiativa Comisiei, în cadrul procedurilor bugetare prevăzute în partea a șasea titlul II din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Președintele ia toate măsurile necesare pentru a promova consultarea și apropierea pozițiilor instituțiilor, în vederea facilitării punerii în aplicare a procedurilor menționate anterior.

Președintele Parlamentului poate delega această sarcină unui vicepreședinte cu experiență în domeniul bugetar sau președintelui comisiei competente pentru chestiuni bugetare.

²¹ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) Nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).

²² A se vedea anexa V.

CAPITOLUL 7

PROCEDURI BUGETARE INTERNE

Articolul 102**Estimarea bugetului Parlamentului**

1. Pe baza unui raport pregătit de Secretarul General, Biroul întocmește proiectul preliminar de estimare a bugetului Parlamentului.
2. Președintele transmite acest proiect preliminar comisiei competente care întocmește proiectul de estimare a bugetului și prezintă Parlamentului un raport în acest sens.
3. Președintele stabilește un termen pentru depunerea amendamentelor la proiectul de estimare a bugetului.

Comisia competentă își dă avizul cu privire la aceste amendamente.

4. Parlamentul adoptă estimarea bugetului.
5. Președintele transmite estimarea bugetului Comisiei și Consiliului.
6. Dispozițiile anterioare se aplică estimărilor întocmite pentru bugetele rectificative.

Articolul 103**Procedura care se aplică pentru întocmirea estimării bugetului Parlamentului**

1. În ceea ce privește bugetul Parlamentului, Biroul și comisia competentă pentru chestiuni bugetare hotărăsc în etape succesive:
 - (a) organigrama;
 - (b) proiectul preliminar și proiectul de estimare a bugetului.
2. Deciziile privind organigrama se adoptă în conformitate cu procedura următoare:
 - (a) Biroul stabilește organigrama aferentă fiecărui exercițiu financiar;
 - (b) între Birou și comisia competentă pentru chestiuni bugetare se inițiază o procedură de conciliere în cazul în care avizul comisiei diferă de primele decizii ale Biroului;
 - (c) la sfârșitul procedurii, decizia finală privind estimarea bugetară a organigramei revine Biroului, în conformitate cu articolul 234 alineatul (3) din prezentul regulament, fără a aduce atingere deciziilor luate în conformitate cu articolul 314 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.
3. În ceea ce privește estimarea propriu-zisă a bugetului, procedura de întocmire începe de îndată ce Biroul a hotărât definitiv cu privire la organigramă. Etapele acestei proceduri sunt cele prevăzute la articolul 102 din prezentul regulament. Se inițiază o procedură de conciliere în cazul în care comisia competentă pentru chestiuni bugetare și Biroul au poziții foarte diferite.

Articolul 104

Competențele în domeniul angajării și lichidării cheltuielilor, al aprobării conturilor și al descărcării de gestiune

1. Președintele procedează la sau determină angajarea și lichidarea cheltuielilor, în cadrul normelor financiare interne adoptate de Birou, după consultarea comisiei competente.
2. Președintele transmite comisiei competente proiectul de conturi anuale.
3. Pe baza raportului comisiei competente, Parlamentul își aprobă conturile și se pronunță cu privire la descărcarea de gestiune.

CAPITOLUL 8

PROCEDURA DE APROBARE

Articolul 105

Procedura de aprobare

1. În cazul în care Parlamentul este invitat să își dea aprobarea pentru un act obligatoriu din punct de vedere juridic, comisia competentă îi prezintă o recomandare pentru adoptarea sau respingerea actului propus.

Recomandarea include referiri, însă nu include considerente. Amendamentele în comisie sunt admisibile doar dacă vizează inversarea recomandării propuse de raportor.

Recomandarea poate fi însoțită de o scurtă expunere de motive. Această expunere de motive care ține de responsabilitatea raportorului și nu se supune la vot. Dispozițiile articolului 55 alineatul (2) se aplică *mutatis mutandis*.

2. Dacă este necesar, comisia competentă poate depune, de asemenea, un raport care conține o propunere de rezoluție fără caracter legislativ stabilind motivele pentru care Parlamentul ar trebui sau nu ar trebui să își dea aprobarea și, după caz, conținând recomandări pentru aplicarea propunerii de act.
3. Comisia competentă examinează cererea de aprobare fără întârzieri nejustificate. În cazul în care comisia competentă nu a adoptat o recomandare în termen de șase luni de la data la care a fost sesizată cu cererea de aprobare, Conferința președinților poate include chestiunea pentru examinare pe ordinea de zi a unei perioade de sesiune ulterioare sau, în cazurile justificate corespunzător, poate decide să prelungească termenul de șase luni.
4. Parlamentul se pronunță cu privire la propunerea de act printr-un vot unic privind aprobarea, indiferent dacă recomandarea comisiei competente vizează aprobarea sau respingerea actului în cauză, fără posibilitatea depunerii vreunui amendament. Dacă nu se obține majoritatea necesară, se consideră că actul propus a fost respins.
5. În cazul în care este necesară aprobarea Parlamentului, comisia competentă poate, în orice moment, să prezinte Parlamentului un raport interimar, care conține o propunere de rezoluție cuprinzând recomandările privind modificarea sau punerea în aplicare a propunerii de act.

CAPITOLUL 9

ALTE PROCEDURI

Articolul 106**Procedura de emitere a avizelor privind derogările de la adoptarea euro**

1. În cazul în care este invitat să își dea avizul în conformitate cu articolul 140 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, comisia competentă prezintă Parlamentului un raport, în favoarea adoptării sau respingerii propunerii de act, pe baza căruia Parlamentul deliberază.
2. Parlamentul decide apoi prin vot unic cu privire la propunerea de act și nu se pot depune amendamente.

Articolul 107**Proceduri privind dialogul social**

1. Președintele trimite comisiei competente, spre examinare, orice document elaborat de Comisie în conformitate cu articolul 154 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene sau orice acord încheiat de partenerii sociali în conformitate cu articolul 155 alineatul (1) din respectivul tratat, precum și propunerile prezentate de Comisie în conformitate cu articolul 155 alineatul (2) din respectivul tratat.
2. În cazul în care partenerii sociali informează Comisia cu privire la intenția lor de a iniția procedura prevăzută la articolul 155 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, comisia competentă poate elabora un raport privind chestiunea de fond în cauză.
3. În cazul în care partenerii sociali au încheiat un acord și solicită împreună ca acesta să fie pus în aplicare printr-o decizie a Consiliului la propunerea Comisiei, în conformitate cu articolul 155 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, comisia competentă prezintă o propunere de rezoluție prin care se recomandă adoptarea sau respingerea solicitării.

Articolul 108**Proceduri privind examinarea acordurilor voluntare preconizate**

1. În cazul în care Comisia informează Parlamentul cu privire la intenția sa de a examina posibilitatea de a recurge la acorduri voluntare ca alternativă la legiferare, comisia competentă poate întocmi un raport privind chestiunea de fond în cauză, în conformitate cu articolul 54.
2. În cazul în care Comisia își anunță intenția de a încheia un acord voluntar, comisia competentă poate prezenta o propunere de rezoluție prin care recomandă Parlamentului adoptarea sau respingerea propunerii și precizează condițiile care trebuie îndeplinite în vederea adoptării sau respingerii.

Articolul 109**Codificarea**

1. În cazul în care Parlamentul este sesizat cu o propunere privind codificarea legislației Uniunii, propunerea se trimite comisiei competente pentru chestiuni juridice. Aceasta o examinează în conformitate cu modalitățile stabilite la nivel interinstituțional²³ pentru a se asigura

că nu este decât o simplă codificare, și nu implică nicio modificare de fond.

2. Comisia care a fost competentă pentru chestiunile care fac obiectul codificării poate, la cererea sa sau a comisiei competente pentru chestiuni juridice, să fie sesizată pentru un aviz privind oportunitatea codificării.

3. Amendamentele la textul propunerii sunt inadmisibile.

Cu toate acestea, la cererea raportorului, președintele comisiei competente pentru chestiuni juridice poate supune aprobării acesteia adaptările tehnice, cu condiția ca aceste adaptări să nu implice nicio modificare de fond a propunerii și să fie necesare pentru asigurarea conformității propunerii cu normele de codificare.

4. În cazul în care comisia competentă pentru chestiuni juridice consideră că propunerea nu implică nicio modificare de fond a legislației Uniunii, aceasta o supune Parlamentului spre aprobare.

În cazul în care comisia competentă pentru chestiuni juridice consideră că propunerea implică o modificare de fond, propune Parlamentului respingerea propunerii.

În ambele cazuri, Parlamentul se exprimă prin vot unic, fără amendamente și fără dezbateri.

Articolul 110

Reformarea

1. În cazul în care Parlamentul este sesizat cu o propunere privind reformarea legislației Uniunii, propunerea se trimite comisiei competente pentru chestiuni juridice și comisiei competente pentru subiectul în cauză.

2. Comisia competentă pentru chestiuni juridice examinează propunerea în conformitate cu modalitățile convenite la nivel interinstituțional²⁴ pentru a se asigura că aceasta nu implică nicio modificare de fond în afara celor care au fost identificate ca atare.

În cadrul acestei examinări, amendamentele la textul propunerii sunt inadmisibile. Totuși, în ceea ce privește dispozițiile care au rămas neschimbate în propunerea de reformare, se aplică articolul 109 alineatul (3) al doilea paragraf.

3. În cazul în care comisia competentă pentru chestiuni juridice consideră că propunerea nu implică nicio modificare de fond în afara celor identificate ca atare, aceasta informează comisia competentă pentru subiectul în cauză cu privire la acest lucru.

În acest caz, în afara condițiilor stabilite la articolele 180 și 181, în cadrul comisiei competente pentru subiectul în cauză sunt admisibile doar amendamentele referitoare la acele părți din propunere care conțin modificări.

Cu toate acestea, amendamentele la părțile care rămân neschimbate în propunere pot fi acceptate cu titlu excepțional și de la caz la caz de către președintele comisiei competente pentru chestiunea în cauză, în cazul în care consideră că acest lucru este necesar din motive urgente legate de logica

²³ Acordul interinstituțional din 20 decembrie 1994, Metoda de lucru accelerată pentru codificarea oficială a textelor legislative, punctul 4 (JO C 102, 4.4.1996, p. 2).

²⁴ Acordul interinstituțional din 28 noiembrie 2001 privind utilizarea mai structurată a tehnicii de reformare a actelor legislative (JO C 77, 28.3.2002, p. 1), punctul 9.

internă a textului sau pentru că amendamentele sunt indisolubil legate de alte amendamente admisibile. Aceste motive trebuie specificate într-o justificare scrisă a amendamentelor.

4. În cazul în care comisia competentă pentru chestiuni juridice consideră că propunerea implică modificări de fond în afara celor care au fost identificate ca atare, aceasta propune Parlamentului respingerea propunerii și informează comisia competentă pentru subiectul în cauză cu privire la acest lucru.

În acest caz, Președintele invită Comisia să-și retragă propunerea. În cazul în care Comisia își retrage propunerea, Președintele declară că procedura în Parlament a rămas fără obiect și informează Consiliul cu privire la acest lucru. În cazul în care Comisia nu își retrage propunerea, Parlamentul o retrimite comisiei competente pentru subiectul în cauză, care o examinează în conformitate cu procedura obișnuită.

CAPITOLUL 10

ACTE DELEGATE ȘI ACTE DE PUNERE ÎN APLICARE

Articolul 111

Acte delegate

1. Atunci când Comisia trimite Parlamentului un act delegat, Președintele îl transmite comisiei competente pentru actul legislativ de bază, care poate hotărî să îl desemneze pe unul dintre membrii săi pentru examinarea unuia sau a mai multor acte delegate.

2. În cursul perioadei de sesiune care urmează primirii actului delegat, Președintele comunică Parlamentului data la care actul delegat a fost primit în toate limbile oficiale și termenul în care se pot formula obiecții. Termenul începe să curgă de la data primirii.

Comunicarea se publică în procesul-verbal al ședinței, menționându-se comisia competentă.

3. Comisia competentă poate prezenta o propunere de rezoluție motivată prin care formulează obiecții cu privire la actul delegat, respectând dispozițiile actului legislativ de bază și, dacă apreciază că ar fi oportun, după consultarea oricărei alte comisii interesate. În cazul în care comisia competentă nu prezintă o astfel de propunere de rezoluție cu 10 zile lucrătoare înainte de începutul perioadei de sesiune a cărei zi de miercuri cade înainte și cel mai aproape de expirarea termenului stipulat la alineatul (5), un grup politic sau un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus pot prezenta o propunere de rezoluție referitoare la chestiunea în cauză, spre a fi înscrisă pe ordinea de zi a perioadei de sesiune menționate mai sus.

4. Orice propunere de rezoluție depusă în conformitate cu alineatul (3) specifică motivele obiecțiilor formulate de Parlament și poate să includă o cerere adresată Comisiei de a prezenta un nou act delegat, ținând cont de recomandările formulate de Parlament.

5. Parlamentul aprobă o astfel de propunere în termenul prevăzut în actul legislativ de bază și, în conformitate cu articolul 290 alineatul (2) paragraful al doilea din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, cu majoritatea membrilor care îl compun.

În cazul în care comisia competentă consideră că ar fi oportună o prelungire, în conformitate cu dispozițiile actului legislativ de bază, a termenului stabilit pentru formularea obiecțiilor în legătură cu actul delegat, președintele comisiei competente notifică Consiliul și Comisia, în numele Parlamentului, cu privire la respectiva prelungire.

TITLUL II Articolul 112

6. În cazul în care comisia competentă recomandă ca, înainte de expirarea termenului prevăzut în actul legislativ de bază, Parlamentul să declare că nu formulează obiecții în legătură cu actul delegat:

- comisia competentă informează președintele Conferinței președinților de comisie, printr-o scrisoare motivată și depune o recomandare în acest sens;
- dacă, în cursul reuniunii următoare a Conferinței președinților de comisie sau, în caz de urgență, printr-o procedură scrisă, nu este formulată nicio obiecție, președintele acesteia aduce faptul la cunoștința Președintelui Parlamentului, care informează plenul în consecință, în cel mai scurt timp;
- dacă, în termen de 24 de ore de la anunțul făcut în plen, un grup politic sau un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus se opun recomandării, aceasta din urmă este supusă la vot;
- dacă, în același termen, nu se exprimă nicio opoziție, se consideră că recomandarea propusă este aprobată;
- adoptarea unei astfel de recomandări atrage după sine inadmisibilitatea oricărei propuneri ulterioare de obiecție în legătură cu actul delegat.

7. Cu respectarea dispozițiilor din actul legislativ de bază, comisia competentă poate lua inițiativa de a prezenta Parlamentului o propunere de rezoluție de revocare, integral sau parțial, a delegării de competențe sau prin care se opune extinderii tacite a delegării de competențe.

În conformitate cu articolul 290 alineatul (2) paragraful al doilea din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, decizia de revocare a delegării de competențe se adoptă cu majoritatea voturilor membrilor care compun Parlamentul.

8. Președintele informează Consiliul și Comisia cu privire la pozițiile asumate în temeiul prezentului articol.

Articolul 112

Acte și măsuri de punere în aplicare

1. În cazul în care Comisia transmite Parlamentului un proiect de act sau de măsură de punere în aplicare, Președintele îl transmite comisiei competente în ceea ce privește actul legislativ de bază, care poate hotărî să îl desemneze pe unul dintre membrii săi pentru examinarea unuia sau a mai multor proiecte de acte sau de măsuri de punere în aplicare.

2. Comisia competentă poate prezenta Parlamentului o propunere de rezoluție motivată, semnalând că un proiect de act sau de măsură de punere în aplicare depășește competențele de executare prevăzute în actul legislativ de bază sau că nu este în conformitate cu dreptul Uniunii din alte motive.

3. Propunerea de rezoluție poate cuprinde o cerere adresată Comisiei, solicitând retragerea proiectului de act sau de măsură de punere în aplicare, modificarea acestora luând în considerare obiecțiile formulate de Parlament sau prezentarea unei noi propuneri legislative. Președintele informează Consiliul și Comisia cu privire la poziția adoptată.

4. În cazul în care măsurile de punere în aplicare preconizate de Comisie intră sub incidența procedurii de reglementare cu control prevăzută prin Decizia 1999/468/CE a Consiliului²⁵, se

aplică următoarele dispoziții suplimentare:

- (a) termenul pentru control începe să curgă din momentul în care proiectul de măsuri de punere în aplicare a fost prezentat Parlamentului în toate limbile oficiale. Atunci când se aplică termenul de control scurtat, prevăzut la articolul 5a alineatul (5) litera (b) din Decizia 1999/468/CE și în situațiile de urgență prevăzute la articolul 5a alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE, cu excepția cazului în care președintele comisiei competente ridică obiecții, termenul pentru control începe să curgă de la data primirii de către Parlament a proiectului final de măsuri de punere în aplicare în versiunile lingvistice în care a fost prezentat membrilor comitetului instituit în conformitate cu decizia respectivă. În cele două cazuri menționate la teza precedentă, articolul 167 nu se aplică;
- (b) dacă proiectul de măsură de punere în aplicare se întemeiază pe articolul 5a alineatul (5) sau alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE, care prevede termene mai scurte în care Parlamentul European își poate exprima opoziția, președintele comisiei competente poate prezenta o propunere de rezoluție prin care se opune adoptării proiectului de măsură, în cazul în care comisia nu a putut să se întrunească în termenul prevăzut;
- (c) Parlamentul, hotărând cu majoritatea membrilor care îl compun, poate adopta o rezoluție prin care se opune adoptării proiectului de măsură de punere în aplicare și în care indică faptul că proiectul depășește competențele de punere în aplicare prevăzute de actul de bază, sau că nu este compatibil cu obiectivul sau conținutul actului de bază sau nu că respectă principiile subsidiarității sau proporționalității;

În cazul în care comisia competentă nu prezintă nicio astfel de propunere de rezoluție cu cel puțin zece zile lucrătoare înainte de începutul perioadei de sesiune a cărei zi de miercuri cade înainte și cel mai aproape de expirarea termenului stabilit pentru exprimarea opoziției față de proiectul de măsuri de punere în aplicare, un grup politic sau un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus pot prezenta o propunere de rezoluție referitoare la chestiunea în cauză, spre a fi înscrisă pe ordinea de zi a perioadei de sesiune menționate mai sus.

- (d) în cazul în care comisia competentă îi recomandă președintelui Conferinței președinților de comisii, printr-o scrisoare motivată, ca Parlamentul să declare că nu se opune măsurii propuse înainte de expirarea termenului normal, prevăzut la articolul 5a alineatul (3) litera (c) și/sau la articolul 5a alineatul (4) litera (e) din Decizia 1999/468/CE, se aplică procedura prevăzută la articolul 111 alineatul (6) din prezentul regulament²⁶.

Articolul 113

Examinarea în cadrul procedurii comisiilor asociate sau a procedurii reuniunilor comune ale comisiilor

1. În cazul în care actul legislativ de bază a fost adoptat de Parlament în aplicarea procedurii prevăzute la articolul 57, la examinarea actelor delegate și a proiectelor de acte sau de măsuri de

²⁵ Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor de exercitare a competențelor de executare conferite Comisiei (JO L 184, 17.7.1999, p. 23).

²⁶ Articolul 112 alineatul (4) se elimină din Regulamentul de procedură de îndată ce procedura de reglementare cu control este eliminată total din legislația în vigoare.

punere în aplicare se aplică următoarele dispoziții suplimentare:

- actul delegat sau proiectul de act sau de măsură de punere în aplicare se transmite comisiei competente și comisiei asociate;
- președintele comisiei competente stabilește un termen în limitele căruia comisia asociată poate formula propuneri în legătură cu aspectele ce țin de competența sa exclusivă sau de competența comună a acestor două comisii;
- dacă actul delegat sau proiectul de act sau de măsură de punere în aplicare este, în esență, de competența exclusivă a comisiei asociate, comisia competentă acceptă propunerile acesteia fără a le supune la vot; în caz contrar, Președintele poate autoriza comisia asociată să prezinte Parlamentului o propunere de rezoluție.

2. În cazul în care actul legislativ de bază a fost adoptat de Parlament în aplicarea procedurii prevăzute la articolul 58, la examinarea actelor delegate și a proiectelor de acte sau de măsuri de punere în aplicare se aplică următoarele dispoziții suplimentare:

- la primirea actului delegat sau a proiectului de act sau de măsură de punere în aplicare, Președintele stabilește comisia competentă sau comisiile de a căror competență comună este examinarea acestuia, ținând cont de criteriile stabilite la articolul 58 și de eventualele acorduri dintre președinții comisiilor în cauză;
- dacă un act delegat sau un proiect de act sau de măsură de punere în aplicare a fost trimis pentru examinare prin procedura reuniunilor comune ale comisiilor, fiecare comisie poate solicita convocarea unei reuniuni comune pentru examinarea unei propuneri de rezoluție. În lipsa unui acord între președinții comisiilor în cauză, reuniunea comună este convocată de președintele Conferinței președinților de comisie.

TITLUL III

RELAȚII EXTERNE

CAPITOLUL 1

ACORDURI INTERNAȚIONALE

Articolul 114**Acorduri internaționale**

1. În cazul în care se intenționează deschiderea negocierilor privind încheierea, reînnoirea sau modificarea unui acord internațional, comisia competentă poate decide să redacteze un raport sau să monitorizeze în alt fel această fază pregătitoare. Comisia informează Conferința președinților de comisie cu privire la respectiva decizie.

2. Cât mai curând posibil, comisia competentă solicită Comisiei informații cu privire la temeiul juridic avut în vedere pentru încheierea acordurilor internaționale de tipul prevăzut la alineatul (1). Comisia competentă verifică, în conformitate cu articolul 40, temeiul juridic ales.

3. La propunerea comisiei competente, a unui grup politic sau a unui număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus, Parlamentul poate solicita Consiliului să nu autorizeze deschiderea negocierilor înainte ca Parlamentul să se pronunțe, pe baza unui raport al comisiei competente, asupra mandatului de negociere.

4. În orice moment al negocierilor și de la încheierea negocierilor până la încheierea acordului internațional, pe baza unui raport al comisiei competente, elaborat din proprie inițiativă sau după examinarea oricărei propuneri relevante depuse de un grup politic sau un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus, Parlamentul poate adopta recomandări pentru Consiliu, Comisie sau Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, solicitând ca acestea să fie luate în considerare înainte de încheierea acordului respectiv.

5. Atunci când Consiliul solicită aprobarea sau avizul Parlamentului, solicitarea este transmisă de Președinte spre examinare comisiei competente în conformitate cu articolul 105 sau cu articolul 48 alineatul (1).

6. În orice moment înainte ca Parlamentul să voteze cu privire la o cerere de aprobare sau de aviz, comisia competentă sau cel puțin o zecime dintre membrii care compun Parlamentul pot propune ca Parlamentul să solicite avizul Curții de Justiție cu privire la compatibilitatea acordului internațional cu tratatele.

Înainte ca Parlamentul să voteze cu privire la propunerea respectivă, Președintele poate solicita avizul comisiei competente pentru chestiuni juridice, care își prezintă concluziile Parlamentului.

Dacă Parlamentul aprobă propunerea de solicitare a avizului Curții de Justiție, votul privind cererea de aprobare sau de aviz se amână până la emiterea avizului Curții.

7. În cazul în care Consiliul solicită Parlamentului să-și dea aprobarea cu privire la încheierea, reînnoirea sau modificarea unui acord internațional, Parlamentul decide prin vot unic în conformitate cu articolul 105.

În cazul în care Parlamentul refuză să-și dea aprobarea, Președintele informează Consiliul că acordul în cauză nu poate fi încheiat, reînnoit sau modificat.

Fără a aduce atingere articolului 105 alineatul (3), Parlamentul poate decide, pe baza unei recomandări din partea comisiei competente, amânarea deciziei sale privind procedura de aprobare pentru cel mult un an.

8. În cazul în care Consiliul solicită Parlamentului să-și dea avizul cu privire la încheierea, reînnoirea sau modificarea unui acord internațional, nu sunt admisibile amendamente la textul acordului. Fără a aduce atingere articolului 181 alineatul (1), amendamentele la proiectul de decizie a Consiliului sunt admisibile.

În cazul în care avizul Parlamentului este negativ, Președintele solicită Consiliului să nu încheie acordul.

9. Președinții și raportorii comisiei competente și ai comisiilor asociate verifică împreună dacă, în conformitate cu articolul 218 alineatul (10) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Consiliul, Comisia și Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate îi furnizează imediat și în mod regulat Parlamentului informații complete, dacă este necesar în mod confidențial după ce au căzut de comun acord, în toate stadiile de pregătire pentru negociere și de negociere și încheiere a acordurilor internaționale, inclusiv informații privind proiectele și textele adoptate definitiv ale directivelor de negociere, precum și informații legate de punerea în aplicare a respectivelor acorduri.

Articolul 115

Aplicarea provizorie sau suspendarea aplicării acordurilor internaționale sau stabilirea poziției Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord internațional

În cazul în care Comisia sau Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate informează Parlamentul și Consiliul cu privire la intenția sa de a propune aplicarea provizorie sau suspendarea unui acord internațional, Parlamentul poate invita Consiliul, Comisia sau Vicepreședintele/Înaltul Reprezentant să facă o declarație, care este urmată de o dezbatere. Parlamentul poate formula recomandări pe baza unui raport elaborat de comisia competentă sau în temeiul articolului 118, care pot include, în special, solicitarea ca Consiliul să nu aplice un acord cu titlu provizoriu până când Parlamentul nu și-a dat aprobarea.

Se aplică aceeași procedură atunci când Comisia sau Vicepreședintele/Înaltul Reprezentant propune pozițiile ce urmează a fi adoptate în numele Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord internațional.

CAPITOLUL 2

REPREZENTAREA EXTERNĂ A UNIUNII ȘI POLITICA EXTERNĂ ȘI DE SECURITATE COMUNĂ

Articolul 116

Reprezentanți speciali

1. În cazul în care Consiliul are intenția de a numi un reprezentant special în temeiul articolului 33 din Tratatul privind Uniunea Europeană, Președintele, la cererea comisiei competente, invită Consiliul să facă o declarație și să răspundă la întrebările privind mandatul, obiectivele și celelalte aspecte pertinente ale misiunii și rolului pe care trebuie să îl îndeplinească un reprezentant special.

2. După numire, dar înainte de a-și prelua funcția, reprezentantul special poate fi invitat să facă o declarație în fața comisiei competente și să răspundă la întrebările acesteia.
3. În termen de două luni de la această audiere, comisia competentă poate face recomandări care se referă direct la numire, adresate Consiliului, Comisiei sau Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de Securitate.
4. Reprezentantul special este invitat să informeze Parlamentul la intervale regulate cu privire la executarea practică a mandatului său.

Articolul 117

Reprezentarea internațională

1. Înaintea numirii, candidatul pentru un post de șef al unei delegații externe a Uniunii poate fi invitat să se prezinte în fața comisiei competente pentru a face o declarație și a răspunde la întrebări.
2. În termen de două luni de la data audierii prevăzute la alineatul (1), comisia competentă poate adopta o rezoluție sau, după caz, emite o recomandare care se referă direct la numire.

CAPITOLUL 3

RECOMANDĂRI PRIVIND ACȚIUNEA EXTERNĂ A UNIUNII

Articolul 118

Recomandări privind politicile externe ale Uniunii

1. Comisia competentă poate întocmi proiecte de recomandări adresate Consiliului, Comisiei sau Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate privind subiectele de la titlul V din Tratatul privind Uniunea Europeană (acțiunea externă a Uniunii) sau în cazul în care un acord internațional care intră în domeniul de aplicare al articolului 114 nu a fost încă prezentat Parlamentului sau Parlamentul nu a fost informat cu privire la acesta în temeiul articolului 115.
2. În caz de urgență, Președintele poate autoriza întrunirea de urgență a comisiei în cauză.
3. În cadrul procesului de adoptare a acestor proiecte de recomandări la nivelul comisiei, trebuie să se supună la vot un text scris.
4. În situațiile de urgență menționate la alineatul (2), articolul 167 nu se aplică la nivelul comisiei, iar amendamentele orale sunt admisibile. Deputații nu se pot opune supunerii la vot a amendamentelor orale în comisie.
5. Proiectele de recomandări elaborate de comisie se înscriu pe ordinea de zi a perioadei de sesiune imediat următoare prezentării acestora. În caz de urgență hotărâtă de Președinte, recomandările se pot înscrie pe ordinea de zi a perioadei de sesiune în curs.
6. Recomandările sunt considerate adoptate, cu excepția cazului în care un grup politic sau un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus s-au opus, în scris, înainte de începerea perioadei de sesiune. În cazul în care se prezintă o astfel de obiecție, proiectele de recomandări ale comisiei sunt înscrise pe ordinea de zi a aceleiași perioade de sesiune. Astfel de recomandări sunt supuse unei dezbateri, iar amendamentele depuse de un grup politic sau de un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus sunt supuse la vot.

Articolul 119

Consultarea și informarea Parlamentului în cadrul politicii externe și de securitate comune

1. În cazul în care Parlamentul este consultat în conformitate cu articolul 36 din Tratatul privind Uniunea Europeană, chestiunea este trimisă comisiei competente, care poate elabora proiecte de recomandări în conformitate cu articolul 118 din prezentul regulament.
2. Comisiile în cauză fac tot posibilul pentru ca Vicepreședintele Comisiei/ Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate să le furnizeze periodic și în timp util informații cu privire la evoluția și punerea în aplicare a politicii externe și de securitate comune a Uniunii, cu privire la costul prevăzut, de fiecare dată când se adoptă, în domeniul acestei politici, o decizie cu implicații financiare, precum și cu privire la toate celelalte aspecte financiare privind derularea acțiunilor din domeniul acestei politici. În mod excepțional, la cererea Vicepreședintelui/Înaltului Reprezentant, o comisie poate organiza dezbateri cu uși închise.
3. De două ori pe an are loc o dezbatere cu privire la documentul consultativ elaborat de Vicepreședinte/Înalțul Reprezentant, în care sunt prezentate principalele aspecte și orientările fundamentale ale politicii externe și de securitate comune, inclusiv politica comună de securitate și apărare și implicațiile financiare ale acestora pentru bugetul Uniunii. Se aplică procedurile prevăzute la articolul 132.
4. Vicepreședintele/Înalțul Reprezentant este invitat la fiecare dezbatere în plen privind aspectele de politică externă, de securitate și de apărare.

Articolul 120

Încălcarea drepturilor omului

În fiecare perioadă de sesiune, fiecare comisie competentă poate depune, fără a solicita autorizarea, o propunere de rezoluție privind cazuri de încălcare a drepturilor omului în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 118 alineatele (5) și (6).

TITLUL IV

TRANSPARENȚA LUCRĂRILOR

Articolul 121**Transparența activităților Parlamentului**

1. Parlamentul asigură o transparență maximă a activităților sale, în conformitate cu dispozițiile articolului 1 al doilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană, ale articolului 15 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și ale articolului 42 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

2. Dezbaterile Parlamentului sunt publice.

3. Reuniunile comisiilor Parlamentului sunt, în mod normal, publice. Cu toate acestea, comisiile pot decide, cel târziu la momentul adoptării ordinii de zi a reuniunii respective, să împartă ordinea de zi a unei reuniuni în puncte la care accesul publicului este permis și în puncte la care accesul acestuia nu este permis. Cu toate acestea, în cazul în care o reuniune are loc cu ușile închise, comisia poate decide să permită accesul public la documentele reuniunii.

Articolul 122**Accesul public la documente**

1. Orice cetățean al Uniunii și orice persoană fizică sau juridică având reședința sau sediul într-un stat membru are drept de acces la documentele Parlamentului, în conformitate cu articolul 15 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Accesul la documentele Parlamentului se face, sub rezerva principiilor, condițiilor și limitelor definite de Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

Accesul la documentele Parlamentului este, în măsura posibilului, acordat în mod similar și altor persoane fizice sau juridice.

2. În scopul accesului la documente, se înțelege prin document al Parlamentului orice conținut în sensul articolului 3 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, întocmit sau primit de titularii unui mandat din partea Parlamentului în sensul titlului 1 capitolul 2 din prezentul regulament, de organele Parlamentului, de comisiile și delegațiile interparlamentare, precum și de Secretariatul Parlamentului.

În conformitate cu articolul 4 din Statutul deputaților în Parlamentul European, documentele întocmite de deputați sau grupuri politice sunt documente ale Parlamentului în sensul accesului la documente numai în cazul în care sunt depuse în conformitate cu prezentul regulament.

Biroul stabilește normele care garantează înregistrarea tuturor documentelor Parlamentului.

3. Parlamentul ține un site al registrului public al documentelor Parlamentului. Documentele legislative și anumite alte categorii de documente sunt, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, direct accesibile prin intermediul site-ului registrului public al Parlamentului. Trimiterile la alte documente ale Parlamentului sunt, în măsura posibilului, menționate pe site-ul registrului public al Parlamentului.

Categoriile de documente direct accesibile prin intermediul site-ului registrului public al Parlamentului sunt enumerate într-o listă adoptată de Birou și publicată pe site-ul registrului public al Parlamentului. Această listă nu limitează dreptul de acces la documentele care nu se înscriu în

TITLUL IV Articolul 123

categoriile enumerate; aceste documente pot fi disponibile pe bază de cerere scrisă, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

Biroul adoptă dispoziții de reglementare a accesului la documente, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, care sunt publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

4. Biroul desemnează autoritățile responsabile cu soluționarea cererilor inițiale [articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001] și cu adoptarea deciziilor privind cererile de confirmare (articolul 8 din regulamentul menționat) și cererile de acces la documentele sensibile (articolul 9 din regulamentul menționat).

5. Unul dintre vicepreședinți este răspunzător de supravegherea soluționării cererilor de acces la documente.

6. Biroul adoptă raportul anual menționat la articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr 1049/2001.

7. Comisia competentă a Parlamentului examinează cu regularitate transparența activităților Parlamentului și prezintă în plen un raport cu concluziile și recomandările sale.

De asemenea, comisia competentă poate examina și evalua rapoartele adoptate de celelalte instituții și agenții în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

8. Conferința președinților numește reprezentanții Parlamentului în comisia interinstituțională creată în temeiul articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

Articolul 123

Accesul în Parlament

1. Ecusoanele de acces ale deputaților, ale asistenților deputaților și ale persoanelor terțe sunt eliberate în temeiul normelor stabilite de Birou. Respectivele norme reglementează, de asemenea, utilizarea și retragerea ecusoanelor de acces.

2. Ecusoanele de acces nu se eliberează persoanelor din anturajul unui deputat care sunt cuprinse în domeniul de aplicare a Acordului dintre Parlamentul European și Comisia Europeană privind înființarea unui Registru de transparență.

3. Entitățile înscrise în registrul de transparență și reprezentanții acestora care dețin ecusoane de acces pe termen lung la Parlamentul European trebuie să respecte:

- codul de conduită al entităților înregistrate anexat la acord;
- procedurile și alte obligații stabilite de acord; precum și
- dispozițiile de punere în aplicare a prezentului articol.

Fără a aduce atingere aplicabilității normelor generale privind retragerea sau dezactivarea temporară a ecusoanelor de acces pe termen lung și cu excepția cazului în care există motive importante împotriva acestui lucru, Secretarul General, cu autorizația chestorilor, retrage sau dezactivează ecusoanele de acces pe termen lung atunci când titularul unui astfel de ecuson este exclus din registrul de transparență din cauza unei încălcări a codului de conduită al entităților înregistrate, se dovedește a fi vinovat de încălcări grave ale obligațiilor prevăzute la prezentul alineat sau a refuzat să răspundă, fără a oferi o justificare suficientă, unei invitații oficiale de a participa la o audiere sau la o reuniune a unei comisii sau de a coopera cu o comisie de anchetă.

4. Chestorii pot stabili în ce măsură Codul de conduită menționat la alineatul (3) se aplică persoanelor care, deși sunt în posesia unui ecuson de acces pe termen lung, nu sunt vizate de respectivul acord.
5. Biroul, la propunerea Secretarului General, adoptă măsurile necesare pentru a pune în aplicare registrul de transparență, în conformitate cu dispozițiile acordului privind înființarea respectivului registru.

TITLUL V

RELAȚIILE CU CELELALTE INSTITUȚII ȘI ORGANE

CAPITOLUL 1

NUMIRI

Articolul 124

Alegerea Președintelui Comisiei

1. După ce Consiliul European a propus un candidat la funcția de președinte al Comisiei, candidatul este invitat de Președinte să facă o declarație și să-și prezinte orientările politice în fața Parlamentului. Această prezentare este urmată de o dezbatere.

Consiliul European este invitat să participe la dezbatere.

2. În conformitate cu articolul 17 alineatul (7) din Tratatul privind Uniunea Europeană, Parlamentul alege președintele Comisiei cu majoritatea membrilor care îl compun.

Votul este secret.

3. În cazul în care candidatul este ales, Președintele informează Consiliul cu privire la aceasta, invitându-l să propună, de comun acord cu președintele ales, candidații pentru diferitele posturi de comisari.

4. În cazul în care candidatul nu întrunește majoritatea necesară, Președintele invită Consiliul European să propună, în termen de o lună, un nou candidat, care este ales în conformitate cu aceeași procedură.

Articolul 125

Alegerea Comisiei

1. Președintele invită Președintele ales al Comisiei să informeze Parlamentul cu privire la alocarea responsabilităților (portofoliilor) în cadrul colegiului comisarilor propus în conformitate cu orientările politice ale Președintelui ales.

2. Președintele, după consultarea Președintelui ales al Comisiei, invită candidații propuși de Președintele ales al Comisiei și de Consiliu pentru diferitele posturi de comisar să se prezinte în fața diferitelor comisii sau organisme, în funcție de domeniul lor probabil de activitate.

3. Audierile sunt organizate de către comisii.

O audiere se poate desfășura în mod excepțional într-un alt format în cazul în care un comisar desemnat are responsabilități în primul rând orizontale, cu condiția ca o astfel de audiere să implice comisiile competente. Audierile sunt publice.

4. Comisarul desemnat este invitat de comisia sau de comisiile competente să facă o declarație și să răspundă la întrebări. Audierile sunt organizate într-un mod care să permită comisarilor desemnați să divulge Parlamentului toate informațiile relevante. Dispozițiile privind organizarea acestor audieri sunt stabilite într-o anexă la Regulamentul de procedură²⁷.

5. Președintele ales este invitat să prezinte colegiul comisarilor și programul acestuia în cursul unei ședințe a Parlamentului. La această ședință sunt invitați Președintele Consiliului European și Președintele Consiliului. Această prezentare este urmată de o dezbatere.

6. La încheierea dezbaterii, un grup politic sau un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus poate depune o propunere de rezoluție. Se aplică articolul 132 alineatele (3) - (8).

7. După votarea propunerii de rezoluție, Parlamentul alege sau respinge Comisia, prin apel nominal, cu majoritatea voturilor exprimate. Parlamentul poate amâna votul până la următoarea ședință.

8. Președintele informează Consiliul cu privire la alegerea sau respingerea Comisiei.

9. În cazul unei modificări substanțiale de portofoliu sau a schimbării componenței Comisiei în cursul mandatului Comisiei, comisarii în cauză sau orice alți comisari desemnați sunt invitați să participe la o audiere organizată în conformitate cu alineatele (3) și (4).

10. În cazul modificării portofoliului sau intereselor financiare ale unui comisar în cursul mandatului său, situația este examinată de Parlament în conformitate cu anexa VII.

În cazul în care, în timpul mandatului unui comisar, se constată un conflict de interese, iar președintele Comisiei nu pune în aplicare recomandările Parlamentului pentru soluționarea respectivului conflict de interese, Parlamentul îi poate solicita președintelui Comisiei să retragă încrederea acordată comisarului în cauză, în conformitate cu punctul 5 din Acordul-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană și, dacă este cazul, să ia măsuri pentru a-i retrage comisarului în cauză dreptul la pensie ori la alte avantaje echivalente în conformitate cu articolul 245 al doilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Articolul 126

Programarea multianuală

La numirea unei noi Comisii, Parlamentul, Consiliul și Comisia, în conformitate cu punctul 5 din Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare, realizează un schimb de opinii și cad de acord asupra unor concluzii comune referitoare la programarea multianuală.

În acest scop, și înainte de a purta negocieri cu Consiliul și cu Comisia cu privire la concluziile comune privind programarea multianuală, Președintele realizează un schimb de opinii cu Conferința președinților cu privire la principalele obiective și priorități în materie de politică pentru noul mandat legislativ. Acest schimb de opinii va ține seama, printre altele, de prioritățile prezentate de președintele ales al Comisiei, precum și de răspunsurile date de comisarii desemnați în cadrul audierilor prevăzute la articolul 125 din Regulamentul de procedură.

Înainte de a semna concluziile comune, Președintele solicită aprobarea Conferinței președinților.

Articolul 127

Moțiunea de cenzură împotriva Comisiei

1. O zecime dintre membrii care compun Parlamentul poate depune la Președintele Parlamentului o moțiune de cenzură împotriva Comisiei. În cazul în care o moțiune de cenzură a fost votată în cursul celor două luni precedente, orice nouă moțiune depusă de mai puțin de o

²⁷ A se vedea anexa VII.

TITLUL V Articolul 128

cincime dintre membrii care compun Parlamentul se consideră inadmisibilă.

2. Moțiunea poartă mențiunea de „moțiune de cenzură” și enumeră motivele pentru care a fost depusă. Aceasta se transmite Comisiei.
3. Președintele anunță deputaților depunerea unei moțiuni de cenzură de îndată ce o primește.
4. Dezbaterea moțiunii are loc la cel puțin 24 de ore după anunțarea deputaților cu privire la depunerea unei moțiuni de cenzură.
5. Votarea moțiunii de cenzură se face prin apel nominal, la cel puțin 48 de ore după începerea dezbaterii.
6. Fără a aduce atingere alineatelor (4) și (5), dezbaterea și votul au loc cel târziu în timpul perioadei de sesiune care urmează depunerii moțiunii.
7. În conformitate cu articolul 234 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, moțiunea de cenzură se adoptă cu o majoritate de două treimi din totalul voturilor exprimate, reprezentând majoritatea membrilor care compun Parlamentul. Rezultatul votului este notificat Președintelui Consiliului și Președintelui Comisiei.

Articolul 128

Numirea judecătorilor și avocaților generali ai Curții de Justiție a Uniunii Europene

La propunerea comisiei competente, Parlamentul desemnează o persoană pentru comitetul format din șapte persoane însărcinat să controleze capacitatea candidaților de a exercita funcțiile de judecător și avocat general în cadrul Curții de Justiție și în cadrul Tribunalului. Comisia responsabilă selecționează, prin vot cu majoritate simplă, candidatul pe care dorește să îl propună. În acest scop, coordonatorii comisiei respective întocmesc o listă restrânsă de candidați.

Articolul 129

Numirea membrilor Curții de Conturi

1. Personalitățile desemnate ca membri ai Curții de Conturi sunt invitate să facă o declarație în fața comisiei competente și să răspundă la întrebările adresate de membrii acesteia. Comisia votează separat asupra fiecărei candidaturi prin vot secret.
2. Comisia competentă face o recomandare Parlamentului privind aprobarea sau respingerea candidaturii propuse.
3. Votul în plen are loc în termen de două luni de la primirea candidaturilor, cu excepția cazului în care, la cererea comisiei competente, a unui grup politic sau a unui număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus, Parlamentul ia o altă decizie. Parlamentul votează separat asupra fiecărei candidaturi prin vot secret.
4. În cazul în care Parlamentul emite un aviz negativ cu privire la o candidatură individuală, Președintele solicită Consiliului să retragă această candidatură și să prezinte Parlamentului o nouă candidatură.

Articolul 130**Numirea membrilor Comitetului executiv al Băncii Centrale Europene**

1. Candidatul propus pentru calitatea de președinte, vicepreședinte sau membru al Comitetului executiv al Băncii Centrale Europene este invitat să facă o declarație în fața comisiei parlamentare competente și să răspundă la întrebările adresate de membrii acesteia.
2. Comisia competentă face o recomandare Parlamentului privind aprobarea sau respingerea candidaturii propuse.
3. Votul are loc în termen de două luni de la primirea propunerii, cu excepția cazului în care, la cererea comisiei competente, a unui grup politic sau a unui număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus, Parlamentul ia o altă decizie. Parlamentul votează separat asupra fiecărei candidaturi prin vot secret.
4. În cazul în care Parlamentul emite un aviz negativ cu privire la o candidatură, Președintele solicită retragerea candidaturii și prezentarea către Parlament a unei noi candidaturi.

Articolul 131**Numiri în organismele de guvernare economică**

1. Prezentul articol se aplică în cazul numirii:
 - președintelui și vicepreședintelui Consiliului de supraveghere al mecanismului unic de supraveghere;
 - președintelui, vicepreședintelui și membrilor deplin ai Comitetului unic de rezoluție al mecanismului unic de supraveghere;
 - președinților și directorilor executivi ai Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană, Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe, Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale); precum și
 - directorului executiv și directorului executiv adjunct al Fondului european pentru investiții strategice.
2. Fiecare candidat este invitat să facă o declarație în fața comisiei parlamentare competente și să răspundă la întrebările adresate de membrii acesteia.
3. Comisia competentă face o recomandare Parlamentului cu privire la fiecare propunere de numire.
4. Votul are loc în termen de două luni de la primirea propunerii de numire, cu excepția cazului în care, la cererea comisiei competente, a unui grup politic sau a unui număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus, Parlamentul ia o altă decizie. Parlamentul votează separat asupra fiecărei numiri prin vot secret.
5. În cazul în care decizia luată de Parlament cu privire la o propunere de numire este negativă, Președintele solicită retragerea propunerii și prezentarea către Parlament a unei noi propuneri.

CAPITOLUL 2

DECLARAȚII

Articolul 132

Declarațiile Comisiei, ale Consiliului și ale Consiliului European

1. Membrii Comisiei, ai Consiliului și ai Consiliului European pot solicita Președintelui Parlamentului, în orice moment, să le fie dat cuvântul pentru a prezenta o declarație. Președintele Consiliului European face o declarație după fiecare reuniune a acestuia. Președintele Parlamentului hotărăște când poate fi prezentată declarația și dacă aceasta poate fi urmată de o dezbatere aprofundată sau de 30 de minute de întrebări scurte și precise din partea deputaților.

2. În cazul în care se înscrie pe ordinea de zi o declarație urmată de o dezbatere, Parlamentul hotărăște dacă dezbateră se încheie sau nu printr-o rezoluție. Acest lucru nu este posibil în cazul în care un raport privind același subiect este prevăzut pentru perioada de sesiune în curs sau pentru perioada de sesiune următoare, cu excepția cazului în care Președintele formulează, din motive excepționale, alte propuneri. În cazul în care Parlamentul hotărăște încheierea unei debateri printr-o rezoluție, o comisie, un grup politic sau un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus pot depune o propunere de rezoluție.

3. Propunerile de rezoluție sunt supuse la vot în cursul celei mai apropiate perioade de timp afectate votării în care acest lucru este posibil. Președintele hotărăște eventualele excepții de la această regulă. Se admit explicații ale votului.

4. O propunere comună de rezoluție înlocuiește propunerile depuse anterior de semnatari, dar nu și pe acelea depuse de alte comisii, grupuri politice sau de alți deputați.

5. În cazul în care o propunere comună de rezoluție este depusă de grupuri politice care reprezintă o majoritate clară, Președintele poate începe procedura de vot cu acea propunere.

6. După adoptarea unei propuneri de rezoluție, nicio altă propunere nu se supune la vot, cu excepția cazului în care Președintele, în circumstanțe excepționale, decide altfel.

7. Autorul sau autorii unei propuneri de rezoluție depuse în temeiul alineatului (2) sau al articolului 144 alineatul (2) pot retrage propunerea înainte de votul final.

8. O propunere de rezoluție retrasă poate fi imediat preluată și depusă din nou de un grup politic, o comisie sau un număr de deputați egal cu cel necesar pentru depunerea acesteia. Alineatul (7) și prezentul alineat se aplică și rezoluțiilor depuse în temeiul articolelor 111 și 112.

Articolul 133

Explicarea deciziilor Comisiei

Președintele Parlamentului îl invită pe Președintele Comisiei, pe comisarul responsabil cu relațiile cu Parlamentul sau, în urma unui acord, pe un alt comisar să prezinte o declarație în fața Parlamentului după fiecare reuniune a Comisiei, pentru a expune principalele decizii adoptate, cu excepția cazului în care, din motive legate de calendar sau din cauza relevanței politice relative a subiectului, Conferința președinților decide că acest lucru nu este necesar. Declarația este urmată de o dezbatere cu o durată de cel puțin treizeci de minute, în cursul căreia deputații pot adresa întrebări scurte și precise.

Articolul 134**Declarațiile Curții de Conturi**

1. Președintele Curții de Conturi poate fi invitat, în cadrul procedurii de descărcare de gestiune sau în cadrul activităților de control bugetar ale Parlamentului, să prezinte o declarație adresată Parlamentului pentru a prezenta observațiile conținute în raportul anual, în rapoartele speciale sau în avizele Curții, precum și pentru a explica programul de activitate al Curții.
2. Parlamentul poate hotărî să procedeze la o dezbatere separată, cu participarea Comisiei și a Consiliului, privind orice chestiune ridicată de astfel de declarații, în special în cazul semnalării unor nereguli în gestiunea financiară.

Articolul 135**Declarațiile Băncii Centrale Europene**

1. Președintele Băncii Centrale Europene este invitat să prezinte Parlamentului raportul anual al Băncii privind activitățile Sistemului European al Băncilor Centrale și politica monetară pentru anul precedent și anul în curs.
2. Această prezentare este urmată de o dezbatere generală.
3. Președintele Băncii Centrale Europene este invitat să participe la reuniunile comisiei competente cel puțin de patru ori pe an pentru a prezenta o declarație și a răspunde la întrebări.
4. La cererea lor sau la cererea Parlamentului, Președintele, vicepreședintele sau alți membri ai Comitetului executiv al Băncii Centrale Europene sunt invitați să participe la alte reuniuni.
5. Se redactează stenogramele lucrărilor prevăzute la alineatele (3) și (4).

CAPITOLUL 3**ÎNTREBĂRI PARLAMENTARE****Articolul 136****Întrebări cu solicitare de răspuns oral urmat de dezbateri**

1. O comisie, un grup politic sau un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus pot adresa întrebări Consiliului, Comisiei sau Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și pot solicita ca întrebările să fie înscrise pe ordinea de zi a Parlamentului.

Întrebările sunt prezentate în scris Președintelui. Acesta le trimite de îndată Conferinței președinților.

Conferința președinților hotărăște dacă întrebările se înscriu pe proiectul de ordine de zi, în conformitate cu articolul 157 din Regulamentul de procedură. Întrebările care nu sunt înscrise pe proiectul de ordine de zi a Parlamentului în termen de trei luni de la data depunerii lor devin caduce.

2. Întrebările adresate Comisiei și Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate se transmit destinatarului cu cel puțin o săptămână înainte, iar întrebările adresate Consiliului cu cel puțin trei săptămâni înainte de ședința

pe a cărei ordine de zi sunt înscrise.

3. În cazul întrebărilor care se referă la politica de securitate și apărare comună nu este obligatoriu să se respecte termenele prevăzute la alineatul (2). Răspunsul trebuie dat într-un termen adecvat, astfel încât Parlamentul să poată fi informat corespunzător.

4. Un deputat desemnat în avans de autorii întrebării prezintă întrebarea în plen. În cazul în care deputatul respectiv nu este prezent, întrebarea devine caducă. Destinatarul răspunde la aceasta.

5. Articolul 132 alineatele (2)-(8) privind depunerea și votarea propunerilor de rezoluție se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 137

Timpul afectat întrebărilor

1. În fiecare perioadă de sesiune se poate include un timp afectat întrebărilor adresate Comisiei, cu o durată de până la 90 de minute, vizând una sau mai multe teme orizontale specifice decise de Conferința președinților cu o lună înaintea perioadei de sesiune.

2. Conferința președinților invită comisarii al căror portofoliu este legat de tema sau temele orizontale specifice cu privire la care le vor fi adresate întrebări. În fiecare perioadă de sesiune sunt invitați cel mult doi comisari. Cu toate acestea, se poate invita un al treilea Comisar în funcție de tema sau temele orizontale specifice alese pentru timpul afectat întrebărilor.

3. În conformitate cu orientările definite de Conferința președinților, se pot prevedea perioade specifice pentru timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, Președintelui Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și Președintelui Eurogrupului.

4. Timpul afectat întrebărilor nu se repartizează în prealabil în mod specific. Președintele se asigură, în măsura posibilului, că deputații reprezentând curente politice diferite și provenind din state membre diferite au posibilitatea de a adresa o întrebare în mod alternativ.

5. Deputatul are la dispoziție un minut pentru a formula întrebarea, iar comisarul două minute pentru a răspunde. Deputatul în cauză poate adresa o întrebare suplimentară, de maximum 30 de secunde, având legătură directă cu întrebarea principală. Comisarul are apoi la dispoziție două minute pentru a da un răspuns suplimentar.

Întrebările și întrebările suplimentare trebuie să fie legate direct de tema orizontală specifică aleasă în conformitate cu alineatul (1). Președintele poate hotărî cu privire la admisibilitatea întrebărilor.

Articolul 138

Întrebări cu solicitare de răspuns scris

1. Orice deputat, grup politic sau comisie poate adresa Președintelui Consiliului European, Consiliului, Comisiei sau Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate întrebări cu solicitare de răspuns scris, în conformitate cu criteriile stabilite într-o anexă la prezentul regulament²⁸. Responsabilitatea pentru conținutul întrebărilor revine în totalitate autorilor acestora

²⁸ A se vedea anexa III.

2. Întrebările sunt prezentate Președintelui în format electronic. În cazul în care există îndoieli privind admisibilitatea unei întrebări, decizia aparține Președintelui. Președintele decide nu doar în temeiul dispozițiilor anexei menționate la alineatul (1), ci și în temeiul dispozițiilor Regulamentului de procedură în general. Decizia motivată a Președintelui este comunicată autorului întrebării.
3. Fiecare deputat, grup politic sau comisie poate prezenta cel mult douăzeci de întrebări în decursul unei perioade de trei luni consecutive. De regulă, destinatarul răspunde întrebărilor în termen de șase săptămâni de la data la care i-au fost transmise. Cu toate acestea, orice deputat, grup politic sau comisie poate desemna, lunar, una dintre întrebările sale drept „întrebare prioritară”, la care destinatarul trebuie să răspundă în termen de trei săptămâni de la data la care i-a fost transmisă.
4. O întrebare poate fi sprijinită și de alți deputați decât autorul. Aceste întrebări sunt luate în calcul numai în contul autorului, și nu și al celor care sprijină întrebarea, atunci când se calculează dacă s-a atins numărul maxim de întrebări în conformitate cu alineatul (3).
5. În cazul în care destinatarul nu a răspuns la o întrebare în termenul prevăzut la alineatul (3), comisia competentă poate decide să o înscrie pe ordinea de zi a următoarei sale reuniuni.
6. Întrebările și răspunsurile, însoțite de eventualele lor anexe, se publică pe site-ul Parlamentului.

Articolul 139

Interpelări majore cu solicitare de răspuns scris

1. Interpelările majore constau în întrebări cu solicitare de răspuns scris adresate de un grup politic Consiliului, Comisiei sau vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate.
2. Interpelările majore sunt de interes general și sunt prezentate Președintelui în scris. Ele nu depășesc 500 de cuvinte. Dacă interpelarea majoră respectă dispozițiile prezentului Regulament de procedură în general, Președintele o transmite imediat destinatarului în vederea obținerii unui răspuns în scris.
3. Se pot depune cel mult 30 de interpelări majore pe an. Conferința președinților asigură distribuirea echitabilă a acestor interpelări între grupurile politice și niciun grup politic nu poate prezenta mai mult de o interpelare majoră pe lună.
4. În cazul în care destinatarul nu răspunde în termen de șase săptămâni de la transmiterea interpelării majore, aceasta, la cererea autorului, este înscrisă pe proiectul definitiv de ordine de zi a Parlamentului în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 157 și cu respectarea dispozițiilor de la alineatul (6).
5. La primirea răspunsului scris, dacă un număr de deputați sau un grup sau mai multe grupuri politice care ating cel puțin pragul mediu o solicită, interpelarea majoră este înscrisă pe proiectul definitiv de ordine de zi a Parlamentului, în conformitate cu procedura stabilită la articolul 157 și cu respectarea dispozițiilor de la alineatul (6).
6. În cursul unei perioade de sesiune, nu se dezbat mai mult de trei interpelări majore. În cazul în care se solicită dezbaterea a mai mult de trei interpelări majore în cursul unei perioade de sesiune, Conferința președinților le include în proiectul definitiv de ordine de zi în ordinea în care a primit solicitările de dezbatere respective.

7. Un deputat desemnat în avans de către autor sau de către cei care solicită dezbaterea în conformitate cu alineatul (5) prezintă interpelarea majoră în plen. În cazul în care deputatul respectiv nu este prezent, interpelarea devine caducă. Destinatarul răspunde la aceasta.

Articolul 132 alineatele (2)-(8) privind depunerea și votarea propunerilor de rezoluție se aplică *mutatis mutandis*.

8. Interpelările de acest tip se publică, însoțite de răspuns, pe site-ul Parlamentului.

Articolul 140

Întrebări cu solicitare de răspuns scris adresate Băncii Centrale Europene

1. Orice deputat poate adresa cel mult șase întrebări cu solicitare de răspuns scris pe lună Băncii Centrale Europene, în conformitate cu criteriile stabilite într-o anexă la prezentul regulament²⁹. Responsabilitatea pentru conținutul întrebărilor revine în totalitate autorilor acestora.

2. Întrebările de acest tip sunt prezentate în scris președintelui comisiei competente. După primirea întrebărilor respective, președintele comisiei competente le notifică Băncii Centrale Europene. În cazul în care există îndoieli privind admisibilitatea unei întrebări, decizia aparține președintelui comisiei responsabile. Decizia președintelui este notificată autorului întrebării.

3. Întrebările de acest tip se publică, însoțite de răspuns, pe site-ul Parlamentului.

4. În cazul în care o întrebare cu solicitare de răspuns scris nu a primit răspuns în termen de șase săptămâni, aceasta poate fi înscrisă, la cererea autorului, pe ordinea de zi a următoarei reuniuni a comisiei competente cu Președintele Băncii Centrale Europene.

Articolul 141

Întrebări cu solicitare de răspuns scris privind mecanismul unic de supraveghere și mecanismul unic de rezoluție

1. Articolul 140 alineatele (1), (2) și (3) se aplică, *mutatis mutandis*, întrebărilor cu solicitare de răspuns scris privind mecanismul unic de supraveghere și mecanismul unic de rezoluție. Numărul acestor întrebări se scade din numărul maxim de șase întrebări pe lună prevăzut la articolul 140 alineatul (1).

2. În cazul în care o întrebare cu solicitare de răspuns scris nu a primit răspuns în termen de cinci săptămâni, aceasta poate fi înscrisă, la cererea autorului, pe ordinea de zi a următoarei reuniuni a comisiei competente cu președintele comitetului/consiliului din care face parte destinatarul.

CAPITOLUL 4

RAPOARTE ALE ALTOR INSTITUȚII ȘI ORGANISME

Articolul 142

Rapoarte anuale și alte rapoarte ale altor instituții sau organisme

1. Rapoartele anuale și celelalte rapoarte ale altor instituții sau organisme pentru care tratatele prevăd consultarea Parlamentului sau pentru care alte dispoziții juridice prevăd avizul acestuia fac

²⁹ A se vedea anexa III.

obiectul unui raport prezentat în plen.

2. Rapoartele anuale și celelalte rapoarte ale altor instituții sau organisme care nu intră sub incidența alineatului (1) se trimit comisiei competente, care le examinează și care poate transmite Parlamentului o scurtă propunere de rezoluție sau poate propune elaborarea unui raport în temeiul articolului 54 în cazul în care consideră că Parlamentul ar trebui să ia poziție cu privire la o chestiune importantă tratată de rapoarte.

CAPITOLUL 5

REZOLUȚII ȘI RECOMANDĂRI

Articolul 143

Propuneri de rezoluție

1. Orice deputat poate depune o propunere de rezoluție privind un subiect care se înscrie în activitățile Uniunii Europene.

Propunerea nu poate depăși 200 de cuvinte.

2. O astfel de propunere nu poate:

- să conțină nici o decizie privind chestiuni pentru care s-au stabilit alte proceduri și competențe specifice în prezentul Regulament de procedură, în special la articolul 47; sau
- să vizeze subiecte ale unor proceduri aflate în curs de desfășurare în Parlament.

3. Fiecare deputat poate prezenta cel mult o astfel de propunere pe lună.

4. Propunerea de rezoluție este prezentată Președintelui, care verifică dacă sunt îndeplinite criteriile aplicabile. În cazul în care declară propunerea admisibilă, Președintele o comunică în plen și o trimite comisiei competente.

5. Comisia competentă hotărăște procedura de urmat, inclusiv cu privire la combinarea propunerii de rezoluție cu alte propuneri de rezoluție sau rapoarte, adoptarea unui aviz, eventual sub formă de scrisoare, sau elaborarea unui raport în temeiul articolului 54. Comisia competentă poate decide, de asemenea, să nu dea curs propunerii de rezoluție.

6. Autorii unei propuneri de rezoluție sunt informați cu privire la deciziile Președintelui, ale comisiei și ale Conferinței președinților.

7. Raportul menționat la alineatul (5) conține textul propunerii de rezoluție depuse.

8. Avizele sub formă de scrisoare menționate la alineatul (5) care sunt adresate altor instituții ale Uniunii Europene se transmit de către Președinte.

9. O propunere de rezoluție depusă în temeiul alineatului (1) poate fi retrasă de autor sau autori sau de primul semnatar înainte ca, în temeiul alineatului (5), comisia competentă să fi hotărât elaborarea unui raport cu privire la aceasta.

În cazul în care propunerea de rezoluție a fost preluată sub această formă de către comisia competentă, comisia respectivă este singura care o poate retrage. Comisia competentă își poate exercita competența de retragere cel târziu înainte de începerea votului final în plen.

Articolul 144

Dezbateri privind cazuri de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept

1. La cererea prezentată în scris Președintelui de către o comisie, o delegație interparlamentară, un grup politic sau un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus, se poate iniția o dezbatere privind un caz urgent de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept.

2. Conferința președinților stabilește, pe baza cererilor prevăzute la alineatul (1) și în conformitate cu modalitățile prevăzute la anexa IV, o listă de subiecte care se înscriu în proiectul definitiv de ordine de zi pentru următoarea dezbatere privind cazurile de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept. Numărul total al subiectelor înscrise pe ordinea de zi nu poate fi mai mare de trei, inclusiv subpunctele.

În conformitate cu articolul 158, Parlamentul poate hotărî eliminarea unui subiect prevăzut pentru dezbatere și înlocuirea lui cu un subiect care nu era prevăzut. Propunerile de rezoluție privind subiectele alese pot fi depuse de o comisie, de un grup politic sau un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus până în seara adoptării ordinii de zi, iar Președintele stabilește termenul exact de depunere a propunerilor de rezoluție în cauză.

3. În cadrul timpului global afectat dezbaterilor, adică cel mult 60 de minute în fiecare perioadă de sesiune, timpul global afectat luărilor de cuvânt ale grupurilor politice și ale deputaților neafiliați se repartizează în conformitate cu articolul 171 alineatele (4) și (5).

Timpul afectat luărilor de cuvânt care rămâne după ce se scade timpul afectat prezentării propunerilor de rezoluție, precum și timpul afectat eventualelor intervenții ale Comisiei și ale Consiliului, se împarte între grupurile politice și deputații neafiliați.

4. La încheierea dezbaterii, se procedează imediat la vot. Dispozițiile articolului 194 referitoare la explicațiile voturilor nu se aplică.

Votările efectuate în aplicarea prezentului articol pot fi organizate în comun, în cadrul responsabilităților Președintelui și Conferinței președinților.

5. În cazul în care două sau mai multe propuneri de rezoluție se depun pentru același subiect, se aplică procedura prevăzută la articolul 132 alineatul (4) și (5).

6. Președintele și președinții grupurilor politice pot hotărî supunerea la vot a unei propuneri fără dezbatere. Această hotărâre necesită acordul unanim al președinților tuturor grupurilor politice.

Dispozițiile articolelor 197 și 198 nu se aplică propunerilor de rezoluție înscrise pe ordinea de zi a unei dezbateri privind cazuri de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept.

Propunerile de rezoluție în vederea unei dezbateri privind cazuri de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept se depun numai după adoptarea listei subiectelor. Propunerile de rezoluție care nu pot fi discutate în intervalul de timp prevăzut pentru această dezbatere devin caduce. Acest lucru este valabil și pentru propunerile de rezoluție pentru care s-a constatat neîntrunirea cvorumului, ca urmare a unei cereri prezentate în conformitate cu articolul 178 alineatul (3). Autorii au dreptul să depună din nou aceste propuneri de rezoluție în vederea retrimiterii spre examinare în comisie, în conformitate cu articolul 143, sau a înscrierii în

dezbaterea privind cazuri de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept din perioada de sesiune următoare.

Un subiect nu se poate înscrie pe ordinea de zi în cadrul unei dezbateri privind cazurile de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept, dacă acesta figurează deja pe ordinea de zi a perioadei de sesiune.

Nicio dispoziție a regulamentului nu autorizează dezbaterea în comun a unei propuneri de rezoluție depuse în conformitate cu alineatul (2) al doilea paragraf și a unui raport întocmit de o comisie privind același subiect.

În cazul în care se solicită constatarea cvorumului, în temeiul articolului 178 alineatul (3), această solicitare este valabilă numai pentru propunerea de rezoluție care trebuie supusă la vot, nu și pentru următoarele.

CAPITOLUL 6

CONSULTAREA ALTOR INSTITUȚII ȘI ORGANISME

Articolul 145

Consultarea Comitetului Economic și Social European

1. În cazul în care Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede consultarea Comitetului Economic și Social, Președintele inițiază procedura de consultare și informează Parlamentul în legătură cu aceasta.

2. O comisie poate cere consultarea Comitetului Economic și Social European pentru chestiuni de ordin general sau pentru aspecte precise.

Comisia este obligată să indice, în cererea sa, termenul în care Comitetul Economic și Social European va emite avizul.

Cererile de consultare a Comitetului Economic și Social European sunt anunțate Parlamentului în cadrul următoarei sale perioade de sesiune. Orice astfel de cerere este considerată adoptată, cu excepția cazului în care, în termen de 24 de ore de la momentul la care se face anunțul, un grup politic sau un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus solicită supunerea sa la vot.

3. Avizele transmise de Comitetul Economic și Social se trimit comisiei competente.

Articolul 146

Consultarea Comitetului Regiunilor

1. În cazul în care Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede consultarea Comitetului Regiunilor, Președintele inițiază procedura de consultare și informează Parlamentul în legătură cu aceasta.

2. O comisie poate cere consultarea Comitetului Regiunilor pentru chestiuni de ordin general sau pentru aspecte precise.

Comisia este obligată să indice, în cererea sa, termenul până la care Comitetul Regiunilor va emite avizul.

Cererile de consultare a Comitetului Regiunilor sunt anunțate Parlamentului în cadrul următoarei

TITLUL V Articolul 147

sale perioade de sesiune. Orice astfel de cerere este considerată adoptată, cu excepția cazului în care, în termen de 24 de ore de la momentul la care se face anunțul, un grup politic sau un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus solicită supunerea sa la vot.

3. Avizele transmise de Comitetul Regiunilor se trimit comisiei competente.

Articolul 147

Cereri adresate agențiilor europene

1. În cazurile în care Parlamentul are dreptul să înainteze o cerere unei agenții europene, orice deputat poate prezenta o astfel de cerere, în scris, Președintelui Parlamentului. Cererile trebuie să se refere la chestiuni legate de misiunea agenției respective și să fie însoțite de informații cu caracter general prin care să se explice natura chestiunii care trebuie dezbătută, precum și interesul acesteia pentru Uniune.

2. După consultarea comisiei competente, Președintele transmite cererea agenției sau adoptă o altă măsură adecvată. Deputatul care a prezentat cererea este informat de îndată cu privire la aceasta. Orice cerere transmisă unei agenții de către Președinte are prevăzut un termen de răspuns.

3. În cazul în care agenția consideră că nu este în măsură să dea curs cererii astfel formulate sau încearcă să o modifice, aceasta informează de îndată Președintele, care ia o măsură adecvată, dacă este necesar, după consultarea comisiei competente.

CAPITOLUL 7

ACORDURI INTERINSTITUȚIONALE

Articolul 148

Acorduri interinstituționale

1. Parlamentul poate încheia acorduri cu alte instituții în contextul aplicării tratatelor sau în scopul îmbunătățirii sau clarificării procedurilor.

Aceste acorduri se pot prezenta sub formă de declarații comune, de schimburi de scrisori sau de coduri de conduită, sau de alte instrumente adecvate. Acordurile se semnează de către Președinte, după examinarea de către comisia competentă pentru afaceri constituționale și după aprobarea Parlamentului.

2. În cazul în care aceste acorduri conduc la modificări ale drepturilor și obligațiilor regulamentare, creează noi drepturi și obligații regulamentare pentru deputați sau organele Parlamentului sau conduc la modificări sau interpretări ale Regulamentului de procedură al Parlamentului, chestiunea se retrimite spre examinare comisiei competente pentru subiectul în cauză, în conformitate cu articolul 236 alineatele (2)-(6), înainte de semnarea acordului.

CAPITOLUL 8

SESIZAREA CURȚII DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Articolul 149

Proceduri în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene

1. În termenele stabilite de tratate și de statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene pentru

acțiunile introduse de instituții ale Uniunii Europene sau de persoane fizice sau juridice, Parlamentul examinează legislația Uniunii și punerea sa în aplicare pentru a se asigura că tratatele, în special în ceea ce privește drepturile Parlamentului, au fost respectate în totalitate.

2. Comisia competentă pentru chestiuni juridice prezintă un raport Parlamentului, dacă este necesar oral, în cazul în care presupune existența unei încălcări a dreptului Uniunii. Dacă este cazul, comisia competentă pentru chestiuni juridice poate asculta opiniile comisiei competente pentru subiectul în cauză.

3. Președintele introduce o acțiune la Curtea de Justiție a Uniunii Europene în numele Parlamentului, în conformitate cu recomandarea comisiei competente pentru chestiuni juridice.

Președintele poate sesiza Parlamentul cu privire la decizia de menținere a acțiunii la începutul următoarei perioade de sesiune. În cazul în care Parlamentul se pronunță cu majoritatea voturilor exprimate împotriva acțiunii, Președintele retrage acțiunea.

În cazul în care Președintele introduce o acțiune împotriva recomandării comisiei competente pentru chestiuni juridice, acesta sesizează Parlamentul cu privire la decizia de menținere a acțiunii la începutul următoarei perioade de sesiune.

4. Președintele depune observații sau intervine în numele Parlamentului în cadrul procedurilor în instanță, după consultarea comisiei competente pentru chestiuni juridice.

În cazul în care intenționează să se îndepărteze de la recomandarea comisiei competente pentru chestiuni juridice, Președintele informează comisia competentă în mod corespunzător și trimite chestiunea Conferinței președinților, prezentându-și motivele.

În cazul în care Conferința președinților consideră că, în mod excepțional, Parlamentul nu ar trebui să prezinte observații sau să intervină într-o cauză înaintea Curții de Justiție a Uniunii Europene în care este pusă în cauză validitatea unui act adoptat de Parlament, chestiunea este prezentată fără întârziere Parlamentului.

Nicio dispoziție din Regulamentul de procedură nu împiedică stabilirea de către comisia competentă pentru chestiuni juridice a modalităților procedurale adecvate în vederea trimiterii recomandării sale în timp util, în situațiile de urgență.

În cazul în care este necesară luarea unei decizii privind exercitarea drepturilor Parlamentului pe lângă Curtea de Justiție a Uniunii Europene, iar actul respectiv nu este reglementat prin articolul 149 din prezentul Regulament de procedură, procedura prevăzută la prezentul articol se aplică prin analogie.

5. În situații de urgență, Președintele poate lua măsuri conservatorii pentru respectarea termenelor aplicabile, dacă este posibil după consultarea președintelui și a raportorului comisiei competente pentru chestiuni juridice. În astfel de situații, se aplică în cel mai scurt timp procedura prevăzută la alineatul (3) sau (4), după caz.

6. Comisia competentă pentru chestiuni juridice stabilește principiile pe care le va utiliza pentru aplicarea prezentului articol.

TITLUL VI

RELAȚIILE CU PARLAMENTELE NAȚIONALE

Articolul 150

Schimbul de informații, contacte și facilități reciproce

1. Parlamentele naționale ale statelor membre sunt informate periodic de către Parlament cu privire la activitățile sale.

2. Organizarea și promovarea unei cooperări interparlamentare concrete și constante la nivelul Uniunii în temeiul articolului 9 din Protocolul nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană se negociază pe baza unui mandat încredințat de Conferința președinților, după consultarea Conferinței președinților de comisie.

Parlamentul European aprobă orice acorduri în materie în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 148.

3. O comisie poate iniția direct un dialog cu parlamentele naționale la nivel de comisie, în limitele creditelor bugetare alocate în acest scop. Acesta poate include forme corespunzătoare de cooperare pre- și post-legislativă.

4. Orice document referitor la o procedură legislativă la nivelul Uniunii care este transmis în mod oficial Parlamentului European de către un parlament național este transmis comisiei competente pentru subiectul abordat în documentul respectiv.

5. Conferința președinților poate acorda Președintelui mandatul de a negocia facilități pentru parlamentele naționale ale statelor membre pe bază de reciprocitate și poate propune orice altă măsură care ar facilita contactele cu parlamentele naționale.

Articolul 151

Conferința organelor parlamentare specializate în chestiunile Uniunii (COSAC)

1. La propunerea Președintelui, Conferința președinților desemnează membrii delegației Parlamentului la COSAC și le poate acorda acestora un mandat. Unul dintre vicepreședinții Parlamentului European însărcinați cu dezvoltarea relațiilor cu parlamentele naționale și președintele comisiei competente pentru afaceri constituționale conduc delegația.

2. Ceilalți membri ai delegației sunt aleși în funcție de subiectele care trebuie examinate cu ocazia reuniunii COSAC și trebuie să cuprindă, în măsura posibilului, reprezentanții comisiilor competente pentru subiectele respective.

3. La alegerea membrilor delegației, se ține seama în mod corespunzător de echilibrul politic global în cadrul Parlamentului.

4. Delegația transmite Conferinței președinților un raport după fiecare reuniune a COSAC.

Articolul 152

Conferințe ale parlamentelor

Conferința președinților desemnează membrii delegației Parlamentului la orice conferință sau organism echivalent la care participă reprezentanți ai parlamentelor și îi acordă acestei delegații un

mandat în conformitate cu rezoluțiile pertinente ale Parlamentului. Delegația își alege președintele și, dacă este necesar, unul sau mai mulți vicepreședinți.

TITLUL VII Articolul 153

TITLUL VII

SESIUNI

CAPITOLUL 1

SESIUNILE PARLAMENTULUI

Articolul 153

Legislaturi, sesiuni, perioade de sesiune, ședințe

1. Legislatura coincide cu durata mandatului deputaților prevăzută în Actul din 20 septembrie 1976.
2. Sesiunea corespunde unei perioade de un an, în conformitate cu dispozițiile actului menționat și ale tratatelor.
3. Perioada de sesiune reprezintă reuniunea pe care Parlamentul o organizează lunar, ca regulă generală. Aceasta se împarte în ședințe.

Ședințele plenare ale Parlamentului care au loc în aceeași zi se consideră o singură ședință.

Articolul 154

Convocarea Parlamentului

1. În conformitate cu articolul 229 primul paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Parlamentul se reunește de plin drept în fiecare an, în a doua zi de marți a lunii martie. Acesta hotărăște în mod suveran cu privire la durata întreruperilor sesiunii.
2. De asemenea, Parlamentul se reunește de drept în prima zi de marți după expirarea unui termen de o lună de la încheierea perioadei prevăzute la articolul 10 alineatul (1) din Actul din 20 septembrie 1976.
3. Conferința președinților poate modifica durata întreruperilor stabilite în conformitate cu alineatul (1) printr-o decizie motivată luată cu cel puțin cincisprezece zile înainte de data stabilită anterior de Parlament pentru reluarea sesiunii. Reluarea sesiunii nu poate fi amânată cu mai mult de două săptămâni.
4. La cererea majorității membrilor care compun Parlamentul sau la cererea Comisiei sau a Consiliului, Președintele, după consultarea Conferinței președinților, convoacă Parlamentul cu titlu excepțional.

De asemenea, Președintele poate convoca cu titlu excepțional Parlamentul, cu acordul Conferinței președinților, în caz de urgență.

Articolul 155

Locul de desfășurare a ședințelor și a reuniunilor

1. Parlamentul organizează ședințele plenare și reuniunile comisiilor în conformitate cu condițiile prevăzute în tratate.

Propunerile de perioade de sesiune suplimentare la Bruxelles, precum și orice modificare a

acestora, se aprobă cu majoritatea voturilor exprimate.

2. Fiecare comisie poate decide să solicite ca una sau mai multe reuniuni să fie organizate în alt loc. Cererea se motivează și se transmite Președintelui Parlamentului, care o înaintează Biroului.

În caz de urgență, Președintele poate decide singur. În cazul în care deciziile Biroului și ale Președintelui sunt nefavorabile, acestea trebuie motivate.

Articolul 156

Participarea la ședințe

1. Cu ocazia fiecărei ședințe, deputații trebuie să semneze o foaie de prezență.

2. Numele deputaților consemnați ca fiind prezenți în foaia de prezență sunt indicate în procesul-verbal al fiecărei ședințe în rubrica „prezenți”. Numele deputaților a căror absență este aprobată de Președinte sunt indicate în procesul-verbal al fiecărei ședințe în rubrica „absenți motivat”.

CAPITOLUL 2

ORDINEA LUCRĂRILOR PARLAMENTULUI

Articolul 157

Proiectul de ordine de zi

1. Înainte de fiecare perioadă de sesiune, Conferința președinților întocmește proiectul de ordine de zi pe baza recomandărilor Conferinței președinților de comisie.

La invitația Președintelui, Comisia și Consiliul pot asista la deliberările Conferinței președinților asupra proiectului de ordine de zi.

2. Proiectul de ordine de zi poate indica momentul în care vor fi supuse la vot anumite puncte care trebuie examinate.

3. Proiectul definitiv de ordine de zi este pus la dispoziția deputaților cu cel puțin trei ore înainte de începerea perioadei de sesiune.

Articolul 158

Adoptarea și modificarea ordinii de zi

1. Parlamentul își adoptă ordinea de zi la începutul fiecărei perioade de sesiune. Propunerile de modificare a proiectului definitiv de ordine de zi pot fi prezentate de o comisie, un grup politic sau un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus. Președintele trebuie să fie sesizat cu privire la aceste propuneri cu cel puțin o oră înainte de deschiderea perioadei de sesiune. Pentru fiecare propunere, Președintele poate da cuvântul autorului și unui vorbitor împotriva propunerii. În ambele cazuri, timpul afectat luării de cuvânt este limitat la un minut.

2. După adoptare, ordinea de zi nu poate fi modificată, cu excepția cazului în care se aplică dispozițiile articolului 163, 197, 198, 199, 200 sau 201 sau la propunerea Președintelui.

În cazul în care se respinge o moțiune de procedură având ca obiect modificarea ordinii de zi,

TITLUL VII Articolul 159

aceasta nu poate fi reintrodusă în aceeași perioadă de sesiune.

Redactarea sau modificarea titlului unei rezoluții depuse pentru încheierea unei dezbateri în temeiul articolului 132, 136 sau 144 nu reprezintă o modificare a ordinii de zi, cu condiția ca titlul să rămână subsumat subiectului supus dezbaterii.

3. Înainte de închiderea ședinței, Președintele comunică Parlamentului data, ora și ordinea de zi a următoarei ședințe.

Articolul 159

Procedura în plen fără amendamente și dezbateri

1. Dacă un raport a fost adoptat în comisie în condițiile în care mai puțin de o zecime dintre membrii comisiei au votat împotriva textului, raportul se înscrie în proiectul de ordine de zi a Parlamentului în vederea votării fără amendamente.

Acest punct face obiectul unui vot unic, cu excepția cazului în care, înainte de întocmirea proiectului definitiv de ordine de zi, un număr de deputați sau un grup sau grupuri politice care ating cel puțin pragul mediu, au cerut în scris autorizația de a depune amendamente, caz în care Președintele stabilește termenul de depunere.

2. Punctele înscrise în proiectul definitiv de ordine de zi în vederea votării fără amendamente se supun la vot fără a face obiectul unei dezbateri, cu excepția cazului în care Parlamentul hotărăște altfel, cu ocazia adoptării ordinii de zi la începutul perioadei de sesiune, la propunerea Conferinței președinților sau la cererea unui grup politic sau a unui număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus.

3. În momentul întocmirii proiectului definitiv de ordine de zi a perioadei de sesiune, Conferința președinților poate propune supunerea la vot a altor puncte fără amendamente sau dezbateri. La adoptarea ordinii de zi, Parlamentul nu poate reține astfel de propuneri în cazul în care un grup politic sau un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus și-au manifestat în scris opoziția cu cel puțin o oră înainte de deschiderea perioadei de sesiune.

4. În cazul în care un punct se supune la vot fără dezbateri, raportorul sau președintele comisiei competente poate, imediat înainte de vot, face o declarație cu o durată de cel mult două minute.

Articolul 160

Prezentare succintă

La cererea raportorului sau la propunerea Conferinței președinților, Parlamentul poate decide, de asemenea, ca un punct care nu necesită o dezbateri amplă să fie examinat în plen, printr-o prezentare succintă realizată de raportor. În acest caz, Comisia are posibilitatea să răspundă, moment urmat de o perioadă de dezbateri de până la 10 minute, în cursul căreia Președintele poate da cuvântul, pentru intervenții cu durată de cel mult un minut fiecare, deputaților care îi solicită acest lucru („catch the eye”).

Articolul 161

Dezbateri extraordinară

1. Un grup politic sau un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus pot cere

înscrierea pe ordinea de zi a Parlamentului a unei dezbateri extraordinare pe o temă de interes major privind politica Uniunii Europene. În mod normal, nu se organizează mai mult de o dezbatere extraordinară în cursul unei perioade de sesiune.

2. Cererea trebuie prezentată în scris Președintelui cu cel puțin trei ore înainte de începerea perioadei de sesiune în cursul căreia trebuie să aibă loc dezbaterea extraordinară. Votul asupra cererii are loc la începutul perioadei de sesiune, când Parlamentul adoptă ordinea de zi.

3. Ca răspuns la evenimentele care au loc după adoptarea ordinii de zi a unei perioade de sesiune, Președintele, după consultarea președinților grupurilor politice, poate propune o dezbatere extraordinară. Orice propunere în acest sens se supune la vot la începutul unei ședințe sau în timpul normal afectat votului. O astfel de propunere de dezbatere extraordinară se comunică deputaților cu cel puțin o oră înaintea votului.

4. Președintele stabilește momentul în care va avea loc dezbaterea. Durata totală a dezbaterii nu depășește 60 de minute. Timpul afectat luărilor de cuvânt pentru grupurile politice și deputații neafiliați se repartizează în conformitate cu articolul 171 alineatele (4) și (5).

5. Dezbaterea se încheie fără adoptarea unei rezoluții.

Articolul 162

Dezbatere tematică solicitată de un grup politic

1. Proiectul de ordine de zi al fiecărei perioade de sesiune prevede una sau două perioade de cel puțin 60 de minute fiecare pentru dezbateri privind o temă de interes major pentru politica Uniunii Europene.

2. Fiecare grup politic are dreptul de a propune tema pe care o dorește pentru cel puțin o astfel de dezbatere pe an. Conferința președinților asigură, pe parcursul unei perioade de doisprezece luni consecutive, o repartizare echitabilă între grupurile politice în ceea ce privește exercitarea acestui drept.

3. Grupurile politice transmit în scris Președintelui tema pe care o doresc, înainte de întocmirea proiectului definitiv de ordine de zi de către Conferința președinților. Se respectă pe deplin articolul 39 alineatul (1) privind drepturile, libertățile și principiile recunoscute la articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană, precum și valorile consacrate la articolul 2 din tratat.

4. Conferința președinților stabilește momentul în care să aibă loc dezbaterea. Ea poate decide, cu o majoritate de patru cincimi din deputații în Parlamentul European, să respingă o temă propusă de un grup.

5. Dezbaterea este introdusă de către un reprezentant al grupului politic care a propus tema. După această introducere, timpul afectat luării de cuvânt se alocă în conformitate cu articolul 171 alineatele (4) și (5).

6. Dezbaterea se încheie fără adoptarea unei rezoluții.

Articolul 163

Procedura de urgență

1. Președintele, o comisie, un grup politic, un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus, Comisia sau Consiliul pot propune Parlamentului dezbaterea în regim de urgență a unei propuneri transmise Parlamentului în temeiul articolului 48 alineatul (1). În acest scop, trebuie

TITLUL VII Articolul 164

prezentată o cerere motivată, în scris.

2. De îndată ce Președintele este sesizat cu o cerere de dezbatere în regim de urgență, acest lucru este anunțat Parlamentului. Votul asupra cererii are loc la începutul ședinței care urmează celei în cursul căreia cererea a fost anunțată, cu condiția ca propunerea pentru care este făcută cererea să fi fost distribuită deputaților în limbile oficiale. În cazul în care există mai multe cereri pentru același subiect, adoptarea sau respingerea cererii de dezbatere în regim de urgență se referă la toate cererile legate de acest subiect.

3. Înainte de a se proceda la vot, pot fi audiați timp de cel mult trei minute fiecare, numai autorul cererii, un vorbitor împotriva și președintele și/sau raportorul comisiei competente.

4. Punctele pentru care s-a hotărât procedura de urgență au prioritate față de celelalte puncte de pe ordinea de zi. Președintele stabilește momentul dezbaterii și al votării acestora.

5. O procedură în regim de urgență se poate desfășura și în absența unui raport sau, în mod excepțional, pe baza unui simplu raport oral al comisiei competente.

În cazul în care se folosește procedura de urgență și au loc negocieri interinstituționale, articolele 70 și 71 nu se aplică. Articolul 74 se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 164

Dezbatere în comun

În orice moment, se poate decide dezbaterea în comun a unor puncte de aceeași natură sau între care există un raport de fapt.

Articolul 165

Termene

Cu excepția cazurilor de urgență prevăzute la articolele 144 și 163, dezbaterea și votarea unui text pot avea loc numai dacă acesta a fost pus la dispoziția deputaților cu cel puțin 24 de ore înainte.

CAPITOLUL 3

REGULI GENERALE PENTRU DESFĂȘURAREA ȘEDINȚELOR

Articolul 166

Accesul în sala de ședințe

1. Cu excepția deputaților Parlamentului, a membrilor Comisiei și ai Consiliului, a Secretarului General al Parlamentului, a membrilor personalului care îi deserveste pe aceștia, precum și a oricărei persoane invitate de Președinte, nicio altă persoană nu poate intra în sala de ședințe.

2. Numai persoanele care dețin un ecuson de acces eliberat periodic în acest scop de către Președinte sau Secretarul General sunt admise în tribune.

3. Publicul admis în tribune rămâne așezat și păstrează liniștea. Orice persoană care își exprimă aprobarea sau dezaprobarea este imediat scoasă afară de aprozi

Articolul 167**Regimul lingvistic**

1. Toate documentele Parlamentului se redactează în limbile oficiale.
2. În Parlament, toți deputații au dreptul să se exprime în limba oficială pe care o aleg. Intervențiile într-una dintre limbile oficiale se interpretează simultan în fiecare dintre celelalte limbi oficiale și în orice altă limbă pe care Biroul o consideră necesară.
3. În cursul reuniunilor comisiilor și delegațiilor interpretarea se asigură din și în limbile oficiale utilizate și solicitate de membrii titulari și supleanți ai comisiei sau ai delegației în cauză.
4. În cursul reuniunilor comisiilor sau ale delegațiilor în afara locurilor obișnuite de desfășurare a activității, interpretarea se asigură din și în limbile membrilor care și-au confirmat participarea la reuniune. Acest regim poate fi simplificat în mod excepțional. Biroul adoptă dispozițiile necesare.
5. După ce s-a anunțat rezultatul votului, Președintele hotărăște cu privire la orice solicitări privind presupuse discrepanțe între diversele versiuni lingvistice.

Articolul 168**Dispoziție tranzitorie**

1. În cursul unei perioade de tranziție, care se va încheia la sfârșitul celei de-a noua legislaturi³⁰, se poate deroga de la dispozițiile articolului 167 dacă și în măsura în care, deși s-au luat toate măsurile necesare în acest sens, nu se poate dispune de un număr suficient de interpreți și traducători pentru o anumită limbă oficială.
2. La propunerea Secretarului General și ținând seama în mod corespunzător de derogările menționate la alineatul (3), Biroul stabilește, pentru fiecare dintre limbile oficiale în cauză, dacă sunt îndeplinite condițiile definite la alineatul (1). Biroul își revizuieste decizia de derogare la fiecare șase luni pe baza unui raport al Secretarului General privind progresele realizate. Biroul adoptă normele de aplicare necesare.
3. Se aplică derogările temporare, stabilite de Consiliu în temeiul tratatelor, în ceea ce privește redactarea actelor legislative.
4. Parlamentul, la recomandarea motivată a Biroului, poate hotărî în orice moment abrogarea anticipată a prezentului articol sau, la împlinirea termenului indicat la alineatul (1), prelungirea acestuia.

Articolul 169**Distribuirea documentelor**

Documentele folosite ca bază a dezbaterilor și a deciziilor Parlamentului sunt puse la dispoziția deputaților.

Fără a aduce atingere primului paragraf, deputații și grupurile politice au acces direct la sistemul informatic intern al Parlamentului pentru consultarea oricărui document pregătitor fără caracter confidențial (proiect de raport, proiect de recomandare, proiect de aviz, document de lucru,

³⁰ Perioadă prelungită prin decizia Parlamentului din 12 martie 2019.

amendamente depuse în comisie).

Articolul 170

Prelucrarea electronică a documentelor

Documentele Parlamentului pot fi pregătite, semnate și distribuite în format electronic. Biroul decide cu privire la specificațiile tehnice și la prezentarea formatului electronic.

Articolul 171

Repartizarea timpului afectat luărilor de cuvânt și lista vorbitorilor³¹

1. Conferința președinților poate propune, în vederea derulării unei dezbateri, repartizarea timpului afectat luărilor de cuvânt. Parlamentul hotărăște fără dezbateri asupra acestei propuneri.

2. Niciun deputat nu poate lua cuvântul dacă nu a fost invitat de Președinte. Vorbitorul ia cuvântul de la locul său și se adresează Președintelui. În cazul în care un vorbitor se îndepărtează de la subiect, Președintele îi cere să revină la subiect.

3. Președintele poate întocmi, pentru prima parte a unei anumite dezbateri, o listă a vorbitorilor care să includă una sau mai multe runde de vorbitori de la fiecare grup politic care dorește să ia cuvântul, în ordinea mărimii grupurilor.

4. Timpul afectat luărilor de cuvânt pentru această parte a dezbaterii se repartizează în funcție de următoarele criterii:

- (a) o primă fracțiune din timpul afectat luărilor de cuvânt se repartizează în mod egal între toate grupurile politice;
- (b) o a doua fracțiune se repartizează între grupurile politice proporțional cu numărul lor total de membri;
- (c) deputaților neafiliați li se atribuie global un timp afectat luărilor de cuvânt calculat în funcție de fracțiunile de timp atribuite fiecărui grup politic, în conformitate cu literele (a) și (b);
- (d) alocarea timpului pentru luările de cuvânt în plen va ține cont de faptul că deputații cu dizabilități ar putea avea nevoie de mai mult timp.

5. În cazul în care, pentru mai multe puncte de pe ordinea de zi, se stabilește o repartizare globală a timpului afectat luărilor de cuvânt, Președintele este informat de către grupurile politice cu privire la fracțiunea de timp pe care au intenția să o consacre fiecăruia dintre aceste puncte. Președintele asigură respectarea timpului afectat luărilor de cuvânt astfel repartizat.

6. Restul timpului afectat luărilor de cuvânt pentru o dezbatere nu se repartizează în prealabil. În schimb, Președintele poate da cuvântul deputaților, ca regulă generală pentru cel mult un minut. Președintele se asigură, în măsura posibilului, că intervin alternativ vorbitori reprezentând curente politice diferite și provenind din state membre diferite.

7. La cerere, Președintele poate acorda prioritar cuvântul președintelui și raportorului comisiei competente, precum și președinților de grupuri politice care se exprimă în numele grupului lor sau

³¹ Articolul 171 alineatul (2) se aplică mutatis mutandis comisiilor (a se vedea articolul 216 alineatul (4)).

vorbitorilor care îi înlocuiesc.

8. Președintele poate da cuvântul deputaților care indică, prin ridicarea unui cartonaș albastru, dorința lor de a adresa o întrebare cu o durată de cel mult o jumătate de minut unui alt deputat, în timpul luării de cuvânt a acestuia din urmă și legată de ceea ce acesta a spus, cu condiția ca vorbitorul să fie de acord și ca Președintele să fie convins că acest lucru nu va întrerupe dezbateră și că nu va determina, din cauza întrebărilor succesive adresate prin utilizarea cartonașelor albastre, un dezechilibru excesiv în ceea ce privește afinitățile grupurilor politice ale deputaților care iau cuvântul.

9. Timpul afectat luărilor de cuvânt se limitează la un minut pentru intervențiile privind procesul-verbal al ședinței, moțiunile de procedură și intervențiile privind modificările proiectului definitiv de ordine de zi sau ale ordinii de zi.

10. În cursul dezbaterii unui raport, Comisia și Consiliul sunt audiate, în general, imediat după prezentarea raportului de către raportor. Comisia, Consiliul și raportorul pot lua din nou cuvântul, în special pentru a răspunde la intervențiile deputaților.

11. Deputații care nu au luat cuvântul în cursul unei dezbateri pot preda, cel mult o dată în timpul unei perioade de sesiune, o declarație scrisă de cel mult 200 de cuvinte, care va fi anexată la stenograma dezbaterii.

12. Ținând seama în mod corespunzător de articolul 230 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Președintele încearcă să ajungă la un acord cu Comisia, Consiliul și Președintele Consiliului European privind repartizarea adecvată a timpului afectat acestora pentru luările de cuvânt.

Articolul 172

Intervenții cu durată de un minut

În timpul primei ședințe a fiecărei perioade de sesiune, Președintele poate acorda cuvântul, pentru cel mult 30 de minute, deputaților care doresc să atragă atenția Parlamentului cu privire la o chestiune politică importantă. Timpul acordat fiecărui deputat pentru a lua cuvântul nu trebuie să depășească un minut. Președintele poate autoriza o altă perioadă similară în alt moment al aceleiași perioade de sesiune.

Articolul 173

Intervenții pentru chestiuni de ordin personal

1. Orice deputat care solicită să intervină pentru o chestiune de ordin personal intervine la încheierea dezbaterii punctului de pe ordinea de zi examinat sau în momentul adoptării procesului-verbal al ședinței la care se referă solicitarea de intervenție.

Vorbitorul nu are dreptul să se exprime asupra fondului dezbaterii, acesta având doar dreptul de a respinge fie remarcile din cursul dezbaterii care îl privesc personal, fie opiniile care îi sunt atribuite sau de a-și rectifica propriile declarații.

2. Nicio intervenție pentru o chestiune de ordin personal nu poate depăși trei minute, cu excepția cazului în care Parlamentul ia o altă decizie.

Articolul 174

Prevenirea manevrelor dilatorii³²

Președintele are competența de a pune capăt cazurilor în care se face recurs excesiv la moțiuni, cum ar fi solicitările de respectare a Regulamentului de procedură, moțiunile de procedură, explicațiile privind votul, precum și solicitările de vot separat, de vot pe părți sau de vot prin apel nominal, în cazul în care Președintele este convins că aceste moțiuni sau solicitări au scopul evident de a cauza și ar avea ca efect obstrucționarea prelungită și gravă a procedurilor Parlamentului sau a exercitării drepturilor deputaților.

CAPITOLUL 4

MĂSURI ÎN CAZ DE NERESPECTARE A REGULILOR DE CONDUITĂ APLICABILE DEPUTAȚILOR

Articolul 175

Măsuri imediate

1. Președintele cheamă la ordine orice deputat care încalcă regulile de conduită stabilite la articolul 10 alineatul (3) sau (4).
 2. În caz de repetare a încălcării, Președintele cheamă deputatul respectiv din nou la ordine, iar acest fapt se consemnează în procesul-verbal.
 3. Dacă încălcarea continuă, sau în cazul unei noi încălcări, Președintele poate retrage dreptul la cuvânt deputatului respectiv și acesta sau aceasta poate fi exclus(ă) din sală de către Președinte pentru restul ședinței. De asemenea, în cazuri deosebit de grave, Președintele poate să recurgă la această ultimă măsură imediat, fără o a doua chemare la ordine. Secretarul General asigură, fără întârziere, punerea în aplicare a unei astfel de măsuri disciplinare cu ajutorul aprozilor și, dacă este necesar, al personalului de securitate al Parlamentului.
 4. În cazul în care se produce agitație, iar aceasta compromite continuarea dezbaterilor, Președintele, în vederea restabilirii ordinii, suspendă ședința pentru o perioadă de timp determinată sau o încheie. În cazul în care nu se poate face auzit, Președintele părăsește fotoliul prezidențial, fapt ce atrage suspendarea ședinței. Aceasta se reia la convocarea Președintelui.
 5. Președintele poate hotărî întreruperea transmisiei în direct a ședinței în cazul încălcării articolului 10 alineatul (3) sau (4) de către un deputat.
 6. Președintele poate decide să elimine din înregistrarea audiovizuală a lucrărilor acele părți din discursul unui deputat care încalcă articolul 10 alineatul (3) sau (4).
- Decizia respectivă are efect imediat. Decizia se supune, însă, Biroului spre confirmare cel târziu la patru săptămâni de la adoptarea ei, sau, dacă Biroul nu se reunește în perioada respectivă, în cadrul următoarei sale reuniuni.
7. Competențele prevăzute la alineatele (1)-(6) sunt atribuite, *mutatis mutandis*, președintelui de ședință al organelor, al comisiilor și al delegațiilor, astfel cum sunt definite în prezentul regulament.

³² Articolul 174 se aplică *mutatis mutandis* comisiilor (a se vedea articolul 219).

8. Dacă este cazul, luând în considerare gravitatea încălcării regulilor de conduită, președintele de ședință plenară sau președintele unui organ, al unei comisii sau al unei delegații poate adresa Președintelui o cerere de aplicare a articolului 176, cel târziu până la următoarea perioadă de sesiune sau până la următoarea reuniune a organului, a comisiei sau a delegației în cauză.

Articolul 176

Sancțiuni

1. În cazul unei încălcări grave a articolului 10 alineatele (2)-(9), Președintele adoptă o decizie motivată prin care pronunță sancțiunea corespunzătoare cu privire la deputatul în cauză în conformitate cu prezentul articol.

În ceea ce privește articolul 10 alineatul (3) sau (4), Președintele poate adopta o decizie motivată în temeiul prezentului articol, indiferent dacă i-a fost aplicată sau nu anterior deputatului în cauză o măsură imediată în sensul articolului 175.

În ceea ce privește articolul 10 alineatul (6), Președintele poate adopta o decizie motivată în temeiul prezentului articol numai după constatarea unui act de hărțuire în conformitate cu procedura administrativă internă aplicabilă privind hărțuirea și prevenirea acesteia.

Președintele poate sancționa un deputat în cazul în care prezentul regulament de procedură sau o decizie adoptată de Birou în temeiul articolului 25 prevede aplicarea prezentului articol.

2. Deputatul în cauză este invitat de Președinte să prezinte observații în scris înainte de adoptarea deciziei. În cazul în care ar fi mai oportun, Președintele poate decide ca, în loc de prezentarea de observații în scris, să convoace o audiere orală.

Decizia de aplicare a unei sancțiuni este notificată deputatului în cauză prin scrisoare recomandată sau, în cazurile urgente, prin aprozii.

După notificarea deciziei respective deputatului în cauză, orice sancțiune aplicată unui deputat este anunțată de Președinte în plen. Președinții organelor, ai comisiilor și ai delegațiilor din care face parte deputatul sunt și ei informați.

După ce sancțiunea devine definitivă, aceasta este publicată în mod vizibil pe site-ul Parlamentului pe întreaga durată a legislaturii.

3. La aprecierea comportamentelor manifestate, se ia în considerare caracterul excepțional, recurent sau permanent, precum și gradul de gravitate al acestora. De asemenea, se ține seama, dacă este cazul, de posibilele prejudicii aduse demnității și reputației Parlamentului.

4. Sancțiunea poate să constea în una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

- (a) muștrare;
- (b) pierderea dreptului la indemnizația de ședere pentru o perioadă care poate să dureze între două și treizeci de zile;
- (c) fără a aduce atingere dreptului de vot în ședință plenară și sub rezerva, în acest caz, a respectării stricte a regulilor de conduită, suspendarea temporară a participării la toate sau la o parte din activitățile Parlamentului pentru o perioadă care poate să dureze între două și treizeci de zile în care Parlamentul sau oricare dintre organele, comisiile sau delegațiile sale se reunesc;

TITLUL VII Articolul 177

- (d) interdicție ca deputatul să reprezinte Parlamentul în cadrul unei delegații interparlamentare, al unei conferințe interparlamentare sau al oricărui forum interinstituțional, pentru o perioadă de până la un an;
- (e) în cazul unei încălcări a obligațiilor de confidențialitate, o limitare a drepturilor de acces la informații confidențiale sau clasificate pentru o perioadă de până la un an.

5. Măsurile prevăzute la alineatul (4) literele (b) - (e) pot fi dublate în caz de încălcare repetată sau în cazul în care deputatul refuză să se conformeze unei măsuri luate în temeiul articolului 175 alineatul (3).

6. Pe lângă aceasta, Președintele poate să prezinte o propunere Conferinței președinților în vederea suspendării sau a retragerii unui mandat sau a mai multor mandate interne deținute de deputat în Parlamentul European, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 21.

Articolul 177

Căi de atac interne

Deputatul în cauză poate să introducă o cale de atac internă în fața Biroului în termen de două săptămâni de la notificarea sancțiunii impuse de către Președinte în temeiul articolului 176 alineatele (1) - (5). Această cale de atac suspendă aplicarea sancțiunii. Biroul poate, în cel mult patru săptămâni de la introducerea căii de atac sau, dacă Biroul nu se întrunește în perioada respectivă, în cadrul următoarei sale reuniuni, să anuleze, să confirme sau să modifice sancțiunea impusă, fără a aduce atingere căilor de atac externe aflate la dispoziția celui interesat. În cazul în care Biroul nu decide în termenul prevăzut, sancțiunea este considerată nulă și neavenită.

CAPITOLUL 5

CVORUM, AMENDAMENTE ȘI VOT

Articolul 178

Cvorumul

1. Parlamentul poate delibera, stabili ordinea de zi și adopta procesul-verbal, indiferent de numărul de deputați prezenți.
2. Cvorumul este întrunit în cazul în care în sala de ședințe se află o treime dintre membrii care compun Parlamentul.
3. Orice vot este valabil, indiferent de numărul deputaților care votează, cu excepția cazului în care Președintele constată, la cererea prealabilă a unui număr de cel puțin 40 de deputați exprimată înainte de începerea votării, că nu este întrunit cvorumul. În cazul în care numărul deputaților prezenți necesar întrunirii cvorumului nu este atins, Președintele declară că cvorumul nu a fost întrunit, iar votul se înscrie pe ordinea de zi a ședinței următoare.

Sistemul electronic de vot poate fi folosit pentru a verifica dacă s-a atins pragul de 40 de deputați, dar nu poate fi folosit pentru a verifica dacă s-a întrunit cvorumul. Nu se admite închiderea ușilor sălii de ședințe.

4. Deputații care solicită constatarea cvorumului trebuie să fie prezenți în sala de ședințe atunci când se face solicitarea și sunt luați în calcul la numărarea celor prezenți, în sensul alineatelor (2) și (3), chiar dacă părăsesc apoi sala de ședințe.

5. În cazul în care sunt prezenți mai puțin de 40 de deputați, Președintele poate constata că nu este întrunit cvorumul.

Articolul 179

Praguri³³

1. În sensul prezentului regulament, cu excepția cazului în care se specifică altfel, se aplică următoarele definiții:

- (a) „prag redus” înseamnă o douăzecime dintre deputații care compun Parlamentul sau un grup politic;
- (b) „prag mediu” înseamnă o zecime dintre deputații care compun Parlamentul, format dintr-un grup politic sau din mai multe grupuri politice sau din deputați individuali, sau o combinație a acestora;
- (c) „prag ridicat” înseamnă o cincime dintre deputații care compun Parlamentul, format dintr-un grup politic sau din mai multe grupuri politice sau din deputați individuali, sau o combinație a acestora.

2. În cazul în care, pentru a determina dacă s-a atins pragul aplicabil, este necesară semnătura unui deputat, această semnătură poate fi dată fie olograf, fie electronic, în acest din urmă caz fiind dată prin sistemul de semnături electronice al Parlamentului. În termenele aplicabile, un deputat își poate retrage semnătura, dar nu și-o poate reînnoi ulterior.

3. În cazul în care este necesar sprijinul unui grup politic pentru a atinge un prag, grupul acționează prin intermediul președintelui său sau al unei persoane desemnate în bună și cuvenită formă de acesta în acest scop.

4. Pentru aplicarea pragului mediu și a celui ridicat, sprijinul unui grup politic este numărat după cum urmează:

- în cazul în care un articol care prevede un asemenea prag este invocat în cadrul unei ședințe sau al unei reuniuni: toți deputații care sunt prezenți fizic și care aparțin grupului care își acordă sprijinul;
- în toate celelalte cazuri: toți deputații care aparțin grupului care își acordă sprijinul.

Articolul 180

Depunerea și prezentarea amendamentelor³⁴

1. Comisia competentă, un grup politic sau un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus pot depune amendamente pentru examinare în plen. Numele tuturor cosemnatarilor se publică.

Amendamentele trebuie depuse în scris și semnate de autori.

Amendamentele la propunerile de acte obligatorii din punct de vedere juridic pot fi însoțite de justificări succinte. Autorul are responsabilitatea acestor justificări care nu se supun la vot.

³³ Articolul 179 se aplică mutatis mutandis comisiilor (a se vedea articolul 219).

³⁴ Articolul 180 se aplică mutatis mutandis comisiilor (a se vedea articolul 219).

TITLUL VII Articolul 181

2. Fără a aduce atingere restricțiilor prevăzute la articolul 181, un amendament poate viza modificarea oricărei părți a unui text, precum și eliminarea, adăugarea sau înlocuirea unor cuvinte sau cifre.

În sensul prezentului articol și al articolului 181, prin „text” se înțelege ansamblul unei propuneri de rezoluție, al unui proiect de rezoluție legislativă, al unei propuneri de decizie sau al unei propuneri de act obligatoriu din punct de vedere juridic.

3. Președintele stabilește un termen pentru depunerea amendamentelor.

4. Un amendament poate fi prezentat în cursul dezbaterii de către autorul său sau de către orice alt deputat desemnat ca înlocuitor de autorul amendamentului.

5. În cazul retragerii unui amendament de către autorul său, amendamentul devine caduc dacă nu este preluat imediat de un alt deputat.

6. Cu excepția cazului în care Parlamentul adoptă o decizie contrară, amendamentele pot fi supuse la vot numai după ce au fost puse la dispoziție în toate limbile oficiale. O decizie de acest tip nu poate fi adoptată dacă un număr de cel puțin 40 de deputați se opun. Parlamentul evită să ia decizii care ar avea drept efect dezavantajarea într-o măsură inacceptabilă a deputaților care utilizează o anumită limbă.

În cazul în care sunt prezenți mai puțin de 100 de deputați, Parlamentul nu poate adopta o decizie contrară dacă cel puțin o zecime dintre deputații prezenți se opun.

La propunerea președintelui, un amendament oral sau orice altă modificare orală este asimilat(ă) unui amendament care nu este pus la dispoziție în toate limbile oficiale. În cazul în care Președintele le consideră admisibile în baza articolului 181 alineatul (2) și cu excepția cazului în care există o opoziție exprimată în baza articolului 180 alineatului (6), acestea sunt supuse la vot respectând ordinea de votare stabilită.

În comisie, numărul de voturi necesar pentru a se opune supunerii la vot a unui astfel de amendament sau a unei astfel de modificări este stabilit în baza articolului 219 proporțional cu numărul prevalent pentru ședința plenară, rotunjit, după caz, prin adaos.

Articolul 181

Admisibilitatea amendamentelor³⁵

1. Fără a aduce atingere condițiilor suplimentare prevăzute la articolul 54 alineatul (4) cu privire la rapoartele din proprie inițiativă și la articolul 68 alineatul (2) în ceea ce privește amendamentele la poziția Consiliului, un amendament este inadmisibil în cazul în care:

- (a) conținutul acestuia nu se referă în mod direct la textul vizat spre a fi modificat;
- (b) are drept scop eliminarea sau înlocuirea unui text în ansamblu;
- (c) are drept scop modificarea a mai mult de un articol sau un alineat din textul la care se referă, cu excepția amendamentelor de compromis sau a amendamentelor care conduc la modificări identice ale unei formulări speciale în ansamblul textului;
- (d) are drept scop modificarea unei propuneri de codificare a legislației Uniunii; cu

³⁵ Articolul 181 se aplică mutatis mutandis comisiilor (a se vedea articolul 219).

toate acestea, se aplică *mutatis mutandis* articolul 109 alineatul (3) al doilea paragraf;

- (e) are drept scop modificarea, în cadrul unei propuneri de reformare a legislației Uniunii, a părților care au rămas nemodificate în propunerea respectivă; cu toate acestea, se aplică *mutatis mutandis* articolul 110 alineatul (2) al doilea paragraf și alineatul (3) al treilea paragraf;
- (f) urmărește doar să asigure corectitudinea lingvistică sau coerența terminologică a textului în limba în care s-a depus amendamentul; în acest caz, Președintele, împreună cu persoanele interesate, caută o soluție lingvistică adecvată.

2. Președintele hotărăște asupra admisibilității amendamentelor.

Decizia Președintelui, luată în temeiul alineatului (2) privind admisibilitatea amendamentelor, nu se ia doar în temeiul dispozițiilor alineatului (1) de la prezentul articol, ci în temeiul dispozițiilor Regulamentului de procedură în general.

3. Un grup politic sau un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus pot depune o propunere de rezoluție pentru înlocuirea unei propuneri de rezoluție fără caracter legislativ conținute într-un raport al unei comisii.

În acest caz, grupul sau deputații respectivi nu pot prezenta amendamente la propunerea de rezoluție a comisiei competente. Propunerea de rezoluție de înlocuire nu poate fi mai lungă decât cea a comisiei competente. Propunerea se supune fără amendamente aprobării Parlamentului printr-un vot unic.

Dispozițiile articolului 132 alineatele (4) și (5) referitoare la propunerile comune de rezoluție se aplică *mutatis mutandis*.

4. Cu acordul Președintelui, se pot depune în mod excepțional amendamente după încheierea termenului de depunere a amendamentelor în cazul în care este vorba despre amendamente de compromis sau în cazul în care au apărut probleme tehnice. Președintele hotărăște cu privire la admisibilitatea acestor amendamente. Președintele obține acordul Parlamentului în acest sens înainte de a le supune la vot.

Cu titlu de criterii generale de admisibilitate a amendamentelor de compromis, se poate reține că, în mod normal:

- *amendamentele de compromis se referă la părți de text care au făcut obiectul unor amendamente înainte de expirarea termenului de depunere a amendamentelor;*
- *amendamentele de compromis pot fi depuse de grupurile politice care dețin o majoritate în Parlament, de președinții sau raportorii comisiilor implicate sau de autorii altor amendamente;*
- *amendamentele de compromis implică retragerea altor amendamente referitoare la același pasaj.*

Numai Președintele poate propune luarea în considerare a amendamentelor de compromis. Pentru a supune amendamentul la vot, Președintele trebuie să primească acordul Parlamentului și să întrebe dacă există obiecții cu privire la supunerea la vot a unui amendament de compromis. În cazul în care există obiecții, Parlamentul hotărăște cu majoritatea voturilor exprimate.

Articolul 182

Procedura de vot³⁶

1. Cu excepția cazului în care se dispune altfel în mod specific în prezentul Regulament de procedură, în cazul textelor prezentate Parlamentului se aplică următoarea procedură de vot:

- (a) se votează mai întâi, acolo unde este cazul, orice amendament la o propunere de act obligatoriu din punct de vedere juridic;
- (b) se votează în al doilea rând, acolo unde este cazul, propunerea respectivă în ansamblu, eventual modificată;

Dacă propunerea de act obligatoriu din punct de vedere juridic, eventual modificată, nu obține în comisie majoritatea voturilor exprimate, comisia propune Parlamentului respingerea propunerii.

- (c) în al treilea rând, se votează orice amendament la propunerea de rezoluție sau la proiectul de rezoluție legislativă;
- (d) în final, se votează propunerea de rezoluție în ansamblu (vot final).

Parlamentul nu votează expunerea de motive conținută într-un raport.

2. În momentul supunerii la vot a propunerilor de acte obligatorii din punct de vedere juridic și a propunerilor de rezoluție fără caracter legislativ, într-o primă etapă se supune la vot partea dispozitivă, apoi, în etapa următoare, referirile și considerentele.

3. Un amendament devine caduc în cazul în care este incompatibil cu deciziile luate anterior pentru același text în timpul aceluiași vot.

4. În momentul votului mai sunt autorizate doar intervenții ale raportorului sau, în locul acestuia, ale președintelui comisiei. Acesta va putea interveni pentru a expune pe scurt poziția comisiei pe care o reprezintă cu privire la amendamentele supuse la vot.

Articolul 183

Ordinea de votare a amendamentelor³⁷

1. Amendamentele au prioritate asupra textului căruia se aplică și se supun la vot înaintea acestuia.

2. În cazul în care două sau mai multe amendamente, care se exclud reciproc, se aplică aceleiași părți de text, cel care se îndepărtează cel mai mult de textul inițial are prioritate și trebuie votat primul. Adoptarea acestuia conduce la respingerea celorlalte amendamente. În cazul respingerii acestuia, următorul amendament devine prioritar și se supune la vot, continuându-se această procedură pentru fiecare dintre amendamentele care urmează. În cazul în care există îndoieli cu privire la priorități, Președintele hotărăște. În cazul în care toate amendamentele sunt respinse, textul inițial se consideră adoptat, cu excepția cazului în care se solicită un vot separat în termenul stabilit.

3. Totuși, în cazul în care consideră că astfel s-ar ușura votarea, Președintele poate supune la

³⁶ Articolul 182 se aplică mutatis mutandis comisiilor (a se vedea articolul 219).

³⁷ Articolul 183 se aplică mutatis mutandis comisiilor (a se vedea articolul 219).

vot în primul rând textul inițial sau, înainte de amendamentul care se îndepărtează cel mai mult de text, un amendament care se îndepărtează mai puțin de acesta.

În cazul în care unul sau celălalt obține majoritatea, toate celelalte amendamente referitoare la aceeași parte din text devin caduce.

4. În cazul în care se supun la vot amendamente de compromis, ele sunt votate prioritar.

5. Votul pe părți nu se admite în cazul votării unui amendament de compromis.

6. În cazul în care comisia competentă a depus o serie de amendamente la un text care face obiectul raportului, Președintele le supune la vot în bloc, cu excepția cazului în care a fost solicitat un vot separat sau pe părți pentru anumite chestiuni de către un grup politic sau un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus sau în cazul în care au fost depuse alte amendamente concurente.

7. Președintele poate supune la vot în bloc alte amendamente în cazul în care acestea sunt complementare, cu excepția cazului în care un grup politic sau un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus au solicitat un vot separat sau pe părți. Și autorii de amendamente pot propune supunerea la vot în bloc a propriilor amendamente.

8. După adoptarea sau respingerea unui anumit amendament, Președintele poate hotărî supunerea la vot în bloc a altor amendamente cu un conținut sau cu obiective similare. Președintele poate solicita, în acest scop, acordul prealabil al Parlamentului.

O astfel de serie de amendamente se poate raporta la diferite părți din textul inițial.

9. Două sau mai multe amendamente identice depuse de autori diferiți se supun la vot ca un singur amendament.

10. Un amendament pentru care se solicită votul prin apel nominal face obiectul unui vot separat de alte amendamente.

Articolul 184

Filtrarea de către comisii a amendamentelor depuse în plen

În cazul în care au fost depuse peste 50 de amendamente sau cereri de vot separat sau pe părți cu privire la un text depus de o comisie în vederea examinării în plen, Președintele poate invita comisia respectivă, după consultarea președintelui acesteia, să se reunească pentru a vota fiecare dintre amendamentele sau cererile în cauză. Amendamentul sau cererea de vot separat sau pe părți care în această etapă nu întrunește votul favorabil al unei treimi dintre membrii comisiei nu se supune la vot în plen.

Articolul 185

Votul pe părți³⁸

1. Votul pe părți poate fi solicitat de un grup politic sau de un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus în cazul în care textul care trebuie supus la vot conține mai multe dispoziții, se referă la mai multe chestiuni sau poate fi divizat în mai multe părți care au un sens diferit și/sau o valoare normativă proprie.

³⁸ Articolul 185 alineatul (1) se aplică *mutatis mutandis* comisiilor (a se vedea articolul 219).

TITLUL VII Articolul 186

2. Cererea trebuie prezentată cel târziu în cursul serii care precedă votul, cu excepția cazului în care Președintele stabilește un alt termen Președintele hotărăște ulterior cu privire la cerere.

Articolul 186

Dreptul de vot³⁹

Dreptul de vot este un drept personal.

Deputații votează individual și personal.

Orice încălcare a prezentului articol este considerată o încălcare gravă a articolului 10 alineatul (3).

Articolul 187

Votul⁴⁰

1. Ca regulă generală Parlamentul votează prin ridicarea mâinii.

Totuși, Președintele poate hotărî în orice moment ca procedura de vot să se desfășoare prin utilizarea sistemului electronic de votare.

2. Pentru fiecare vot în parte, Președintele declară votul deschis și, ulterior, închis.

Din momentul în care Președintele a declarat votul deschis, nu se mai admite nicio intervenție, cu excepția unei intervenții a Președintelui, până în momentul în care acesta declară votul închis.

3. Pentru adoptarea sau respingerea unui text se iau în calcul numai voturile exprimate „pentru” și „împotrivă”, cu excepția cazului în care tratatul prevede o majoritate specifică.

4. În cazul în care Președintele hotărăște că rezultatul unui vot prin ridicarea mâinii nu este clar, Parlamentul este consultat din nou prin vot electronic. În caz de pană a sistemului electronic de votare, Parlamentul este consultat prin „ridicare în picioare”.

5. Președintele stabilește și pronunță rezultatul votului.

6. Rezultatul votului se înregistrează.

Articolul 188

Votul final

Atunci când ia o decizie pe baza unui raport, Parlamentul votează prin vot unic și/sau final prin apel nominal în conformitate cu articolul 190 alineatul (3).

Dispozițiile articolului 188 privind votul prin apel nominal, nu se aplică rapoartelor prevăzute la articolul 8 alineatul (2) și la articolul 9 alineatele (4), (7) și (9), în cadrul procedurilor privind imunitatea unui deputat.

³⁹ Articolul 186 se aplică mutatis mutandis comisiilor (a se vedea articolul 219).

⁴⁰ Articolul 187 se aplică mutatis mutandis comisiilor (a se vedea articolul 219).

Articolul 189**Egalitatea de voturi⁴¹**

1. În cazul egalității de voturi în cazul unui vot desfășurat în conformitate cu articolul 182 alineatul (1) litera (b) sau litera (d), textul în ansamblu este retrimis comisiei. Aceasta se aplică, de asemenea, în cazul votării prevăzute la articolele 3 și 9.
2. În caz de egalitate de voturi în cazul votării unui text supus votului pe părți în conformitate cu articolul 185, textul supus la vot se consideră adoptat.
3. În toate celelalte cazuri de egalitate de voturi, fără a aduce atingere articolelor care impun majoritatea calificată, textul sau propunerea care se supun la vot se consideră respinse.

Articolul 189 alineatul (3) trebuie interpretat în sensul că, dacă se constată o egalitate de voturi în cadrul unui vot privind un proiect de recomandare în temeiul articolului 149 alineatul (4) de a nu interveni în procedurile în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene, această egalitate de voturi nu înseamnă adoptarea unei recomandări ca Parlamentul să intervină în procedurile respective. Într-un astfel de caz, se consideră că comisia competentă nu a adoptat nicio recomandare.

Președintele poate vota, fără a avea însă un vot decisiv.

Articolul 190**Votul prin apel nominal⁴²**

1. În plus față de cazurile prevăzute la aceste articole, se procedează la vot prin apel nominal în cazul în care un grup politic sau un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus au cerut în scris acest lucru cel târziu în seara precedentă votului, cu excepția cazului în care Președintele a hotărât un alt termen.

Dispozițiile articolului 190 privind votul prin apel nominal nu se aplică rapoartelor prevăzute la articolul 8 alineatul (2) și la articolul 9 alineatele (4), (7) și (9), în cadrul procedurilor privind imunitatea unui deputat.

2. Fiecare grup politic poate depune maximum o sută de solicitări de vot prin apel nominal per perioadă de sesiune.
3. Votul prin apel nominal se efectuează prin sistemul electronic de votare.

În cazul în care, din motive tehnice, acesta din urmă nu poate fi utilizat, apelul nominal poate fi făcut în ordine alfabetică, începând cu numele unui deputat tras la sorți. Președintele votează ultimul. Se votează pronunțând cu voce tare „da”, „nu” sau „mă abțin”.

4. Rezultatul votului este consemnat în procesul-verbal al ședinței. Lista votanților se stabilește pe grupuri politice, în ordinea alfabetică a numelor deputaților și precizează, în cazul fiecărui deputat, sensul în care a fost dat votul.

⁴¹ Articolul 189 se aplică mutatis mutandis comisiilor (a se vedea articolul 219).

⁴² Articolul 190 alineatele (3) și (4) se aplică mutatis mutandis comisiilor (a se vedea articolul 219).

Articolul 191

Votul secret⁴³

1. În cazul numirilor, fără a aduce atingere aplicării articolului 15 alineatul (1) și a articolului 213 alineatul (2) primul paragraf, votarea se face prin vot secret.

La calcularea voturilor exprimate, se iau în considerare numai buletinele de vot care au menționat numele deputaților a căror candidatură a fost prezentată.

2. Votul este secret și în cazul în care un număr de deputați sau un grup sau grupuri politice care ating cel puțin pragul ridicat solicită acest lucru. Cererea trebuie prezentată înainte de deschiderea votării.

3. O cerere de vot secret are prioritate față de o cerere de vot prin apel nominal.

4. Numărarea voturilor exprimate în cazul votului secret se face de către doi până la opt observatori trași la sorți dintre deputați, cu excepția cazurilor în care se votează electronic.

În cazul voturilor care se desfășoară în conformitate cu alineatul (1), candidații nu pot fi observatori.

Numele deputaților care au luat parte la votul secret sunt înregistrate în procesul-verbal al ședinței în cursul căreia s-a desfășurat votul.

Articolul 192

Folosirea sistemului electronic de votare⁴⁴

1. Modalitățile tehnice de utilizare a acestui sistem sunt reglementate de instrucțiunile Biroului.

2. În cazul votului electronic, și dacă nu este vorba de un vot prin apel nominal, se înregistrează numai rezultatul numeric al votului.

3. În orice moment, Președintele poate să decidă să utilizeze sistemul electronic de votare pentru a verifica dacă s-a atins un prag.

Articolul 193

Contestarea votului⁴⁵

1. Se poate solicita respectarea Regulamentului de procedură în ceea ce privește validitatea unui vot după ce Președintele a declarat votul închis.

2. După anunțarea rezultatelor unui vot prin ridicarea mâinii, se poate cere o verificare a acestora prin sistemul electronic de votare.

3. Președintele hotărăște validitatea rezultatului anunțat. Decizia Președintelui nu poate fi contestată.

⁴³ Articolul 191 se aplică mutatis mutandis comisiilor (a se vedea articolul 219).

⁴⁴ Articolul 192 se aplică mutatis mutandis comisiilor (a se vedea articolul 219).

⁴⁵ Articolul 193 se aplică mutatis mutandis comisiilor (a se vedea articolul 219).

Articolul 194**Explicații privind votul**

1. Atunci când ședința de vot s-a încheiat, orice deputat poate prezenta o explicație orală privind votul unic și/sau final, cu durată de cel mult un minut, cu privire la un element prezentat Parlamentului. Fiecare deputat poate prezenta cel mult trei explicații orale privind votul per perioadă de sesiune.

Orice deputat poate prezenta o declarație scrisă cu privire la un astfel de vot de cel mult 200 de cuvinte, care se include pe pagina deputatului de pe site-ul Parlamentului.

Un grup politic poate prezenta o explicație privind votul cu o durată de cel mult două minute.

Nu se mai admite nicio altă cerere de explicație privind votul din momentul începerii primei explicații pentru primul element.

Explicații privind votul final și/sau unic se admit pentru orice element prezentat Parlamentului. În scopurile prezentului articol, expresia „vot final” nu se referă la tipul de vot, ci înseamnă ultima votare a unui subiect.

2. Nu se admit explicații privind votul în cazul votului secret sau al unui vot privind chestiuni de procedură.

3. În cazul în care un element a fost înscris pe ordinea de zi a Parlamentului fără amendament sau fără dezbateră, deputații pot prezenta doar explicații în scris privind votul, în conformitate cu alineatul (1).

Explicațiile orale sau în scris privind votul trebuie să aibă o legătură directă cu subiectul prezentat Parlamentului.

CAPITOLUL 6**SOLICITĂRI DE RESPECTARE A REGULAMENTULUI DE PROCEDURĂ ȘI INTERVENȚII PRIVIND PROCEDURA****Articolul 195****Solicitarea de respectare a Regulamentului de procedură⁴⁶**

1. Se poate acorda cuvântul unui deputat pentru a-i atrage atenția Președintelui cu privire la nerespectarea Regulamentului de procedură. La începutul intervenției sale, deputatul trebuie să precizeze la ce articol se referă.

2. Cererile de luare de cuvânt pentru a solicita respectarea Regulamentului de procedură au prioritate față de orice altă cerere de luare de cuvânt sau față de intervențiile privind procedura.

3. Timpul afectat luării de cuvânt se limitează la un minut.

4. Președintele hotărăște imediat cu privire la solicitarea de respectare a Regulamentului de procedură, în conformitate cu dispozițiile acestuia, și comunică această hotărâre imediat după solicitarea de respectare a Regulamentului de procedură. Hotărârea nu se supune la vot.

⁴⁶ Articolul 195 se aplică mutatis mutandis comisiilor (a se vedea articolul 219).

TITLUL VII Articolul 196

5. În mod excepțional, Președintele poate declara că decizia sa va fi comunicată ulterior, dar, în orice caz, în termen de 24 de ore de la solicitarea de respectare a Regulamentului de procedură. Amânarea deciziei nu provoacă amânarea dezbaterii în curs. Președintele poate înainta chestiunea comisiei competente.

Cererile de luare de cuvânt pentru a solicita respectarea Regulamentului de procedură trebuie să se refere la punctul de pe ordinea de zi supus examinării. Președintele îl poate invita, la momentul oportun, pe autorul unei cereri de luare de cuvânt pentru a solicita respectarea Regulamentului de procedură având un alt obiect să intervină, de exemplu după închiderea punctului de pe ordinea de zi în cauză sau înainte de suspendarea ședinței.

Articolul 196

Moțiuni de procedură

1. Se acordă prioritar cuvântul pentru oricare dintre moțiunile de procedură următoare:
 - (a) prezentarea inadmisibilității unei chestiuni (articolul 197);
 - (b) cererea de retrimiteră la comisie (articolul 198);
 - (c) cererea de închidere a dezbaterii (articolul 199);
 - (d) cererea de amânare a dezbaterii sau a votului (articolul 200); sau
 - (e) cererea de suspendare sau de ridicare a ședinței (articolul 201).

Cu privire la aceste moțiuni, în afară de autor pot fi audiați numai următorii membri: un vorbitor împotrivă, precum și președintele sau raportorul comisiei competente.

2. Timpul afectat luării de cuvânt se limitează la un minut.

Articolul 197

Moțiunea de inadmisibilitate

1. Înainte de începerea unei dezbateri cu privire la un punct înscris pe ordinea de zi, un grup politic sau un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus pot prezenta o moțiune prin care se cere ca punctul respectiv să fie declarat inadmisibil. O astfel de cerere se supune imediat la vot.

Intenția de a prezenta o moțiune de inadmisibilitate trebuie notificată cu cel puțin 24 de ore înainte Președintelui, care o comunică de îndată Parlamentului.

2. În cazul în care moțiunea este adoptată, Parlamentul trece imediat la punctul următor de pe ordinea de zi.

Articolul 198

Retrimiteră la comisie

1. Retrimiteră la comisie poate fi cerută de un grup politic sau de un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus în momentul stabilirii ordinii de zi sau înainte de începerea dezbaterii.

Intenția de a cere retrimiteră la comisie se notifică cu cel puțin 24 de ore înainte Președintelui,

care informează de îndată Parlamentul.

2. Retrimiteră la comisie poate fi solicitată, de asemenea, de un grup politic sau de un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus înainte sau în timpul votării. O astfel de cerere se supune imediat la vot.
3. O cerere de retrimiteră la comisie poate fi prezentată numai o singură dată în cadrul fiecăreia dintre diferitele faze ale procedurii menționate la alineatele (1) și (2).
4. Retrimiteră la comisie suspendă examinarea punctului în cauză.
5. Parlamentul poate acorda comisiei un termen pentru prezentarea concluziilor.

Articolul 199

Închiderea dezbaterii

1. Închiderea dezbaterii înainte de epuizarea listei vorbitorilor poate fi propusă de Președinte sau solicitată de un grup politic sau de un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus. Această propunere sau moțiune se supune imediat la vot.
2. În cazul în care propunerea sau moțiunea este adoptată, mai poate lua cuvântul numai un membru al fiecărui grup care nu a intervenit încă în dezbateri.
3. După intervențiile prevăzute la alineatul (2), dezbateră este închisă, iar Parlamentul votează punctul aflat în dezbateri, cu excepția cazului în care votul a fost stabilit, în prealabil, la un moment precis.
4. În cazul în care propunerea sau moțiunea este respinsă, aceasta poate fi prezentată din nou în timpul aceleiași dezbateri numai de către Președinte.

Articolul 200

Amânarea dezbaterii sau a votului⁴⁷

1. Un grup politic sau un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus pot prezenta, la deschiderea dezbaterii cu privire la un punct de pe ordinea de zi, o moțiune privind amânarea dezbaterii până la un moment precis. O astfel de cerere se supune imediat la vot.

Intenția de a cere amânarea dezbaterii trebuie notificată cu cel puțin 24 de ore înainte Președintelui, care o comunică de îndată Parlamentului.

2. În cazul în care moțiunea este adoptată, Parlamentul trece la punctul următor de pe ordinea de zi. Dezbateră amânată se reia la momentul stabilit.
3. În cazul în care moțiunea este respinsă, aceasta nu poate fi prezentată din nou în cursul aceleiași perioade de sesiune.
4. Înainte sau în timpul unui vot, un grup politic sau un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus pot prezenta o moțiune având ca obiect amânarea votului. O astfel de cerere se supune imediat la vot.

⁴⁷ Articolul 200 se aplică mutatis mutandis comisiilor (a se vedea articolul 219).

Articolul 201

Suspendarea sau ridicarea ședinței⁴⁸

Ședința poate fi suspendată sau ridicată în cursul unei dezbateri sau al unui vot în cazul în care Parlamentul ia această hotărâre la propunerea Președintelui sau la cererea unui număr de deputați sau un grup sau grupuri politice care ating cel puțin pragul ridicat. Propunerea sau moțiunea se supune imediat la vot.

Atunci când se prezintă o cerere de suspendare sau de ridicare a ședinței, votul asupra cererii este inițiat fără întârziere nejustificată. Se utilizează mijloacele uzuale de anunțare a voturilor în plen și, conform practicilor curente, ar trebui să se prevadă suficient timp pentru ca deputații să ajungă în hemiciclu.

Prin analogie cu articolul 158 alineatul (2) al doilea paragraf, în cazul în care se respinge o cerere de suspendare sau de ridicare a ședinței, nu se mai poate depune o cerere similară în cursul aceleași zile. În conformitate cu articolul 174, Președintele are dreptul de a pune capăt unei utilizări excesive de cereri în temeiul prezentului articol.

CAPITOLUL 7

PUBLICAREA LUCRĂRILOR

Articolul 202

Procesul-verbal

1. Procesul-verbal al fiecărei ședințe, care prezintă procedurile, numele vorbitorilor și deciziile Parlamentului, inclusiv rezultatul oricărui vot cu privire la orice amendament, se pune la dispoziție cu cel puțin o jumătate de oră înainte de începutul următoarei ședințe de după-amiază.
2. O listă a documentelor ce stau la baza dezbaterilor și deciziilor Parlamentului se publică în procesul-verbal.
3. La începutul fiecărei ședințe de după-amiază, Președintele supune aprobării Parlamentului procesul-verbal al ședinței precedente.
4. În cazul în care procesul-verbal este contestat, Parlamentul hotărăște, dacă este necesar, dacă ar trebui să se țină seama de modificările cerute. Niciun deputat nu poate interveni mai mult de un minut asupra subiectului.
5. Procesul-verbal poartă semnătura Președintelui și a Secretarului General și se păstrează în arhivele Parlamentului. Procesul-verbal se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 203

Textele adoptate

1. Textele adoptate de Parlament sunt publicate imediat după vot. Acestea sunt puse la dispoziția Parlamentului împreună cu procesul verbal al ședinței respective și sunt păstrate în arhivele Parlamentului.

⁴⁸ Articolul 201 se aplică mutatis mutandis comisiilor (a se vedea articolul 219).

2. Textele adoptate de Parlament fac obiectul unei finalizări juridico-lingvistice sub responsabilitatea Președintelui. În cazul în care textele în cauză sunt adoptate în baza unui acord încheiat între Parlament și Consiliu, finalizarea este efectuată de cele două instituții în strânsă cooperare și de comun acord.

3. Procedura prevăzută la articolul 241 se aplică atunci când, pentru a asigura coerența și calitatea textului în conformitate cu dorința exprimată de Parlament, sunt necesare adaptări care depășesc nivelul corectării greșelilor de dactilografiere sau al corecturilor menite să asigure concordanța între toate versiunile lingvistice, precum și corectitudinea lingvistică și coerența terminologică a acestora.

4. Pozițiile adoptate de Parlament în conformitate cu procedura legislativă ordinară se prezintă sub forma unui text consolidat. În cazul în care votul Parlamentului nu a avut la bază un acord cu Consiliul, textul consolidat identifică toate amendamentele adoptate.

5. După finalizare, textele adoptate se semnează de către Președinte și de Secretarul General și se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 204

Stenograma⁴⁹

1. Pentru fiecare ședință se întocmește stenograma dezbaterilor sub forma unui document multilingv în care toate intervențiile orale apar în limba oficială originală.

2. Fără a aduce atingere celorlalte competențe disciplinare de care dispune, Președintele poate hotărî să se suprimă, din stenogramele dezbaterilor, intervențiile deputaților care nu au obținut în prealabil cuvântul sau care depășesc timpul atribuit.

3. Vorbitorii pot efectua corecturi la textul intervențiilor lor orale în termen de cinci zile lucrătoare. Corecturile se trimit Secretariatului în termenul respectiv.

4. Stenogramele multilingve se publică sub formă de anexă în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și se păstrează în arhivele Parlamentului.

5. La cererea unui deputat, o parte din stenogramă se traduce în orice limbă oficială. Dacă este necesar, traducerea este furnizată în termen scurt.

Articolul 205

Înregistrarea audiovizuală a dezbaterilor

1. Dezbaterile Parlamentului sunt difuzate în timp real pe site-ul său în limbile în care se desfășoară, împreună cu banda sonoră multilingvă a tuturor cabinelor de interpretare active.

2. Imediat după ședință, se realizează o înregistrare audiovizuală indexată a dezbaterilor în limbile în care s-au desfășurat, împreună cu banda sonoră multilingvă a tuturor cabinelor de interpretare active, care se pune la dispoziția publicului pe site-ul Parlamentului până la sfârșitul legislaturii curente și pe durata legislaturii următoare, după care se păstrează în arhivele Parlamentului. Înregistrarea audiovizuală respectivă conține un link către stenogramele multilingve ale dezbaterilor imediat ce acestea devin disponibile.

⁴⁹ În cazul în care se întocmește o stenogramă, articolul 204 alineatele (2), (3) și (5) se aplică mutatis mutandis comisiilor (a se vedea articolul 216 alineatul (5)).

TITLUL VIII

COMISII ȘI DELEGAȚII

CAPITOLUL 1

COMISII

Articolul 206

Constituirea comisiilor permanente

La propunerea Conferinței președinților, Parlamentul constituie comisii permanente. Responsabilitățile acestora sunt prevăzute într-o anexă la prezentul Regulament de procedură⁵⁰ care se adoptă cu majoritatea voturilor exprimate. Numirea membrilor acestor comisii are loc în timpul primei perioade de sesiune a Parlamentului nou-ales.

Responsabilitățile comisiilor permanente pot fi redefinite la o dată diferită de data constituirii acestora.

Articolul 207

Comisii speciale

1. La propunerea Conferinței președinților, Parlamentul poate constitui, în orice moment, comisii speciale, ale căror responsabilități, componență și mandat sunt stabilite în același timp cu decizia de constituire a acestora.
2. Mandatul comisiilor speciale este de cel mult 12 luni, cu excepția cazului în care, la sfârșitul acestei perioade, Parlamentul hotărăște prelungirea mandatului. Cu excepția cazului în care se decide altfel în decizia Parlamentului de constituire a comisiei speciale, mandatul său începe de la data reuniunii sale constitutive.
3. Comisiile speciale nu pot emite avize adresate altor comisii.

Articolul 208

Comisiile de anchetă

1. În conformitate cu articolul 226 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și cu articolul 2 din Decizia 95/167/CE, Euratom, CECO a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei⁵¹, Parlamentul poate constitui, la cererea unui sfert dintre membrii care îl compun, o comisie de anchetă pentru examinarea presupuselor încălcări sau cazuri de administrare defectuoasă în aplicarea dreptului Uniunii, care ar reprezenta fapta fie a unei instituții sau a unui organ al Uniunii, fie a administrației publice a unui stat membru, fie a unor persoane mandatate prin dreptul Uniunii să îl pună în aplicare.

Nu se pot aduce amendamente obiectului anchetei, astfel cum a fost definit de un sfert dintre membrii care compun Parlamentul, sau perioadei stabilite la alineatul (11).

⁵⁰ A se vedea anexa VI.

⁵¹ Decizia 95/167/CE, Euratom, CECO a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei din 19 aprilie 1995 referitoare la instituirea de norme detaliate cu privire la exercitarea dreptului de anchetă al Parlamentului European (JO L 113, 19.5.1995, p.1).

2. Decizia de constituire a unei comisii de anchetă se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* în termen de o lună de la adoptare.
 3. Modalitățile de funcționare a unei comisii de anchetă sunt reglementate de dispozițiile regulamentului aplicabile comisiilor, sub rezerva dispozițiilor speciale prevăzute de prezentul articol și de Decizia 95/167/CE, Euratom, CECO.
 4. Cererea de constituire a unei comisii de anchetă trebuie să definească obiectul anchetei și să expună detaliat motivele care o justifică. Parlamentul, la propunerea Conferinței președinților, ia o decizie cu privire la constituirea comisiei și, în cazul unei decizii favorabile, la componența acesteia.
 5. Comisiile de anchetă nu pot emite avize adresate altor comisii.
 6. În orice fază a deliberărilor, în cadrul comisiei de anchetă, au drept de vot numai membrii titulari sau, în cazul în care aceștia sunt absenți, membrii supleanți.
 7. Comisia de anchetă își alege președintele și vicepreședinții și numește unul sau mai mulți raportori. De asemenea, comisia poate încredința membrilor săi misiuni și sarcini specifice sau le poate delega competențe, aceștia fiind obligați să îi prezinte un raport detaliat.
 8. În perioada dintre reuniuni, coordonatorii comisiei exercită, în caz de urgență sau de necesitate, competențele comisiei, sub rezerva ratificării de către respectiva comisie în cadrul reuniunii următoare.
 9. În ceea ce privește limbile utilizate, comisia de anchetă aplică dispozițiile articolului 167. Cu toate acestea, biroul comisiei:
 - poate limita serviciile de interpretare la limbile oficiale ale membrilor comisiei care participă la lucrări, în cazul în care consideră necesar acest lucru din motive de confidențialitate;
 - decide cu privire la traducerea documentelor primite, astfel încât comisia să se poată achita de sarcina sa cu eficiență și rapiditate, respectând secretul și confidențialitatea impuse.
 10. În eventualitatea în care presupusele încălcări sau cazuri de administrare defectuoasă în aplicarea dreptului Uniunii angajează răspunderea unui organism sau a unei autorități a unui stat membru, comisia de anchetă îi poate solicita parlamentului statului membru în cauză să coopereze la anchetă.
 11. Comisia de anchetă își încheie activitatea prin prezentarea către Parlament a unui raport privind rezultatele activității sale în termen de cel mult 12 luni de la reuniunea sa constitutivă. Parlamentul poate prelungi de două ori termenul cu încă trei luni. Raportul poate menționa, dacă este cazul, pozițiile minoritare, în condițiile prevăzute la articolul 55. Acest raport se publică.
- La cererea comisiei de anchetă, Parlamentul organizează o dezbatere a raportului în perioada de sesiune următoare prezentării acestuia.
12. De asemenea, comisia de anchetă poate prezenta Parlamentului un proiect de recomandare adresată instituțiilor sau organelor Uniunii Europene sau statelor membre.
 13. Președintele Parlamentului însărcinează comisia competentă, în conformitate cu dispozițiile anexei VI, să verifice măsurile luate ca urmare a rezultatelor obținute de comisia de anchetă și,

TITLUL VIII Articolul 209

dacă este necesar, să prezinte un raport cu privire la aceasta. Președintele adoptă toate celelalte dispoziții necesare în vederea aplicării concrete a concluziilor anchetelor.

Articolul 209

Componenta comisiilor

1. Membrii comisiilor, ai comisiilor speciale și ai comisiilor de anchetă sunt numiți de grupurile politice și deputații neafiliați.

Conferința președinților stabilește un termen până la care grupurile politice și deputații neafiliați trebuie să comunice numirile Președintelui, care le anunță apoi Parlamentului.

2. Componenta comisiilor reflectă, în măsura posibilului, componenta Parlamentului. Distribuția locurilor în comisie între grupurile politice trebuie să corespundă numărului întreg imediat superior sau inferior în raport cu rezultatul calculului proporțional.

În cazul în care grupurile politice nu ajung la un acord cu privire la distribuirea proporțională a locurilor într-una sau mai multe comisii, decizia este luată de Conferința președinților.

3. Dacă un grup politic decide să nu ia locuri într-o comisie sau nu își numește membrii în termenul stabilit de Conferința președinților, locurile respective rămân vacante. Nu este permis schimbul de locuri între grupurile politice.

4. În cazul în care trecerea unui deputat la alt grup politic are drept efect dezechilibrarea repartizării proporționale a locurilor în comisie, astfel cum este prevăzut la alineatul (2), și nu există un acord între grupurile politice pentru a asigura respectarea principiilor prevăzute la alineatul respectiv, Conferința președinților adoptă deciziile necesare.

5. Modificările decise cu privire la numirile din partea grupurilor politice și a deputaților neafiliați sunt comunicate Președintelui, care le anunță Parlamentului cel mai târziu la începutul următoarei ședințe. Aceste decizii intră în vigoare din ziua în care sunt anunțate.

6. Grupurile politice și deputații neafiliați pot desemna pentru fiecare comisie un număr de supleanți, care nu depășește numărul membrilor titulari pe care grupul politic sau deputații neafiliați au dreptul să-i numească în cadrul comisiei. Președintele trebuie informat cu privire la aceasta. Supleanții au dreptul să participe la reuniunile comisiei, să ia cuvântul în cadrul acestora și, în cazul absenței unui membru titular, să participe la vot.

7. În cazul absenței unui membru titular și în cazul în care nu au fost numiți supleanți sau în cazul absenței acestora din urmă, membrul titular poate decide să fie reprezentat la reuniuni de un alt membru din același grup politic sau, în cazul în care membrul titular este un deputat neafiliat, de un alt deputat neafiliat, care are drept de vot. Președintele comisiei este informat cel târziu înainte de începerea ședinței de vot.

Comunicarea prealabilă prevăzută la alineatul (7) ultima teză trebuie făcută înainte de încheierea dezbaterii sau înainte de deschiderea votului asupra punctului (punctelor) pentru care titularul este suplinat.

În conformitate cu prezentul articol:

- *calitatea de membru titular sau supleant al unei comisii depinde în mod exclusiv de apartenența la un grup politic determinat;*

- *în cazul modificării numărului de membri titulari de care dispune un grup politic în cadrul unei comisii, numărul maxim de membri supleanți permanenți pe care acesta îi poate numi se modifică în consecință;*
- *deputații care trec la alt grup politic nu-și pot păstra mandatul de membru titular sau supleant al unei comisii pe care îl dețineau în virtutea apartenenței la grupul inițial;*
- *în niciun caz, un membru al unei comisii nu poate fi supleant al unui coleg aparținând unui alt grup politic.*

Articolul 210

Atribuțiile comisiilor

1. Comisiile permanente au misiunea de a examina chestiunile în legătură cu care au fost sesizate de Parlament sau, în timpul unei întreruperi a sesiunii, de Președinte, în numele Conferinței președinților.

2. În cazul în care mai multe comisii permanente sunt competente într-o chestiune, se desemnează o comisie competentă și comisii sesizate pentru aviz.

Cu toate acestea, numărul comisiilor sesizate simultan cu privire la o chestiune nu poate fi mai mare de trei, cu excepția cazului în care s-a decis o derogare de la această regulă în condițiile prevăzute la alineatul (1).

3. Două sau mai multe comisii sau subcomisii pot proceda la examinarea în comun a chestiunilor care intră în competența acestora, însă fără a putea lua o decizie comună, cu excepția cazului în care se aplică articolul 58.

4. Orice comisie poate însărcina, cu acordul organelor pertinente ale Parlamentului, unul sau mai mulți membri să efectueze o misiune de studiu sau de informare.

Articolul 211

Chestiuni în materie de competență

1. În cazul în care o comisie permanentă declară că nu este competentă pentru examinarea unui subiect sau în cazul unui conflict de competență între două sau mai multe comisii permanente, Conferința președinților de comisie este sesizată cu privire la chestiunea competenței în termen de patru săptămâni de la anunțarea în plen a sesizării comisiei.

2. Conferința președinților adoptă o decizie în termen de șase săptămâni de la sesizarea sa cu privire la chestiunea în cauză, în temeiul recomandării Conferinței președinților de comisie sau, în lipsa acesteia, a președintelui acesteia din urmă. În cazul în care Conferința președinților nu a luat nicio decizie în termenul stabilit, recomandarea este considerată ca fiind aprobată.

3. Președinții de comisie pot încheia acorduri cu alți președinți de comisie cu privire la alocarea unui subiect unei comisii anume, sub rezerva autorizării, dacă este necesar, a procedurii comisiilor asociate, în conformitate cu articolul 57.

Articolul 212

Subcomisiile

1. Se pot constitui subcomisii în temeiul articolului 206. Orice comisie permanentă sau specială poate desemna, de asemenea, în interesul lucrărilor sale și sub rezerva acordului prealabil al Conferinței președinților, una sau mai multe subcomisii cărora le determină componența, în conformitate cu dispozițiile aplicabile stabilite la articolul 209, și competențele care trebuie să se încadreze în aria de responsabilitate a comisiei principale. Subcomisiile raportează comisiei principale.
2. Cu excepția cazului în care se dispune altfel în prezentul Regulament de procedură, procedura adoptată pentru comisii se aplică și subcomisiilor.
3. Membrii titulari ai unei subcomisii sunt aleși dintre membrii comisiei principale.
4. Supleanții sunt admiși să facă parte din subcomisii în aceleași condiții cu cele stabilite în cazul comisiilor.
5. Președintele comisiei principale poate să îi implice pe președinții de subcomisie în activitatea coordonatorilor sau să le permită acestora să prezideze dezbaterile din cadrul comisiei principale cu privire la chestiuni aflate în competența specifică a subcomisiilor în cauză, cu condiția ca această modalitate de a proceda să fie supusă analizei biroului comisiei și să fie aprobată de acesta.

Articolul 213

Birourile comisiilor

1. La prima reuniune a comisiei după numirea membrilor comisiilor în temeiul articolului 209 și, din nou, la doi ani și jumătate după această dată, comisia alege, dintre membrii titulari ai comisiei respective, în tururi de scrutin diferite, un președinte și vicepreședinți, care formează biroul comisiei. Numărul vicepreședinților care urmează a fi aleși este hotărât de către Parlament, în urma unei propuneri a Conferinței președinților. Diversitatea Parlamentul trebuie să se reflecte în componența biroului fiecărei comisii; nu se permite ca un birou să fie format exclusiv din bărbați sau din femei sau ca toți vicepreședinții să provină din același stat membru.
2. În cazul în care numărul de candidați corespunde numărului de locuri care urmează a fi ocupate, alegerile se desfășoară prin aclamare. Totuși, dacă există mai multe candidaturi într-un anumit scrutin sau la cererea unui număr de deputați sau un grup sau grupuri politice care ating cel puțin pragul ridicat în comisie, alegerile se desfășoară prin vot secret.

În cazul unei singure candidaturi, candidatul este ales cu majoritatea absolută a voturilor exprimate, însumând atât voturile pentru, cât și voturile împotrivă.

În cazul mai multor candidaturi, este ales candidatul care obține majoritatea absolută a voturilor exprimate în primul tur de scrutin. În al doilea tur, este ales candidatul care obține cel mai mare număr de voturi. În caz de egalitate a numărului de voturi, este ales candidatul cel mai vârstnic.
3. Următoarele articole privind funcțiile mandatate din Parlament se aplică *mutatis mutandis* comisiilor: articolul 14 (Președintele provizoriu), articolul 15 (Candidaturi și dispoziții generale), articolul 16 (Alegerea Președintelui – Discursul inaugural), articolul 19 (Durata mandatelor) și articolul 20 (Locuri vacante).

Articolul 214**Coordonatori în cadrul comisiei**

1. Grupurile politice pot desemna pe unul dintre membrii lor în fiecare dintre respectivele comisii în calitate de coordonator.

2. Dacă este cazul, coordonatorii din cadrul unei comisii sunt convocați de către președintele comisiei pentru a pregăti deciziile care urmează a fi luate de către comisie, în special în cazul deciziilor privind procedura sau privind numirea raportorilor. Comisia poate să delege coordonatorilor competența de a lua anumite decizii, cu excepția deciziilor referitoare la adoptarea rapoartelor, a propunerilor de rezoluție, a avizelor și a amendamentelor.

Vicepreședinții pot fi invitați să participe la reuniunile coordonatorilor din cadrul comisiei, cu rol consultativ.

Atunci când nu se poate ajunge la un consens, coordonatorii pot hotărî doar cu o majoritate care reprezintă clar o majoritate largă a comisiei, ținând seama de reprezentarea proporțională a fiecărui grup politic.

Președintele anunță în cadrul comisiei toate deciziile și recomandările coordonatorilor, care sunt considerate adoptate dacă nu sunt contestate și care se menționează în mod corespunzător în procesul-verbal al reuniunii comisiei.

Deputații neafiliați nu constituie un grup politic în sensul articolului 33 și, prin urmare, nu pot desemna coordonatori, care sunt singurii deputați care pot participa de drept la reuniunile coordonatorilor.

În toate cazurile, trebuie garantat dreptul de acces la informații al deputaților neafiliați, în conformitate cu principiul nediscriminării, prin transmiterea de informații și prin prezența unui membru al secretariatului deputaților neafiliați în cadrul reuniunilor coordonatorilor.

Articolul 215**Raportori din umbră**

Grupurile politice pot să desemneze, pentru fiecare raport, un raportor din umbră care să urmărească evoluția raportului respectiv și să obțină compromisuri în cadrul comisiei în numele grupului său. Numele raportorilor din umbră sunt comunicate președintelui comisiei.

Articolul 216**Reuniunile comisiilor**

1. Comisiile se reunesc la convocarea președinților acestora sau la inițiativa Președintelui Parlamentului.

Atunci când convoacă reuniunile, președintele prezintă ordinea de zi a acestora. Comisia adoptă o decizie privind ordinea de zi la începutul reuniunii.

2. Comisia, Consiliul și celelalte instituții ale Uniunii pot lua cuvântul în cadrul reuniunilor comisiilor la invitația președintelui comisiei, făcută în numele acesteia.

Printr-o decizie a comisiei, orice altă persoană poate fi invitată să asiste și să ia cuvântul la o reuniune.

TITLUL VIII Articolul 217

Comisia competentă poate organiza, sub rezerva aprobării Biroului, o audiere a experților în cazul în care consideră că această audiere este indispensabilă pentru buna desfășurare a lucrărilor sale privind o chestiune determinată.

3. Fără a aduce atingere aplicării articolului 56 alineatul (8), cu excepția unei decizii contrare a comisiei, deputații care asistă la reuniunile comisiilor din care nu fac parte, nu pot participa la deliberări.

Cu toate acestea, deputații respectivi pot fi autorizați de către comisie să participe la reuniunile sale cu funcție consultativă.

4. Articolul 171 alineatul (2) privind repartizarea timpului afectat luărilor de cuvânt se aplică *mutatis mutandis* comisiilor.

5. În cazul în care se întocmește o stenogramă, se aplică *mutatis mutandis* articolul 204 alineatele (2), (3) și (5).

Articolul 217

Procese-verbale ale reuniunilor comisiilor

Procesul-verbal al fiecărei reuniuni a comisiei se pune la dispoziția tuturor membrilor comisiei și se supune aprobării acesteia.

Articolul 218

Votul în comisie

1. Fără a aduce atingere articolului 65 alineatul (3) privind a doua lectură, amendamentele sau proiectele de propuneri de respingere depuse în vederea examinării în comisie sunt semnate sau cosemnate întotdeauna de un membru titular sau de un membru supleant al comisiei în cauză.

2. O comisie poate vota în mod valabil în cazul în care un sfert dintre membrii care o compun sunt efectiv prezenți. Cu toate acestea, în cazul în care un număr de deputați sau un grup sau grupuri politice care ating cel puțin pragul ridicat în comisie solicită acest lucru înainte de începerea votării, votul este valabil numai dacă la vot au participat majoritatea membrilor săi.

3. Votul unic și/sau final în comisie cu privire la un raport sau la un aviz se face prin apel nominal, în conformitate cu articolul 190 alineatele (3) și (4). Votul privind amendamentele și alte voturi se fac prin ridicarea mâinii, cu excepția cazului în care președintele decide să procedeze la votul electronic sau a cazului în care un număr de deputați sau de grupuri politice care ating cel puțin pragul ridicat în comisie solicită votul prin apel nominal.

Dispozițiile articolului 218 alineatul (3) privind votul prin apel nominal, nu se aplică rapoartelor prevăzute la articolul 8 alineatul (2) și la articolul 9 alineatele (4), (7) și (9), în cadrul procedurilor privind imunitatea unui deputat.

4. Având în vedere amendamentele depuse, comisia poate, în loc să procedeze la vot, să solicite raportorului să prezinte un nou proiect care să ia în considerare cel mai mare număr posibil de amendamente. În acest caz, se stabilește un nou termen pentru depunerea amendamentelor.

Articolul 219**Dispoziții privind ședința plenară aplicabile în comisie**

Următoarele articole privind votul, solicitările de respectare a Regulamentului de procedură și moțiunile privind procedura se aplică *mutatis mutandis* reuniunilor comisiilor: articolul 174 (Prevenirea obstrucționării), articolul 179 (Praguri), articolul 180 (Depunerea și prezentarea amendamentelor), articolul 181 (Admisibilitatea amendamentelor), articolul 182 (Procedura de vot), articolul 183 (Ordinea de votare a amendamentelor), articolul 185 alineatul (1) (Votul pe părți), articolul 186 (Dreptul de vot), articolul 187 (Votul), articolul 189 (Egalitatea de voturi), articolul 190 alineatele (3) și (4) (Votul prin apel nominal), articolul 191 (Votul secret), articolul 192 (Folosirea sistemului electronic de votare), articolul 193 (Contestarea votului), articolul 195 (Solicitarea de respectare a Regulamentului de procedură), articolul 200 (Amânarea dezbaterii sau a votului) și articolul 201 (Suspendarea sau ridicarea ședinței).

Articolul 220**Timpul afectat întrebărilor în comisie**

În cazul în care comisia decide astfel, un interval de timp afectat întrebărilor poate fi instituit în cadrul acesteia. Fiecare comisie își fixează procedura de urmat pentru desfășurarea respectivului interval de timp afectat întrebărilor.

Articolul 221**Procedura pentru consultarea de către o comisie a documentelor confidențiale în cadrul unei reuniuni a comisiei cu ușile închise**

1. În cazul în care Parlamentul are obligația legală de a trata unele informații primite ca informații confidențiale, președintele comisiei competente aplică din oficiu procedura de confidențialitate prevăzută la alineatul (3).
2. Fără a aduce atingere alineatului (1), în absența unei obligații legale de a trata informațiile primite ca informații confidențiale, orice comisie este abilitată, pe baza unei cereri scrise sau orale a unuia dintre membrii acesteia, să aplice procedura de confidențialitate prevăzută la alineatul (3) pentru o informație sau un document pe care îl precizează membrul în cauză. Este necesară o majoritate de două treimi dintre membrii prezenți pentru a decide aplicarea procedurii de confidențialitate într-un astfel de caz.
3. O dată ce președintele comisiei a declarat că se aplică procedura de confidențialitate, reuniunea se desfășoară cu ușile închise, iar la ea pot participa numai membrii comisiei, inclusiv membrii supleanți. Comisia poate decide, în conformitate cu cadrul juridic interinstituțional aplicabil, ca la reuniune să poată participa și alți deputați în conformitate cu articolul 216 alineatul (3). La reuniune pot participa și persoanele pe care președintele le-a desemnat în prealabil ca având „nevoia de a cunoaște”, respectând în mod corespunzător toate restricțiile care decurg din normele aplicabile privind tratamentul informațiilor confidențiale de către Parlament. În ceea ce privește consultarea informațiilor clasificate la nivelul CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL și la un nivel superior sau în cazul unor limitări specifice ale accesului care decurg din cadrul juridic interinstituțional, se pot aplica restricții suplimentare.

Documentele se distribuie la începutul reuniunii și sunt adunate la sfârșitul acesteia. Documentele se numerotează. Se interzice luarea de notițe și fotocopierea documentelor respective.

Procesul-verbal al reuniunii nu menționează niciun detaliu cu privire la punctul examinat în

conformitate cu procedura de confidențialitate. În procesul-verbal poate fi consemnată numai decizia respectivă, dacă s-a luat o decizie.

4. Fără a aduce atingere normelor aplicabile cu privire la încălcarea confidențialității în general, examinarea cazurilor de încălcare a confidențialității poate fi cerută de un număr de deputați sau un grup sau grupuri politice care ating cel puțin pragul mediu în comisia care a deschis procedura de confidențialitate. Această cerere se poate înscrie pe ordinea de zi a următoarei reuniuni a comisei. Cu majoritatea voturilor membrilor săi, comisia poate decide să transmită chestiunea Președintelui, în vederea unei examinări suplimentare în conformitate cu articolele 10 și 176.

Prezentul articol se aplică în măsura în care cadrul juridic aplicabil care reglementează tratamentul informațiilor confidențiale prevede posibilitatea consultării informațiilor confidențiale în cadrul unei reuniuni cu ușile închise din afara incintelor securizate.

Articolul 222

Audierile publice și dezbaterile consacrate inițiativelor cetățenești

1. Atunci când Comisia publică o inițiativă cetățenească în registrul pertinent în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 211/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁵², Președintele Parlamentului European, la propunerea președintelui Conferinței președinților de comisie:

- (a) însărcinează comisia competentă în materie, în conformitate cu anexa VI, să organizeze audierea publică prevăzută la articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 211/2011; comisia competentă în materie de petiții se asociază automat, în conformitate cu articolul 57 din Regulamentul de procedură;
- (b) în cazul în care două sau mai multe inițiative cetățenești publicate în registrul pertinent, în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 211/2011, au un obiect similar, poate hotărî, după consultarea organizatorilor, organizarea unei audieri publice comune, în cadrul căreia toate inițiativele cetățenești în cauză să fie abordate în condiții de egalitate.

2. Comisia competentă pentru subiectul în cauză:

- (a) stabilește dacă organizatorii au fost primiți la Comisie la un nivel corespunzător, în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 211/2011;
- (b) asigură, dacă este necesar cu sprijinul Conferinței președinților de comisie, implicarea corespunzătoare a Comisiei în organizarea audierii publice și reprezentarea sa la un nivel adecvat la audiere.

3. Președintele comisiei competente pentru subiectul în cauză convoacă audierea publică la o dată adecvată, în termen de trei luni de la data la care inițiativa a fost prezentată Comisiei în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 211/2011.

4. Comisia competentă pentru subiectul în cauză organizează audierea publică la Parlament, dacă este cazul în colaborare cu alte instituții și organisme ale Uniunii care doresc să participe.

⁵² Regulamentul (UE) nr. 211/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 privind inițiativa cetățenească (JO L 65, 11.3.2011, p. 1).

Comisia poate invita să participe și alte părți interesate.

Comisia competentă pentru subiectul în cauză poate invita un grup reprezentativ de organizatori, din care face parte cel puțin una dintre persoanele de contact menționate la articolul 3 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 211/2011, să prezinte inițiativa în cadrul audierii.

5. Conform modalităților stabilite de comun acord cu Comisia, Biroul adoptă norme privind rambursarea costurilor suportate.

6. În temeiul acestui articol, Președintele Parlamentului și președintele Conferinței președinților de comisie își pot delega competențele unui vicepreședinte și, respectiv, unui alt președinte de comisie.

7. În cazul în care sunt îndeplinite condițiile menționate la articolul 57 sau 58, dispozițiile respective se aplică *mutatis mutandis* și altor comisii. Se aplică, de asemenea, articolele 210 și 211.

Articolul 25 alineatul (9) nu se aplică audierilor publice consacrate inițiativelor cetățenești.

8. Parlamentul organizează o dezbatere privind o inițiativă cetățenească publicată în registrul prevăzut în acest scop, în temeiul articolului 10 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 211/2011, în cursul unei perioade de sesiune care urmează audierii publice și, atunci când înscrie dezbateră pe ordinea sa de zi, decide dacă încheie dezbateră printr-o rezoluție. El nu încheie dezbateră printr-o rezoluție în cazul în care un raport privind același subiect sau un subiect similar este prevăzut pentru perioada de sesiune în curs sau pentru perioada de sesiune următoare, cu excepția cazului în care Președintele formulează, din motive excepționale, alte propuneri. În cazul în care Parlamentul hotărăște încheierea unei debateri printr-o rezoluție, comisia competentă, un grup politic sau un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus pot depune o propunere de rezoluție. Articolul 132 alineatele (3)-(8) privind depunerea și votarea propunerilor de rezoluție se aplică *mutatis mutandis*.

9. În urma comunicării Comisiei prin care aceasta își prezintă concluziile juridice și politice cu privire la o anumită inițiativă cetățenească, Parlamentul evaluează acțiunile întreprinse de Comisie ca urmare a acestei comunicări. În cazul în care Comisia nu prezintă o propunere adecvată privind o inițiativă cetățenească, comisia competentă pentru subiectul în cauză poate să organizeze o audiere cu consultarea organizatorilor inițiativei cetățenești. De asemenea, Parlamentul poate decide dacă să organizeze o dezbatere în plen și dacă să încheie dezbateră cu o rezoluție. Procedura prevăzută la alineatul (8) se aplică *mutatis mutandis*. De asemenea, Parlamentul poate decide să își exercite dreptul care îi este conferit prin articolul 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, activând astfel procedura prevăzută la articolul 47.

CAPITOLUL 2

DELEGAȚII INTERPARLAMENTARE

Articolul 223

Constituirea și rolul delegațiilor interparlamentare

1. La propunerea Conferinței președinților, Parlamentul constituie delegații interparlamentare permanente și stabilește natura acestora și numărul de membri în funcție de atribuțiile fiecăreia. Membrii sunt numiți de grupurile politice și deputații neafiliați în cursul celei dintâi sau celei de a doua perioade de sesiune a Parlamentului nou-ales pentru întreaga durată a legislaturii.

2. Grupurile politice asigură, în măsura posibilului, o reprezentare echilibrată a statelor

TITLUL VIII Articolul 224

membre, a viziunilor politice și a sexelor. Nu se permite ca peste o treime dintre membrii unei delegații să aibă aceeași naționalitate. Articolul 209 se aplică *mutatis mutandis*.

3. Birourile delegațiilor se constituie în aplicarea procedurii stabilite pentru comisiile permanente, în conformitate cu articolul 213.

4. Competențele generale ale diferitelor delegații sunt definite de către Parlament. Acesta poate, în orice moment, să le extindă sau să le restrângă.

5. Dispozițiile de executare privind activitatea delegațiilor se stabilesc de către Conferința președinților, la propunerea Conferinței președinților de delegație.

6. Președintele delegației informează în mod regulat comisia competentă pentru afaceri externe cu privire la activitățile delegației.

7. Președintelui unei delegații i se oferă posibilitatea de a fi audiat de către o comisie atunci când pe ordinea de zi se află un punct care ține de domeniul de competență al delegației. Același lucru se aplică președintelui sau raportorului unei comisii în cazul reuniunilor unei delegații.

Articolul 224

Comisiile parlamentare mixte

1. Parlamentul European poate constitui comisii parlamentare mixte împreună cu parlamentele statelor asociate la Uniune sau ale statelor cu care Uniunea a demarat negocieri în vederea aderării.

Aceste comisii pot formula recomandări adresate parlamentelor participante. În ceea ce privește Parlamentul European, recomandările adresate acestuia se trimit comisiei competente, care prezintă propuneri în legătură cu modul în care li se va da curs.

2. Competențele generale ale diferitelor comisii parlamentare mixte sunt definite de Parlamentul European, în conformitate cu acordurile încheiate cu țările terțe.

3. Comisiile parlamentare mixte sunt reglementate de normele de procedură prevăzute de acordul în cauză. Acestea se bazează pe paritatea dintre delegația Parlamentului European și cea a parlamentului partener.

4. Comisiile parlamentare mixte adoptă un regulament propriu pe care îl supun aprobării Biroului Parlamentului European și organului relevant al parlamentului partener din țara terță.

5. Numirea membrilor delegațiilor Parlamentului European la comisiile parlamentare mixte, precum și constituirea birourilor acestor delegații se desfășoară în conformitate cu procedura stabilită pentru delegațiile interparlamentare.

Articolul 225

Cooperarea cu Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei

1. Organele Parlamentului, în special comisiile, cooperează cu organele corespondente din Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei în domeniile de interes comun, în special în vederea îmbunătățirii eficacității lucrărilor și pentru a evita suprapunerile.

2. Conferința președinților, de comun acord cu autoritățile competente ale Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, definește modalitățile de cooperare.

TITLUL IX

PETIȚII

Articolul 226

Dreptul de petiționare

1. În conformitate cu articolul 227 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, orice cetățean al Uniunii Europene, precum și orice persoană fizică sau juridică având reședința sau sediul social într-un stat membru are dreptul de a înainta cu titlu individual sau în asociere cu alți cetățeni sau persoane, o petiție Parlamentului European, privind un subiect care face parte din domeniile de activitate ale Uniunii Europene și care îl sau o privește în mod direct.

2. Petițiile adresate Parlamentului trebuie să menționeze numele și domiciliul fiecăruia dintre petiționari.

3. Documentele transmise Parlamentului care trădează în mod clar faptul că nu reprezintă petiții nu sunt înregistrate ca petiții; în schimb, aceste documente sunt transmise fără întârziere serviciului corespunzător pentru a fi tratate.

4. În cazul în care o petiție este semnată de mai multe persoane fizice sau juridice, semnatarii desemnează un reprezentant și reprezentanți supleanți care, în scopul prezentului titlu, sunt considerați a fi petiționari.

În lipsa unei asemenea desemnări, primul semnatar sau o altă persoană adecvată este considerată a fi petiționarul.

5. Fiecare petiționar își poate retrage semnătura de pe petiție în orice moment.

În cazul în care toți petiționarii își retrag semnăturile, petiția devine nulă și lipsită de efecte.

6. Petițiile trebuie redactate într-o limbă oficială a Uniunii Europene.

Petițiile redactate într-o altă limbă sunt examinate numai dacă petiționarul a anexat o traducere într-o limbă oficială. În corespondența sa cu petiționarul, Parlamentul utilizează limba oficială în care a fost tradusă petiția.

Biroul poate decide ca petițiile și corespondența cu petiționarii să poată fi redactate în alte limbi care, în temeiul normelor constituționale din statele membre în cauză, se bucură de statutul de limbă oficială pe întreg teritoriul lor sau doar pe o parte din acesta.

7. Petițiile pot fi transmise prin poștă sau prin portalul pentru petiții care este pus la dispoziție pe site-ul Parlamentului și care îndrumă petiționarul în vederea formulării petiției într-un mod ce respectă dispozițiile de la alineatele (1) și (2).

8. În cazul în care se primesc mai multe petiții privind un subiect similar, acestea pot fi examinate în comun.

9. Petițiile se înscriu într-un registru general în ordinea primirii, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (2). În caz contrar, petițiile se arhivează, iar petiționarului i se aduce la cunoștință motivul arhivării.

10. Președintele trimite petițiile înscrise în registrul general comisiei competente în materie de petiții care stabilește în primul rând dacă acestea sunt admisibile în conformitate cu articolul 227

din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

În cazul în care comisia competentă nu reușește să ajungă la un consens privind admisibilitatea petiției, aceasta este declarată admisibilă la cererea a cel puțin o treime dintre membrii comisiei.

11. Petițiile declarate inadmisibile de către comisie se arhivează. Decizia motivată se notifică petiționarului. În cazul în care este posibil, pot fi recomandate modalități alternative de soluționare.

12. Odată înregistrate, petițiile devin documente publice, iar numele petiționarului, ale eventualelor cosemnatari ai petiției și ale eventualelor persoane care sprijină petiția, precum și conținutul petiției pot fi publicate de Parlament din motive de transparență. Petiționarul, cosemnatarii petiției și persoanele care sprijină petiția sunt informați în consecință.

13. Fără a aduce atingere alineatului (12), petiționarul, un cosemnatar al petiției sau o persoană care sprijină petiția pot solicita ca numele lor să nu fie divulgat pentru a li se proteja viața privată, iar Parlamentul respectă, în acest caz, această solicitare.

În cazul în care reclamația petiționarului nu poate fi cercetată din motive de anonimitate, petiționarul este consultat cu privire la următoarele etape care trebuie parcurse.

14. În scopul de a proteja drepturile părților terțe, Parlamentul poate, din proprie inițiativă sau la cererea părții terțe în cauză, să confere anonim unei petiții și/sau altor date incluse în aceasta, în cazul în care consideră că acest lucru este necesar.

15. Petițiile adresate Parlamentului de către persoane fizice sau juridice care nu sunt cetățeni ai Uniunii Europene și nici nu au reședința sau sediul social într-un stat membru se înregistrează și se arhivează separat. Președintele adresează lunar comisiei competente în materie de petiții o situație cu înregistrările petițiilor primite în cursul lunii precedente și menționează obiectul acestora. Comisia poate solicita comunicarea petițiilor pe care consideră oportun să le examineze.

Articolul 227

Examinarea petițiilor

1. Petițiile admisibile sunt examinate de către comisia competentă în materie de petiții în cursul activității sale obișnuite, fie printr-o discuție în cadrul unei reuniuni ordinare, fie printr-o procedură scrisă. Petiționarii pot fi invitați să participe la reuniuni ale comisiei dacă petiția acestora face obiectul discuției sau pot solicita să fie prezenți. Președintele acordă petiționarilor, în mod discreționar, dreptul de a lua cuvântul.

2. În cazul unei petiții admisibile, comisia poate decide să depună o scurtă propunere de rezoluție în Parlament, cu condiția informării prealabile a Conferinței președinților de comisie și dacă nu există obiecții din partea Conferinței președinților. Astfel de propuneri de rezoluție se înscriu în proiectul de ordine de zi a perioadei de sesiune care are loc nu mai târziu de opt săptămâni de la adoptarea lor în comisie. Acestea se supun votului unic. Conferința președinților poate propune să aplice articolul 160, în caz contrar propunerile fiind supuse la vot fără dezbateri.

3. Atunci când comisia intenționează să elaboreze un raport din proprie inițiativă, în temeiul articolului 54 alineatul (1), care se referă la o petiție admisibilă și care abordează, în special, aplicarea sau interpretarea legislației Uniunii sau modificări propuse la legislația în vigoare, comisia competentă este asociată în conformitate cu articolul 56 și articolul 57. Comisia acceptă fără vot sugestiile primite de la comisia competentă referitoare la părțile din propunerea de rezoluție care abordează aplicarea sau interpretarea legislației Uniunii, sau modificări ale

legislației în vigoare. În cazul în care comisia nu acceptă aceste sugestii, comisia competentă pentru subiectul în cauză le poate prezenta direct în plen.

4. Semnatarii își pot exprima sau retrage sprijinul pentru o petiție admisibilă pe Portalul pentru petiții care este disponibil pe site-ul Parlamentului.

5. Comisia poate solicita asistență Comisiei Europene, în special în ceea ce privește furnizarea unor informații cu privire la aplicarea dreptului Uniunii sau la respectarea acestuia, precum și a oricăror informații sau documente relevante pentru petiție. Reprezentanții Comisiei Europene sunt invitați să asiste la reuniunile comisiei.

6. Comisia poate să solicite Președintelui să transmită avizul sau recomandarea sa Comisiei , Consiliului sau autorității competente a statului membru în cauză, pentru a se formula un răspuns sau a se întreprinde o acțiune.

7. Comisia raportează anual Parlamentului cu privire la rezultatele deliberărilor sale și, după caz, cu privire la măsurile luate de către Consiliu sau de către Comisie pe baza petițiilor transmise de Parlament.

Atunci când examinarea unei petiții admisibile s-a încheiat, aceasta este declarată închisă prin decizia comisiei.

8. Petiționarul este informat cu privire la toate deciziile relevante luate de comisie și la motivele aferente.

9. O petiție poate fi redeschisă prin decizia comisiei, în cazul în care au fost aduse în atenția sa noi fapte pertinente referitoare la petiție, iar petiționarul solicită acest lucru.

10. Cu majoritatea voturilor membrilor săi, comisia stabilește orientări pentru tratarea petițiilor în conformitate cu prezentul Regulament de procedură.

Articolul 228

Vizitele de informare

1. În cadrul procesului de examinare a petițiilor, de constatare a faptelor sau de căutare a unor soluții, comisia poate organiza vizite de informare în statul membru sau în regiunea vizată de petițiile admisibile care au fost dezbătute deja în comisie. În general, vizitele de informare vizează aspecte ridicate în mai multe petiții. Se aplică Normele Biroului privind delegațiile comisiilor pe teritoriul Uniunii Europene.

2. Deputații aleși în statul membru de destinație nu fac parte din delegație. Aceștia pot fi autorizați să însoțească ex-officio delegația care se deplasează pentru vizita de informare.

3. După fiecare vizită, membrii oficiali ai delegației redactează un raport de misiune. Șeful delegației coordonează redactarea raportului și încearcă să obțină un consens cu privire la conținutul său între membrii oficiali aflați pe picior de egalitate. În absența unui astfel de consens, raportul de misiune cuprinde evaluările divergente.

Deputații care participă la delegație ex-officio nu participă la redactarea raportului.

4. Raportul misiunii, inclusiv eventualele recomandări, se prezintă comisiei. Deputații pot depune amendamente la recomandări, dar nu și la părțile raportului care conțin faptele constatate de delegație.

TITLUL IX Articolul 229

Comisia votează mai întâi eventualele amendamente la recomandări, iar apoi raportul de misiune în ansamblu.

Dacă este aprobat, raportul de misiune este transmis Președintelui spre informare.

Articolul 229

Accesul publicului la petiții

1. Petițiile înscrise în registrul general prevăzut la articolul 226 alineatul (9), precum și deciziile cele mai importante privind procedura de examinare a acestora se anunță în plen. Aceste comunicări sunt menționate în procesul-verbal al ședinței.

2. Titlul și rezumatul petițiilor înscrise în registrul general, precum și avizele care însoțesc examinarea petiției și deciziile esențiale sunt puse la dispoziția publicului pe Portalul pentru petiții, pe site-ul Parlamentului.

Articolul 230

Inițiativa cetățenească

1. Atunci când Parlamentul este informat că Comisia a fost invitată să prezinte o propunere de act juridic în temeiul articolului 11 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană și în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 211/2011, comisia competentă în materie de petiții examinează dacă acest fapt îi poate afecta activitatea și, dacă este necesar, informează petiționarii care au adresat petiții pe teme conexe.

2. Propunerile de inițiative cetățenești care au fost înregistrate în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 211/2011, dar care nu pot fi prezentate Comisiei în conformitate cu articolul 9 din același regulament pentru că nu au fost respectate toate procedurile și condițiile pertinente prevăzute, pot fi examinate de către comisia competentă în materie de petiții în cazul în care aceasta consideră că ar trebui să li se dea curs. Articolele 226, 227, 228 și 229 se aplică *mutatis mutandis*.

TITLUL X

OMBUDSMANUL

Articolul 231

Alegerea Ombudsmanului

1. La începutul fiecărei legislaturi sau în cazul decesului, demisiei sau destituirii Ombudsmanului, Președintele lansează un apel la candidaturi în vederea numirii Ombudsmanului și stabilește termenul de prezentare a acestora. Apelul se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

2. Candidaturile trebuie să fie susținute de un număr de cel puțin 40 de deputați, resortisanți ai cel puțin două state membre.

Fiecare deputat poate susține o singură candidatură.

Candidaturile trebuie să cuprindă toate documentele justificative care permit stabilirea cu certitudine a capacității candidatului de a îndeplini condițiile stabilite la articolul 6 alineatul (2) din Decizia 94/262/CECO, CE, Euratom a Parlamentului European⁵³.

3. Candidaturile se transmit comisiei competente. O listă completă a deputaților care și-au exprimat sprijinul față de candidați este pusă la dispoziția publicului în timp util.

4. Comisia competentă poate cere audierea candidaților. La aceste audieri poate participa orice deputat.

5. Lista alfabetică a candidaturilor admisibile se supune ulterior votului Parlamentului.

6. Ombudsmanul este ales cu majoritatea voturilor exprimate.

În cazul în care niciunul dintre candidați nu este ales la sfârșitul primelor două tururi, numai cei doi candidați care au obținut cel mai mare număr de voturi în cel de-al doilea tur se pot menține.

În toate cazurile de egalitate de voturi, este numit candidatul cel mai vârstnic.

7. Înainte de deschiderea votului, Președintele se asigură că sunt prezenți cel puțin o jumătate dintre membrii care compun Parlamentul.

8. Cu excepția cazurilor de deces sau destituire, Ombudsmanul rămâne în funcție până la preluarea acesteia de către succesorul său.

Articolul 232

Activitatea Ombudsmanului

1. Comisia competentă examinează cazurile de administrare defectuoasă despre care a fost informată de Ombudsman, în conformitate cu articolul 3 alineatele (6) și (7) din Decizia 94/262/CECO, CE, Euratom, și poate întocmi un raport în temeiul articolului 54.

⁵³ Decizia 94/262/CECO, CE, Euratom a Parlamentului European din 9 martie 1994 privind statutul și condițiile generale de exercitare a funcțiilor Ombudsmanului (JO L 113, 4.5.1994, p. 15).

TITLUL X Articolul 233

Comisia competentă examinează raportul prezentat de Ombudsman la sfârșitul fiecărei sesiuni anuale cu privire la rezultatele anchetelor întreprinse, în conformitate cu articolul 3 alineatul (8) din Decizia 94/262/CECO, CE, Euratom, și poate prezenta o propunere de rezoluție plenului, în cazul în care consideră că Parlamentul trebuie să adopte o poziție în ceea ce privește orice aspect al acestui raport.

2. Ombudsmanul poate, de asemenea, să furnizeze informații comisiei competente, la cererea acesteia, sau să fie audiat de către aceasta, din proprie inițiativă.

Articolul 233

Destituirea Ombudsmanului

1. O zecime dintre membrii care compun Parlamentul pot solicita destituirea Ombudsmanului pe motiv că nu mai îndeplinește condițiile necesare exercitării funcțiilor sale sau pentru că a comis o abatere gravă. În cazul în care o solicitare de destituire a fost votată în cursul celor două luni precedente, o nouă cerere poate fi depusă numai de o cincime dintre membrii care compun Parlamentul.

2. Cererea se trimite Ombudsmanului și comisiei competente care, în cazul în care majoritatea membrilor săi consideră că motivele invocate sunt întemeiate, prezintă un raport Parlamentului. La cererea sa, Ombudsmanul este audiat înainte de supunerea la vot a raportului. Parlamentul, după dezbateri, hotărăște prin vot secret.

3. Înainte de începerea votului, Președintele se asigură de prezența a cel puțin jumătate dintre membrii care compun Parlamentul.

4. În cazul unui vot favorabil destituirii Ombudsmanului și în cazul în care acesta nu i-a dat curs, Președintele sesizează Curtea de Justiție a Uniunii Europene cel mai târziu în perioada de sesiune următoare votului, solicitându-i să se pronunțe în cel mai scurt timp asupra cererii vizând declararea destituirii Ombudsmanului.

Demisia voluntară a Ombudsmanului întrerupe această procedură.

TITLUL XI

SECRETARIATUL GENERAL AL PARLAMENTULUI

Articolul 234

Secretariatul General

1. Parlamentul este asistat de un Secretar General numit de Birou.

Secretarul General își ia angajamentul solemn, în fața Biroului, de a-și exercita funcțiile în deplină imparțialitate și cu corectitudine.

2. Secretarul General al Parlamentului conduce un secretariat ale cărui componență și organizare sunt stabilite de Birou.

3. Biroul stabilește organigrama Secretariatului General și reglementările privind situația administrativă și financiară a funcționarilor și a altor agenți.

Președintele Parlamentului transmite instituțiilor competente ale Uniunii Europene comunicările necesare.

TITLUL XII

COMPETENȚELE ȘI RESPONSABILITĂȚILE PRIVIND PARTIDELE POLITICE EUROPENE ȘI FUNDAȚIILE POLITICE EUROPENE

Articolul 235

Competențele și responsabilitățile privind partidele politice europene și fundațiile politice europene⁵⁴

1. În cazul în care, în conformitate cu articolul 65 alineatul (1) din regulamentul financiar, Parlamentul decide să-și rezerve dreptul de a autoriza cheltuieli, acesta acționează prin intermediul Biroului.

Acesta îi conferă Biroului competența de a adopta decizii în conformitate cu articolele 17, 18 și 24, articolul 27 alineatul (3) și articolul 30 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014 al Parlamentului European și al Consiliului⁵⁵.

Deciziile individuale adoptate de Birou în temeiul acestui alineat sunt semnate de Președinte în numele acestuia și sunt aduse la cunoștința solicitantului sau a beneficiarului în conformitate cu articolul 297 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. În deciziile individuale este prezentat motivul care se află la baza lor, în conformitate cu articolul 296 al doilea paragraf din tratat.

Biroul poate, în orice moment, să solicite avizul Conferinței președinților.

2. La cererea unui sfert dintre deputații din Parlament, care trebuie să reprezinte cel puțin trei grupuri politice, Parlamentul votează cu privire la decizia de a solicita Autorității pentru partidele politice europene și fundațiile politice europene, în conformitate cu articolul 10 alineatul (3) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014, să verifice dacă un partid politic european înregistrat sau o fundație politică europeană înregistrată îndeplinește condițiile și cerințele prevăzute la articolul 3 alineatul (1) litera (c) și alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014.

3. În temeiul articolului 10 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014, un grup de cel puțin 50 de cetățeni poate depune o cerere motivată prin care să invite Parlamentul să ceară verificarea menționată la alineatul (2). Această cerere motivată nu poate fi lansată sau semnată de către deputați. Ea trebuie să includă probe concrete substanțiale care să arate că partidul politic european sau fundația politică europeană în cauză nu respectă condițiile menționate la alineatul (2).

Președintele înaintează cererile admisibile primite din partea grupurilor de cetățeni comisiei competente pentru examinarea suplimentară.

După examinarea respectivă, care ar trebui să aibă loc în termen de patru luni de la sesizarea inițiată de Președinte, comisia competentă, cu majoritatea membrilor care o compun care trebuie să reprezinte cel puțin trei grupuri politice, poate transmite o propunere de soluționare a cererii și

⁵⁴ Articolul 235 se aplică numai partidelor politice europene și fundațiilor politice europene în sensul articolului 2 alineatele (3) și (4) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014.

⁵⁵ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2014 privind statutul și finanțarea partidelor politice europene și a fundațiilor politice europene (JO L 317, 4.11.2014, p. 1).

informează Președintele în acest sens.

Grupul de cetățeni este informat cu privire la rezultatul examinării desfășurate de comisie.

După primirea propunerii comisiei, Președintele comunică Parlamentului cererea respectivă.

În urma acestei comunicări, Parlamentul hotărăște, cu majoritatea voturilor exprimate, dacă să transmită o cerere Autorității pentru partidele politice europene și fundațiile politice europene.

Comisia adoptă orientări privind tratarea acestor cereri primite din partea unor grupuri de cetățeni.

4. La cererea unui sfert dintre deputații din Parlament, care trebuie să reprezinte cel puțin trei grupuri politice, Parlamentul votează cu privire la o propunere de decizie motivată de a se opune, în conformitate cu articolul 10 alineatul (4) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014, unei decizii a Autorității pentru partidele politice europene și fundațiile politice europene privind radierea unui partid politic european sau a unei fundații politice europene, în termen de trei luni de la comunicarea deciziei în cauză.

Comisia competentă prezintă propunerea de decizie motivată. În cazul respingerii propunerii, se consideră adoptată decizia contrară.

5. Pe baza unei propuneri a comisiei competente, Conferința președinților numește doi membri ai comitetului de personalități eminente independente, în temeiul articolului 11 alineatul (1) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1141/2014.

TITLUL XIII

APLICAREA ȘI MODIFICAREA REGULAMENTULUI DE PROCEDURĂ

Articolul 236

Aplicarea Regulamentului de procedură

1. În cazul unor îndoieli cu privire la aplicarea sau interpretarea prezentului regulament, Președintele poate trimite chestiunea spre examinare comisiei competente.

Președinții de comisie pot să procedeze în același mod atunci când astfel de îndoieli apar în timpul lucrărilor comisiei și sunt legate de acestea.

2. Comisia competentă hotărăște cu privire la necesitatea de a propune o modificare a regulamentului. În acest caz, comisia respectă procedura prevăzută la articolul 237.

3. În cazul în care comisia competentă hotărăște că este suficientă o interpretare a regulamentului în vigoare, aceasta transmite interpretarea Președintelui, care informează Parlamentul în cursul perioadei de sesiune următoare.

4. În cazul în care un grup politic sau un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus se opun interpretării comisiei competente în termen de 24 de ore de la anunțarea acesteia, chestiunea este înaintată Parlamentului, care se pronunță cu majoritatea voturilor exprimate în prezența a cel puțin o treime dintre membrii care îl compun. În caz de respingere, chestiunea este trimisă din nou comisiei.

5. Interpretările care nu au făcut obiectul unei opoziții, precum și cele adoptate de Parlament, se notează cu caractere cursive, sub formă de observații la articolul sau articolele corespunzătoare din regulament.

6. Aceste interpretări constituie precedente pentru aplicarea și interpretarea viitoare a articolelor în cauză.

7. Regulamentul și interpretările se revizuiesc periodic de către comisia competentă.

8. În cazul în care dispozițiile regulamentului conferă anumite drepturi unui număr determinat de deputați, acest număr se va înlocui, din oficiu, cu numărul întreg cel mai apropiat, reprezentând același procentaj de membri ai Parlamentului, în cazul modificării numărului total al acestora din urmă, în special ca urmare a procesului de extindere a Uniunii Europene.

Articolul 237

Modificarea Regulamentului de procedură

1. Orice deputat poate propune amendamente la prezentul regulament și la anexele acestuia, însoțite, dacă este necesar, de justificări succinte.

Comisia competentă le examinează și hotărăște cu privire la prezentarea sau neprezentarea acestora în fața Parlamentului.

Pentru aplicarea articolelor 180, 181 și 183 la examinarea propunerilor în plen, trimiterile făcute în cuprinsul acestor articole la „textul inițial” sau la „propunerea de act obligatoriu din punct de vedere juridic” se consideră a fi trimiteri la dispozițiile în vigoare.

2. În conformitate cu articolul 232 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, amendamentele la prezentul regulament se adoptă numai în cazul în care acestea obțin voturile majorității membrilor care compun Parlamentul.

3. Amendamentele la prezentul regulament și la anexele acestuia intră în vigoare în prima zi din perioada de sesiune care urmează adoptării acestora, cu excepția unor dispoziții contrare prevăzute în momentul votului.

TITLUL XIV

DISPOZIȚII DIVERSE

Articolul 238

Simbolurile Uniunii

1. Parlamentul recunoaște și adoptă următoarele simboluri ale Uniunii:
 - drapelul care reprezintă un cerc cu douăsprezece stele aurii pe fond albastru;
 - imnul care este extras din „Oda Bucuriei” din Simfonia a IX-a de Ludwig van Beethoven;
 - deviza „Unită în diversitate”.
2. Parlamentul sărbătorește Ziua Europei la 9 mai.
3. Drapelul este arborat în toate incintele Parlamentului și cu ocazia evenimentelor oficiale. Acesta este prezent în toate sălile de reuniune ale Parlamentului.
4. Imnul este interpretat la deschiderea fiecărei ședințe constitutive și cu ocazia altor ședințe solemne, în special pentru a saluta șefi de state sau de guverne sau pentru a întâmpina, după fiecare extindere, noii deputați.
5. Deviza este reprodusă pe documentele oficiale ale Parlamentului.
6. Biroul examinează alte moduri de utilizare a simbolurilor în cadrul Parlamentului. Biroul stabilește prevederi detaliate pentru punerea în aplicare a prezentului articol.

Articolul 239

Integrarea perspectivei de gen

Biroul adoptă un plan de acțiune pentru egalitatea de gen care urmărește să integreze o perspectivă de gen în toate activitățile Parlamentului, la toate nivelurile și în toate etapele. Planul de acțiune pentru egalitatea de gen este monitorizat de două ori pe an și revizuit cel puțin o dată la cinci ani.

Articolul 240

Chestiuni pendinte

La sfârșitul perioadei de sesiune care precedă alegerile, toate chestiunile pendinte în fața Parlamentului sunt considerate a fi devenit caduce, sub rezerva dispozițiilor celui de-al doilea paragraf al prezentului articol.

La începutul fiecărei legislaturi, Conferința președinților hotărăște cu privire la cererile motivate ale comisiilor parlamentare și ale altor instituții cu privire la reluarea sau continuarea examinării chestiunilor pendinte.

Aceste dispoziții nu se aplică în cazul petițiilor, al inițiativelor cetățenești și al textelor care nu necesită luarea unei decizii.

Articolul 241**Rectificări**

1. Atunci când este identificată o eroare într-un text adoptat de Parlament, Președintele, după caz, transmite comisiei competente un proiect de rectificare.
2. Atunci când este identificată o eroare într-un text adoptat de Parlament și asupra căruia s-a ajuns la un acord cu alte instituții, Președintele caută să obțină acordul acestor instituții cu privire la corecturile necesare înainte de a proceda în conformitate cu alineatul (1).
3. Comisia competentă examinează proiectul de rectificare și îl prezintă Parlamentului în cazul în care consideră că a intervenit o eroare, care poate fi corectată în modul propus.
4. Rectificarea se anunță în următoarea perioadă de sesiune. Rectificarea se consideră aprobată, cu excepția cazului în care, în termen de 24 de ore de la anunțarea acesteia, un grup politic sau un număr de deputați care atinge cel puțin pragul redus prezintă o cerere de supunere la vot. În cazul în care rectificarea nu este aprobată, aceasta se retrimite comisiei competente, care poate să propună o rectificare modificată sau să închidă procedura..
5. Rectificările adoptate se publică în același mod ca și textul la care acestea se referă. Articolul 79 se aplică *mutatis mutandis*.

ANEXA I

ANEXA I

CODUL DE CONDUITĂ A DEPUTAȚILOR ÎN PARLAMENTUL EUROPEAN ÎN MATERIE DE INTERESE FINANCIARE ȘI CONFLICTE DE INTERESE

Articolul 1

Principii generale

În exercițiul funcțiunii, deputații în Parlamentul European:

- (a) se orientează și acționează cu respectarea următoarelor principii generale de conduită: acțiunea dezinteresată, integritatea, transparența, conștiinciozitatea, cinstea, responsabilitatea și respectarea reputației Parlamentului;
- (b) acționează doar în interesul general, fără a obține sau a încerca să obțină vreun avantaj financiar direct sau indirect sau vreun alt beneficiu.

Articolul 2

Principalele îndatoriri ale deputaților

În cadrul mandatului lor, deputații în Parlamentul European:

- (a) nu încheie nicio înțelegere pentru a acționa sau vota în interesul unei terțe persoane fizice sau juridice, care le-ar putea compromite libertatea de vot astfel cum este consacrată la articolul 6 din Actul din 20 septembrie 1976 privind alegerea membrilor Parlamentului European prin vot universal direct și la articolul 2 din Statutul deputaților în Parlamentul European;
- (b) nu solicită, nu acceptă și nu primesc niciun avantaj direct sau indirect în numerar sau în natură și niciun alt beneficiu în schimbul unui comportament specific în cadrul activității parlamentare a deputatului și fac dovada unei maxime scrupulozități pentru a evita orice situație susceptibilă de a fi asimilată actelor de mituire sau corupție sau influenței necuvenite;
- (c) nu se angajează profesional în activități de lobby remunerate care au legătură directă cu procesul decizional al Uniunii.

Articolul 3

Conflictele de interese

(1) Există un conflict de interese atunci când un deputat în Parlamentul European are un interes personal care ar putea influența nepermis exercitarea funcțiilor sale de deputat. Nu există conflict de interese atunci când deputatul beneficiază de un avantaj din simplul fapt că face parte din populație ca ansamblu sau dintr-o categorie extinsă de persoane.

(2) Orice deputat care constată că se expune unui conflict de interese ia imediat măsurile necesare pentru a remedia acest lucru, în conformitate cu principiile și dispozițiile prezentului cod de conduită. În cazul în care nu poate rezolva conflictul de interese, deputatul semnalează acest lucru în scris Președintelui. În cazurile ambigue, deputatul poate solicita, cu titlu confidențial,

avizul Comitetului consultativ pentru conduita deputaților, instituit prin articolul 7.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (2), înainte de a se exprima sau de a vota în plen sau în cadrul organelor Parlamentului, sau atunci când sunt propuși ca raportori, deputații comunică orice conflict de interese, real sau potențial, în legătură cu chestiunea examinată, în cazul în care acesta nu rezultă în mod clar din informațiile declarate în conformitate cu articolul 4. Comunicarea respectivă se adresează în scris sau oral președintelui în cursul dezbaterilor parlamentare în cauză.

Articolul 4

Declarația deputaților

(1) Din rațiuni de transparență, deputații în Parlamentul European prezintă Președintelui o declarație de interese financiare pe propria răspundere, înaintea încheierii primei perioade de sesiune de după alegerile pentru Parlamentul European (sau, în cursul legislaturii, în termen de 30 de zile de la preluarea funcției în Parlament), utilizând formularul adoptat de Birou în conformitate cu articolul 9. Deputații informează Președintele cu privire la orice schimbare care ar putea avea o influență asupra celor declarate până la sfârșitul lunii care urmează schimbării respective.

(2) Declarația de interese financiare include următoarele informații, furnizate de o manieră precisă:

- (a) activitatea sau activitățile profesionale ale deputatului în ultimii trei ani dinaintea preluării mandatului în Parlament, precum și participarea sa, în aceeași perioadă, la comitete sau consilii de administrație din întreprinderi, organizații neguvernamentale, asociații sau orice alt organism cu personalitate juridică;
- (b) orice indemnizație obținută pentru exercitarea unui mandat în alt parlament;
- (c) orice activitate regulată remunerată exercitată de deputat pe parcursul exercitării mandatului, ca salariat sau ca lucrător independent;
- (d) participarea la comitete sau consilii de administrație din întreprinderi, organizații neguvernamentale, asociații sau orice alt organism cu personalitate juridică, ori exercitarea oricărei alte activități externe de către deputat, indiferent dacă se primește sau nu o remunerație;
- (e) orice activitate externă ocazională remunerată (inclusiv scrierile de autor, conferințe sau expertize), în cazul în care remunerația totală pentru toate activitățile externe ocazionale ale deputatului depășește 5 000 EUR pe an calendaristic;
- (f) participarea la o întreprindere sau un parteneriat, în cazul în care există eventuale repercusiuni asupra politicii publice sau în cazul în care această participare conferă deputatului o influență semnificativă asupra activității organismului în cauză;
- (g) orice susținere financiară, în personal sau materiale, care se adaugă mijloacelor furnizate de Parlament și care este acordată deputatului în cadrul activităților sale politice de către terți, cu menționarea identității acestora;
- (h) orice alt interes financiar care ar putea avea o influență asupra exercitării funcțiilor de deputat.

Pentru fiecare dintre elementele declarate în conformitate cu primul paragraf, deputații indică, atunci când este cazul, dacă au fost sau nu remunerați; pentru elementele (a), (c), (d), (e) și (f),

ANEXA I

deputații indică și una dintre următoarele categorii de venit:

- activitate neremunerată;
- între 1 și 499 EUR pe lună;
- între 500 și 1 000 EUR pe lună;
- între 1 001 și 5 000 EUR pe lună;
- între 5 001 și 10 000 EUR pe lună;
- peste 10 000 EUR pe lună, indicându-se valoarea rotunjită la cel mai apropiat multiplu de 10 000.

Orice venit încasat de deputat legat de elementele declarate în conformitate cu primul paragraf, care nu este însă încasat cu regularitate, se calculează pe an, se împarte la 12 și se încadrează într-una dintre categoriile stabilite la al doilea paragraf.

(3) Informațiile furnizate Președintelui în conformitate cu prezentul articol se publică pe site-ul Parlamentului într-o formă ușor accesibilă.

(4) Deputații nu pot fi aleși în funcții în Parlament sau în organele acestuia, nu pot fi numiți raportori și nu pot participa la delegații oficiale sau la negocieri interinstituționale dacă nu au prezentat declarația de interese financiare.

(5) În cazul în care primește informații pe baza cărora consideră că declarația de interese financiare a unui deputat este substanțial incorectă sau nu mai este de actualitate, Președintele poate consulta Comitetul consultativ prevăzut la articolul 7. După caz, Președintele îi solicită deputatului să corecteze declarația în termen de 10 zile. Biroul poate adopta o decizie de aplicare a alineatului (4) în cazul deputaților care nu dau curs solicitării de corectare adresate de Președinte.

(6) Raportorii pot enumera în mod voluntar în expunerea de motive a raportului lor interesele externe care au fost consultate cu privire la aspectele legate de subiectul raportului⁵⁶.

Articolul 5

Cadouri sau avantaje similare

(1) Deputații în Parlamentul European nu acceptă cadouri sau avantaje similare în exercițiul funcției, cu excepția celor oferite din curtoazie care au o valoare aproximativă sub 150 EUR sau a celor oferite din curtoazie atunci când reprezintă Parlamentul în mod oficial.

(2) Orice cadou oferit deputaților, în conformitate cu alineatul (1), atunci când reprezintă Parlamentul în mod oficial, este transmis Președintelui și tratat în conformitate cu măsurile de aplicare stabilite de Birou în temeiul articolului 9.

(3) Dispozițiile alineatelor (1) și (2) nu se aplică rambursărilor cheltuielilor de deplasare, cazare și diurnelor deputaților sau plăților directe ale acestor cheltuieli de către părți terțe atunci când deputații participă, în urma unei invitații și în exercitarea funcției, la orice eveniment organizat de terți.

⁵⁶ A se vedea Decizia Biroului din 12 septembrie 2016 privind punerea în aplicare a Acordului interinstituțional privind registrul de transparență.

Domeniul de aplicare a acestui alineat, în special normele de asigurare a transparenței, se precizează în măsurile de aplicare stabilite de Birou în temeiul articolului 9.

Articolul 6

Activitățile foștilor deputați

Foștii deputați în Parlamentul European care se angajează profesional în activități de lobby sau de reprezentare care au legătură directă cu procesul decizional al Uniunii ar trebui să informeze Parlamentul European în consecință și nu pot beneficia pe toată durata acestui angajament de facilitățile acordate foștilor deputați, în conformitate cu normele stabilite în acest scop de Birou.⁵⁷

Articolul 7

Comitetul consultativ pentru conduita deputaților

(1) Se înființează un Comitet consultativ pentru conduita deputaților („Comitetul consultativ”).

(2) Comitetul consultativ este alcătuit din cinci membri numiți de Președinte la începutul mandatului său dintre membrii Comisiei pentru afaceri constituționale și Comisiei pentru afaceri juridice, ținând cont de experiența deputaților și de echilibrul politic.

Fiecare membru al Comitetului consultativ preia președinția o dată la șase luni, prin rotație.

(3) Președintele numește, de asemenea, la începutul mandatului său, membrii de rezervă ai Comitetului consultativ, unul pentru fiecare grup politic nereprezentat în Comitetul consultativ.

În cazul în care se presupune că prezentul cod de conduită a fost încălcat de către un membru al unui grup politic nereprezentat în Comitetul consultativ, membrul de rezervă în cauză devine al șaselea membru cu drepturi depline în Comitetul consultativ pentru examinarea presupusei încălcări.

(4) La cererea unui deputat, Comitetul consultativ îi oferă, în mod confidențial și în termen de 30 de zile calendaristice, orientări pentru interpretarea și aplicarea dispozițiilor prezentului cod de conduită. Deputatul în cauză are dreptul de a se baza pe aceste orientări.

La cererea Președintelui, Comitetul consultativ evaluează, de asemenea, cazurile în care există suspiciuni de încălcare a prezentului cod de conduită și consiliază Președintele în privința eventualelor măsuri care trebuie luate.

(5) Comitetul consultativ poate solicita, după consultarea Președintelui, avizul unor experți externi.

(6) Comitetul consultativ publică un raport anual referitor la activitățile sale.

Articolul 8

Procedura în caz de eventuale încălcări ale codului de conduită

(1) În cazul în care există motive pentru a presupune că un deputat în Parlamentul European a încălcat prezentul cod de conduită, Președintele informează Comitetul consultativ, cu excepția

⁵⁷ Decizia Biroului din 12 aprilie 1999 privind facilitățile acordate foștilor membri ai Parlamentului European.

ANEXA I

cazurilor evident ofensatoare.

(2) Comitetul consultativ examinează circumstanțele presupusei încălcări și poate audia deputatul în cauză. Pe baza concluziilor sale, adresează Președintelui o recomandare cu privire la o eventuală decizie.

În cazul unei presupuse încălcări a Codului de conduită de către un membru permanent sau de către un membru de rezervă al Comitetului consultativ, membrul sau membrul de rezervă în cauză se abține de la participarea la lucrările Comitetului consultativ care vizează presupusa încălcare.

(3) În cazul în care, luând în considerare această recomandare și după ce l-a invitat pe deputatul în cauză să prezinte observații în scris, Președintele ajunge la concluzia că deputatul respectiv a încălcat Codul de conduită, acesta adoptă o hotărâre motivată prin care stabilește o sancțiune. Președintele aduce hotărârea sa motivată la cunoștința deputatului în cauză.

Sancțiunea pronunțată poate consta în una sau mai multe dintre măsurile menționate la articolul 176 alineatele (4)-(6) din Regulamentul de procedură.

(4) Deputatul în cauză are la dispoziție căile de atac interne stabilite la articolul 177 din Regulamentul de procedură.

Articolul 9

Punerea în aplicare

Biroul adoptă măsurile de aplicare ale prezentului cod de conduită, inclusiv o procedură de control și, dacă este cazul, actualizează sumele menționate la articolele 4 și 5.

Biroul poate prezenta propuneri de revizuire a prezentului cod de conduită.

ANEXA II

CODUL COMPORTAMENTULUI ADECVAT AL DEPUTAȚILOR ÎN PARLAMENTUL EUROPEAN ÎN EXERCITAREA FUNCȚIILOR LOR

1. În exercitarea funcțiilor lor, deputații în Parlamentul European tratează toate persoanele care lucrează în Parlamentul European cu demnitate, politețe și respect, fără prejudecăți sau discriminare.
2. În exercitarea funcțiilor lor, deputații se comportă cu profesionalism și, în relațiile lor cu personalul, în special, nu folosesc un limbaj degradant, insultător, ofensator sau discriminatoriu și nici nu întreprind orice alte acțiuni lipsite de etică, înjositoare ori ilegale.
3. Prin acțiunile lor, deputații nu incită și nu încurajează personalul să încalce, să eludeze sau să ignore legislația în vigoare, normele interne ale Parlamentului sau prezentul cod și nici nu tolerează un astfel de comportament din partea personalului aflat sub responsabilitatea lor.
4. Pentru ca Parlamentul European să funcționeze eficient, deputații urmăresc să asigure, cu discreția necesară, că dezacordurile sau conflictele care implică personalul aflat sub responsabilitatea lor sunt tratate rapid, just și eficace.
5. Dacă este necesar, deputații cooperează de îndată și pe deplin în cadrul procedurilor în vigoare pentru soluționarea situațiilor de conflict sau hărțuire (psihologică sau sexuală), inclusiv printr-o reacție promptă la eventualele acuzații de hărțuire. Deputații ar trebui să urmeze formările specializate organizate pentru ei privind prevenirea conflictelor și a hărțuirii la locul de muncă, precum și privind buna gestionare a activităților biroului.
6. Deputații semnează o declarație prin care își confirmă angajamentul de a respecta prezentul cod. Toate declarațiile, indiferent dacă sunt semnate sau nu, se publică pe site-ul Parlamentului.
7. Deputații care nu au semnat declarația privind respectarea prezentului cod nu pot fi aleși în funcții în Parlament sau în organele acestuia, nu pot fi numiți raportori și nu pot participa la delegații oficiale sau la negocieri interinstituționale.

ANEXA III

ANEXA III

CRITERII PRIVIND ÎNTREBĂRILE ȘI INTERPELĂRILE CU SOLICITARE DE RĂSPUNS SCRIS ADRESATE ÎN TEMEIUL ARTICOLELOR 138, 140 ȘI 141

(1) Întrebările cu solicitare de răspuns scris trebuie:

- să precizeze în mod clar destinatarul căruia îi sunt transmise prin intermediul canalelor interinstituționale clasice;
- să intre exclusiv în limitele competențelor destinatarului, astfel cum sunt prevăzute în tratatele relevante sau în actele juridice ale Uniunii, ori în sfera sa de activitate;
- să fie de interes general;
- să fie concise și să cuprindă o interogație explicită;
- să nu depășească 200 de cuvinte;
- să nu conțină un limbaj ofensator;
- să nu se refere la o chestiune strict personală;
- să nu conțină mai mult de trei întrebări secundare.

(2) Întrebările adresate Consiliului nu pot aborda subiectul unei proceduri legislative ordinare în curs sau funcțiile bugetare ale Consiliului.

(3) La cerere, secretariatul oferă autorilor consiliere privind modul în care să îndeplinească, într-un caz specific, criteriile stabilite la punctul 1.

(4) În cazul în care o întrebare identică sau similară a fost deja adresată și a primit un răspuns în cursul ultimelor șase luni, sau în măsura în care o întrebare urmărește doar obținerea de informații cu privire la măsurile întreprinse în urma unei rezoluții specifice a Parlamentului, dacă informațiile respective au fost deja furnizate de Comisie într-o comunicare scrisă în cursul ultimelor șase luni, secretariatul trimite autorului o copie a întrebării precedente și a răspunsului sau a comunicării. Noua întrebare nu este transmisă destinatarilor decât dacă Președintele decide astfel, în lumina unor elemente noi importante și ca răspuns la o cerere motivată din partea autorului.

(5) Dacă întrebarea urmărește obținerea unor informații de fapt sau statistice care sunt deja disponibile la serviciile de cercetare ale Parlamentului, aceasta nu va fi transmisă destinatarului, ci serviciilor respective, cu excepția cazului în care Președintele decide altfel la cererea autorului.

(6) Întrebările privind chestiuni conexe pot fi unite într-o singură întrebare de către secretariat și pot primi un răspuns comun.

ANEXA IV

ORIENTĂRI ȘI PRINCIPII GENERALE PENTRU ALEGEREA SUBIECTELOR CARE URMEAZĂ A FI ÎNSCRISE PE ORDINEA DE ZI A DEZBATERILOR PRIVIND CAZURI DE ÎNCĂLCARE A DREPTURILOR OMULUI, A DEMOCRAȚIEI ȘI A STATULUI DE DREPT PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 144**Principii fundamentale**

- (1) Se consideră prioritară orice propunere de rezoluție prin care i se permite Parlamentului să se pronunțe prin vot, la adresa Consiliului, a Comisiei, a statelor membre, a altor state sau organizații internaționale, asupra unui eveniment prevăzut, înainte ca acesta să se producă, în cazul în care singura perioadă de sesiune a Parlamentului European în cursul căreia poate avea loc votul în timp util este perioada de sesiune în curs.
- (2) Propunerile de rezoluție nu pot depăși 500 de cuvinte.
- (3) Subiectele privind competențele Uniunii Europene prevăzute de tratate trebuie considerate prioritare, cu condiția să aibă o importanță majoră.
- (4) Numărul de subiecte alese, care ar trebui să se limiteze la trei, inclusiv subpunctele, trebuie să permită o dezbatere adaptată la importanța subiectelor selectate în prealabil.

Modalități de aplicare

- (5) Criteriile de prioritate urmate pentru întocmirea listei de subiecte care trebuie înscrise pe ordinea de zi a dezbaterilor privind cazurile de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept se comunică Parlamentului și grupurilor politice.

Limitarea și repartizarea timpului afectat luărilor de cuvânt

- (6) Pentru o mai bună utilizare a timpului disponibil, Președintele Parlamentului European, după consultarea președinților grupurilor politice, convine, împreună cu Consiliul și Comisia, cu privire la limitarea timpului afectat luărilor de cuvânt, rezervat eventualelor intervenții ale acestor două instituții în dezbaterile privind cazurile de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept.

Termenul pentru depunerea amendamentelor

- (7) Termenul pentru depunerea amendamentelor la propunerile de rezoluție trebuie stabilit astfel încât, între distribuirea textelor amendamentelor în limbile oficiale și dezbaterile propunerilor de rezoluție, să existe un interval de timp suficient pentru a se permite o examinare adecvată a acestor amendamente de către deputați și grupurile politice.

ANEXA V

ANEXA V

PROCEDURA CARE SE APLICĂ PENTRU EXAMINAREA ȘI ADOPTAREA DECIZIILOR PRIVIND ACORDAREA DESCĂRCĂRII DE GESTIUNE

Articolul 1

Documente

- (1) Se tipăresc și se distribuie:
 - (a) contul de venituri și cheltuieli, analiza gestiunii financiare și bilanțul financiar furnizate de Comisie;
 - (b) raportul anual și rapoartele speciale ale Curții de Conturi, însoțite de răspunsurile instituțiilor;
 - (c) declarația de asigurare privind fiabilitatea conturilor, precum și legalitatea și regularitatea operațiunilor subiacente, furnizată de Curtea de Conturi în temeiul articolului 287 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
 - (d) recomandarea Consiliului.
- (2) Aceste documente se trimit comisiei competente. Orice comisie interesată poate emite un aviz.
- (3) Președintele stabilește termenul până la care comisiile care intenționează să emită un aviz trebuie să-l comunice comisiei competente.

Articolul 2

Examinarea raportului

- (1) Parlamentul examinează raportul comisiei competente privind descărcarea de gestiune până la data de 30 aprilie a anului următor adoptării raportului anual al Curții de Conturi, în conformitate cu Regulamentul financiar.
- (2) Cu excepția cazului în care prezenta anexă prevede altfel, se aplică articolele Regulamentului de procedură al Parlamentului privind amendamentele și votarea.

Articolul 3

Conținutul raportului

- (1) Raportul privind descărcarea de gestiune, întocmit de comisia competentă trebuie să cuprindă:
 - (a) o propunere de decizie de acordare a descărcării de gestiune sau de amânare a deciziei privind descărcarea de gestiune (se votează în cursul perioadei de sesiune din luna aprilie) sau o propunere de decizie de acordare sau refuzare a descărcării de gestiune (se votează în cursul perioadei de sesiune din luna octombrie);
 - (b) o propunere de decizie de închidere a conturilor pentru toate veniturile și cheltuielile, precum și pentru activul și pasivul Uniunii;

- (c) o propunere de rezoluție cu observațiile care însoțesc propunerea de decizie prevăzută la litera (a), precum și o evaluare a gestiunii bugetare a Comisiei în cursul exercițiului financiar și observații privind execuția cheltuielilor în exercițiile financiare următoare;
 - (d) în anexă, o listă a documentelor primite de la Comisie, precum și o listă a documentelor solicitate, dar nefurnizate;
 - (e) avizele comisiilor interesate.
- (2) În cazul în care comisia competentă propune amânarea deciziei privind descărcarea de gestiune, propunerea de rezoluție referitoare la aceasta va mai preciza, printre altele:
- (a) motivele amânării;
 - (b) acțiunile suplimentare pe care Comisia trebuie să le realizeze și termenele stabilite în acest scop;
 - (c) documentele de care trebuie să dispună Parlamentul în vederea luării unei decizii în cunoștință de cauză.

Articolul 4

Examinare și vot în Parlament

- (1) Orice raport al comisiei competente privind descărcarea de gestiune se înscrie pe ordinea de zi a primei perioade de sesiune de după depunerea acestuia.
- (2) Sunt admisibile numai amendamentele la propunerea de rezoluție depusă în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (c).
- (3) Propunerile de decizie și propunerea de rezoluție se supun la vot în ordinea indicată la articolul 3, cu excepția unor dispoziții contrare prevăzute la articolul 5.
- (4) Parlamentul hotărăște cu majoritatea voturilor exprimate, în conformitate cu articolul 231 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Articolul 5

Variante de procedură

- (1) Votul în cursul perioadei de sesiune din luna aprilie

Într-o primă etapă, raportul privind descărcarea de gestiune propune fie aprobarea descărcării de gestiune, fie amânarea deciziei privind descărcarea de gestiune.

- (a) În cazul în care o propunere de acordare a descărcării de gestiune obține majoritatea voturilor, se acordă descărcarea de gestiune. Aceasta constituie, de asemenea, închiderea conturilor.

În cazul în care o propunere de acordare a descărcării de gestiune nu obține majoritatea voturilor, descărcarea de gestiune se consideră amânată, iar comisia competentă prezintă, în termen de șase luni, un nou raport conținând o nouă propunere de acordare sau refuzare a descărcării de gestiune.

- (b) În cazul în care se adoptă o propunere de amânare a deciziei privind descărcarea de gestiune, comisia competentă prezintă, în termen de șase luni, un nou raport conținând o nouă propunere de

ANEXA V

acordare sau refuzare a descărcării de gestiune. În acest caz, închiderea conturilor se amână, de asemenea, și este propusă din nou în noul raport.

În cazul în care o propunere de amânare a deciziei privind descărcarea de gestiune nu obține majoritatea voturilor, descărcarea de gestiune se consideră aprobată. În acest caz, decizia constituie, de asemenea, închiderea conturilor. Cu toate acestea, propunerea de rezoluție poate fi supusă la vot.

(2) Votul în cursul perioadei de sesiune din luna octombrie

În această a doua etapă, raportul de descărcare de gestiune propune fie acordarea, fie refuzarea descărcării de gestiune.

(a) În cazul în care o propunere de acordare a descărcării de gestiune obține majoritatea voturilor, se acordă descărcarea de gestiune. Aceasta constituie, de asemenea, închiderea conturilor.

În cazul în care o propunere de acordare a descărcării de gestiune nu obține majoritatea voturilor, acest lucru constituie refuzarea descărcării de gestiune. În cadrul unei perioade ulterioare de sesiune, în cursul căreia Comisia este invitată să facă o declarație, se prezintă o propunere formală de închidere a conturilor pentru exercițiul financiar în cauză.

(b) În cazul în care o propunere de refuzare a descărcării de gestiune obține majoritatea voturilor, în cadrul unei perioade ulterioare de sesiune, în cursul căreia Comisia este invitată să facă o declarație, se prezintă o propunere formală de închidere a conturilor pentru exercițiul financiar în cauză.

În cazul în care o propunere de refuzare a descărcării de gestiune nu obține majoritatea voturilor, descărcarea de gestiune se consideră acordată. În acest caz, decizia constituie, de asemenea, închiderea conturilor. Cu toate acestea, propunerea de rezoluție poate fi supusă la vot.

(3) În cazul în care propunerea de rezoluție sau propunerea privind încheierea conturilor conțin dispoziții care se află în contradicție cu votul Parlamentului privind descărcarea de gestiune, Președintele, după consultarea președintelui comisiei competente, poate amâna votul și poate stabili un nou termen pentru depunerea de amendamente.

Articolul 6

Aplicarea deciziilor privind descărcarea de gestiune

(1) Președintele transmite Comisiei și fiecareia dintre celelalte instituții orice decizie și orice rezoluție a Parlamentului adoptată în conformitate cu articolul 3 și asigură publicarea acestora în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, seria „Legislație”.

(2) Comisia competentă prezintă Parlamentului, cel puțin o dată pe an, un raport privind măsurile luate de instituții ca urmare a observațiilor care însoțesc deciziile privind descărcarea de gestiune și celelalte observații conținute în rezoluțiile Parlamentului privind execuția cheltuielilor.

(3) Președintele, acționând în numele Parlamentului, pe baza unui raport al comisiei competente în domeniul controlului bugetar, poate introduce o acțiune la Curtea de Justiție a Uniunii Europene împotriva instituției în cauză, în conformitate cu articolul 265 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, pentru neexecutarea obligațiilor care decurg din observațiile care însoțesc decizia privind descărcarea de gestiune sau din celelalte rezoluții privind executarea cheltuielilor.

ANEXA VI

COMPETENȚELE ȘI ATRIBUȚIILE COMISIILOR PARLAMENTARE PERMANENTE⁵⁸**I. Comisia pentru afaceri externe**

Această comisie este competentă în chestiuni legate de promovarea, punerea în aplicare și monitorizarea politicii externe a Uniunii în ceea ce privește:

1. politica externă și de securitate comună (PESC) și politica de securitate și de apărare comună (PSAC); în acest context, comisia este asistată de subcomisia pentru securitate și apărare;
2. relațiile cu celelalte instituții și organe ale Uniunii, cu Organizația Națiunilor Unite și cu celelalte organizații internaționale și adunări interparlamentare pentru domeniile sale de competență;
3. supravegherea Serviciului European de Acțiune Externă;
4. consolidarea relațiilor politice cu țările terțe prin programe cuprinzătoare de cooperare și asistență sau prin acorduri internaționale cum ar fi acordurile de asociere și de parteneriat;
5. deschiderea, monitorizarea și încheierea negocierilor privind aderarea statelor europene la Uniune;
6. întreaga legislație, programare și supraveghere a acțiunilor întreprinse în cadrul Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului, al Instrumentului European de vecinătate, al Instrumentului de asistență pentru preaderare, al Instrumentului care contribuie la stabilitate și pace și al Instrumentului de parteneriat pentru cooperarea cu țări terțe și politicile aflate la baza acestora;
7. monitorizarea, printre altele, a politicii europene de vecinătate (PEV) și luarea măsurilor ulterioare necesare, în special în ceea ce privește rapoartele anuale privind progresele înregistrate în domeniul PEV;
8. aspectele legate de democrație, statul de drept, drepturile omului, inclusiv drepturile minorităților, din țările terțe și de principiile dreptului internațional. În acest context, comisia este asistată de subcomisia pentru drepturile omului, care ar trebui să asigure coerența tuturor politicilor externe ale Uniunii cu politica sa privind drepturile omului. Fără a aduce atingere normelor aplicabile, membrii altor comisii și organe care exercită responsabilități în acest domeniu sunt invitați să asiste la reuniunile subcomisiei;
9. participarea Parlamentului la misiuni de observare a alegerilor, în cooperare cu alte comisii și delegații pertinente, dacă este cazul;

Comisia asigură supravegherea politică și coordonarea lucrărilor comisiilor parlamentare mixte și ale comisiilor parlamentare de cooperare, precum și ale delegațiilor interparlamentare și ale delegațiilor ad-hoc care intră în domeniul său de competență.

⁵⁸ Adoptată prin Decizia Parlamentului din 15 ianuarie 2014.

ANEXA VI

II. Comisia pentru dezvoltare

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. promovarea, punerea în aplicare și controlul politicii de dezvoltare și de cooperare a Uniunii, în special:
 - (a) dialogul politic cu țările în curs de dezvoltare, atât la nivel bilateral, cât și în cadrul organizațiilor și organismelor interparlamentare internaționale pertinente,
 - (b) ajutorul acordat țărilor în curs de dezvoltare și acordurile de cooperare cu acestea, mai ales supravegherea eficacității finanțării ajutorului și evaluarea rezultatelor, inclusiv în legătură cu eradicarea sărăciei,
 - (c) monitorizarea relației dintre politicile statelor membre și cele puse în aplicare la nivelul Uniunii,
 - (d) promovarea valorilor democratice, a bunei guvernări și a drepturilor omului în țările în curs de dezvoltare,
 - (e) punerea în aplicare, monitorizarea și creșterea coerenței politicilor în ceea ce privește politica de dezvoltare;
2. întreaga legislație, programare și supraveghere a acțiunilor realizate în cadrul Instrumentului de cooperare pentru dezvoltare (ICD), al Fondului european de dezvoltare (FED) - în strânsă cooperare cu parlamentele naționale - și al Instrumentului de ajutor umanitar, precum și toate aspectele legate de ajutorul umanitar din țările în curs de dezvoltare și politica aflată la baza acestora;
3. Acordul de parteneriat ACP-UE și relațiile cu organismele competente;
4. chestiunile privind țările și teritoriile de peste mări (TTPM);
5. participarea Parlamentului la misiuni de observare a alegerilor, dacă este necesar, în cooperare cu alte comisii și delegații pertinente.

Comisia asigură coordonarea lucrărilor delegațiilor interparlamentare și ad-hoc care intră în atribuțiile sale.

III. Comisia pentru comerț internațional

Această comisie este competentă în chestiuni privind definirea, punerea în aplicare și monitorizarea politicii comerciale comune a Uniunii și a relațiilor sale economice externe, în special:

1. relațiile financiare, economice și comerciale cu țări terțe și cu organizații regionale;
2. tariful extern comun și facilitarea comerțului, precum și aspectele externe ale dispozițiilor vamale și gestionării vămilor;
3. inițierea, monitorizarea și încheierea de acorduri comerciale bilaterale, multilaterale și plurilaterale care să reglementeze relațiile economice, comerciale și de investiții cu țări terțe și organizații regionale, precum și luarea măsurilor ulterioare necesare;

4. măsurile de armonizare sau de standardizare tehnică în domeniile reglementate de instrumentele de drept internațional;
5. relațiile cu organizațiile internaționale pertinente, cu forurile internaționale care abordează aspectele legate de comerț și cu organizațiile de promovare a integrării economice și comerciale regionale în afara granițelor Uniunii;
6. relațiile cu Organizația Mondială a Comerțului, inclusiv cu dimensiunea sa parlamentară.

Comisia asigură legătura cu delegațiile interparlamentare și ad-hoc competente în ceea ce privește aspectele economice și comerciale în relațiile cu țările terțe.

IV. Comisia pentru bugete

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. cadrul financiar multianual de venituri și cheltuieli ale Uniunii și sistemul resurselor proprii ale Uniunii;
2. competențele bugetare ale Parlamentului, respectiv bugetul Uniunii, precum și negocierea și punerea în aplicare a acordurilor interinstituționale în acest domeniu;
3. estimarea bugetului Parlamentului, în conformitate cu procedura prevăzută de Regulamentul de procedură;
4. bugetul organelor descentralizate;
5. activitățile financiare ale Băncii Europene de Investiții care nu fac parte din guvernarea economică europeană;
6. includerea în buget a Fondului european de dezvoltare, fără a aduce atingere competențelor comisiei competente pentru Acordul de parteneriat ACP-UE;
7. implicațiile financiare ale tuturor actelor Uniunii și compatibilitatea acestora cu cadrul financiar multianual, fără a aduce atingere competențelor comisiilor pertinente;
8. monitorizarea și evaluarea execuției bugetului pentru exercițiul financiar curent, sub rezerva articolului 98 alineatul (1), transferurile de credite, procedurile privind organigramele, creditele de funcționare și avizele cu privire la proiecte imobiliare cu implicații financiare importante;
9. Regulamentul financiar, cu excepția chestiunilor privind execuția, gestiunea și controlul bugetar.

V. Comisia pentru control bugetar

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. controlul execuției bugetului Uniunii și al Fondului european de dezvoltare, precum și deciziile privind descărcarea de gestiune care trebuie luate de Parlament, inclusiv procedura internă de descărcare de gestiune, și orice altă măsură de însoțire sau de punere în aplicare a acestor decizii;

ANEXA VI

2. închiderea, prezentarea și controlul conturilor și bilanțurilor Uniunii, ale instituțiilor acesteia și ale oricărui organism care beneficiază de finanțarea acesteia, inclusiv stabilirea creditelor care urmează a fi reportate și fixarea soldurilor;
3. controlul activităților financiare ale Băncii Europene de Investiții;
4. evaluarea raportului costuri-beneficii al diferitelor finanțări ale Uniunii pentru punerea în aplicare a politicilor Uniunii, cu implicarea, la solicitarea Comisiei pentru control bugetar, a comisiilor specializate și acționând, la solicitarea Comisiei pentru control bugetar, în cooperare cu acestea pentru a examina rapoartele speciale ale Curții de Conturi;
5. relațiile cu Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF), examinarea fraudelor și neregulilor care aduc atingere execuției bugetului Uniunii, acțiunile care vizează prevenirea acestor acte și declanșarea de proceduri judiciare, protecția strictă a intereselor financiare ale Uniunii și acțiunile relevante întreprinse de Parchetul European în acest domeniu;
6. relațiile cu Curtea de Conturi, numirea membrilor și analizarea rapoartelor acesteia;
7. Regulamentul financiar pentru chestiunile privind execuția, gestiunea și controlul bugetar.

VI. Comisia pentru afaceri economice și monetare

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. politicile economice și monetare ale Uniunii, funcționarea Uniunii Economice și Monetare și Sistemul Monetar și Financiar European, inclusiv relațiile cu instituțiile sau organizațiile pertinente;
2. libera circulație a capitalurilor și plăților (plăți transfrontaliere, spațiul unic de plăți, balanța de plăți, fluxurile de capital și politicile de împrumut și creditare, controlul fluxurilor de capital provenite din țări terțe, măsuri de încurajare a exporturilor de capital din Uniune);
3. sistemul monetar și financiar internațional, inclusiv relațiile cu instituțiile și organizațiile financiare și monetare;
4. regulile privind concurența, ajutoarele de stat sau ajutoarele publice;
5. reglementarea în domeniul fiscal;
6. reglementarea și supravegherea serviciilor, instituțiilor și piețelor financiare, inclusiv rapoartele financiare, verificările contabile, normele contabile, conducerea întreprinderilor și alte chestiuni din domeniul dreptului societăților comerciale privind în special serviciile financiare;
7. activitățile financiare pertinente ale Băncii Europene de Investiții ca parte din guvernarea economică europeană în zona euro.

VII. Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. politica ocupării forței de muncă și toate aspectele de politică socială, inclusiv condițiile de muncă, securitatea socială, integrarea socială și protecția socială;
2. drepturile lucrătorilor;
3. măsurile de garantare a sănătății și securității la locul de muncă;
4. Fondul social european;
5. politica de formare profesională, inclusiv calificările profesionale;
6. libera circulație a lucrătorilor și pensionarilor;
7. dialogul social;
8. toate formele de discriminare la locul de muncă și pe piața muncii, altele decât cele fondate pe gen;
9. relațiile cu:
 - Centrul European pentru Dezvoltarea Formării Profesionale (Cedefop),
 - Fundația Europeană pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă,
 - Fundația Europeană de Formare,
 - Agenția Europeană pentru Sănătate și Securitate în Muncă,

precum și relațiile cu alte organisme ale Uniunii și organizații internaționale pertinente.

VIII. Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. politica de mediu și măsurile de protecție a mediului, în special:
 - (a) schimbările climatice,
 - (b) poluarea aerului, a solului și a apei, gestionarea și reciclarea deșeurilor, substanțele și preparatele periculoase, nivelul sonor și protecția biodiversității,
 - (c) dezvoltarea durabilă,
 - (d) măsurile și convențiile internaționale și regionale în vederea conservării mediului,
 - (e) repararea prejudiciilor cauzate mediului,
 - (f) protecția civilă,
 - (g) Agenția Europeană de Mediu,
 - (h) Agenția Europeană pentru Produse Chimice;
2. sănătatea publică, în special:
 - (a) programele și acțiunile specifice în domeniul sănătății publice,

ANEXA VI

- (b) produsele farmaceutice și cosmetice,
 - (c) aspectele sanitare ale terorismului biologic,
 - (d) Agenția Europeană pentru Medicamente și Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor;
3. aspectele privind siguranța alimentară, inclusiv, în special:
- (a) etichetarea și siguranța produselor alimentare,
 - (b) legislația veterinară privind protecția împotriva riscurilor pentru sănătatea umană; controalele de sănătate publică ale produselor alimentare și sistemele de producție alimentară,
 - (c) Agenția Europeană pentru Siguranța Alimentară și Oficiul Alimentar și Veterinar European.

IX. Comisia pentru industrie, cercetare și energie

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

- 1. politica industrială a Uniunii și măsurile aferente, precum și aplicarea noilor tehnologii, în special în ceea ce privește măsurile privind întreprinderile mici și mijlocii;
- 2. politica de cercetare și inovare a Uniunii, inclusiv știința și tehnologia, precum și difuzarea și exploatarea rezultatelor cercetării;
- 3. politica spațială europeană;
- 4. activitățile Centrului Comun de Cercetare, ale Consiliului European pentru Cercetare, ale Institutului European de Inovare și Tehnologie și ale Institutului pentru Materiale de Referință și Măsurători, precum și JET, ITER și celelalte proiecte aparținând aceluiași domeniu;
- 5. măsurile de la nivelul Uniunii în domeniul politicii energetice în general și în contextul creării și funcționării pieței interne a energiei, inclusiv măsurile legate de:
 - (a) securitatea aprovizionării cu energie în Uniune,
 - (b) promovarea eficienței energetice și a economiei de energie, precum și de dezvoltarea de noi surse de energie și energii regenerabile,
 - (c) promovarea interconectării rețelelor energetice și eficiența energetică, în special stabilirea și dezvoltarea de rețele transeuropene în sectorul infrastructurilor energetice;
- 6. Tratatul Euratom și Agenția de Aprovizionare a Euratom; securitatea nucleară, scoaterea din funcțiune a instalațiilor și eliminarea deșeurilor în domeniul nuclear;
- 7. societatea informațională, tehnologiile informației și rețelele și serviciile de comunicații, inclusiv tehnologiile și aspectele legate de securitate, stabilirea și dezvoltarea de rețele transeuropene în sectorul infrastructurilor de telecomunicații, precum și activitățile Agenției Uniunii Europene pentru Securitatea Rețelelor și a

Informațiilor (ENISA).

X. Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. coordonarea, la nivelul Uniunii, a legislațiilor naționale în domeniul pieței interne și privind Uniunea vamală, în special:
 - (a) libera circulație a mărfurilor, inclusiv armonizarea standardelor tehnice,
 - (b) libertatea de stabilire,
 - (c) libertatea de a presta servicii, cu excepția sectorului financiar și poștal;
2. funcționarea pieței unice, inclusiv măsurile de identificare și eliminare a potențialelor obstacole în calea punerii în aplicare a pieței unice, inclusiv a pieței unice digitale;
3. promovarea și protecția intereselor economice ale consumatorilor, cu excepția chestiunilor privind sănătatea publică și siguranța alimentară;
4. politica și legislația în materie de asigurare a aplicării normelor privind piața unică și de asigurare a respectării drepturilor consumatorilor.

XI. Comisia pentru transport și turism

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. dezvoltarea unei politici comune privind transportul feroviar, rutier și pe căi navigabile, precum și transportul maritim și aerian, în special:
 - (a) normele comune aplicabile transporturilor pe teritoriul Uniunii Europene,
 - (b) stabilirea și dezvoltarea de rețele transeuropene în sectorul infrastructurilor de transport,
 - (c) furnizarea serviciilor de transport și relațiile cu țările terțe în domeniul transporturilor,
 - (d) securitatea transporturilor,
 - (e) relațiile cu organizațiile internaționale de transport,
 - (f) Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă, Agenția Uniunii Europene pentru Căile Ferate, Agenția Uniunii Europene pentru Siguranța Aviației și întreprinderea comună SESAR;
2. serviciile poștale;
3. turismul.

XII. Comisia pentru dezvoltare regională

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

ANEXA VI

1. funcționarea și dezvoltarea politicii Uniunii de dezvoltare regională și de coeziune, astfel cum este instituită prin tratate;
2. Fondul european de dezvoltare regională, Fondul de coeziune și celelalte instrumente de politică regională ale Uniunii;
3. evaluarea efectelor celorlalte politici ale Uniunii asupra coeziunii economice și sociale;
4. coordonarea instrumentelor structurale ale Uniunii;
5. dimensiunea urbană a politicii de coeziune;
6. regiunile ultraperiferice și insulele, precum și cooperarea transfrontalieră și interregională;
7. relațiile cu Comitetul Regiunilor, organizațiile de cooperare interregională și autoritățile locale și regionale.

XIII. Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. funcționarea și dezvoltarea politicii agricole comune;
2. dezvoltarea rurală, inclusiv activitățile instrumentelor financiare pertinente;
3. legislația în domeniile:
 - (a) veterinar și fitosanitar și al alimentației animalelor, cu condiția ca aceste măsuri să nu aibă drept scop protecția împotriva riscurilor pentru sănătatea umană,
 - (b) creșterea și bunăstarea animalelor;
4. îmbunătățirea calității produselor agricole;
5. aprovizionarea cu materii prime agricole;
6. Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante;
7. silvicultura și agrosilvicultura.

XIV. Comisia pentru pescuit

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. funcționarea și dezvoltarea politicii comune în domeniul pescuitului și gestionarea acesteia;
2. conservarea resurselor de pescuit, gestionarea pescuitului și a flotelor care exploatează acest tip de resurse, cercetarea marină și cercetarea aplicată din domeniul pescuitului;
3. organizarea comună a pieței produselor pescărești și de acvacultură și prelucrarea și comercializarea acestora;

4. politica structurală în sectoarele pescuitului și acvaculturii, inclusiv instrumentele financiare și fondurile de orientare în domeniul pescuitului în sprijinul acestor sectoare;
5. politica maritimă integrată în ceea ce privește activitățile de pescuit;
6. acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului durabil, organizațiile regionale de gestionare a pescuitului și punerea în aplicare a obligațiilor internaționale din domeniul pescuitului.

XV. Comisia pentru cultură și educație

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. aspectele culturale ale Uniunii Europene, în special:
 - (a) îmbunătățirea cunoașterii și difuzării culturii,
 - (b) protejarea și promovarea diversității culturale și lingvistice,
 - (c) conservarea și protejarea patrimoniului cultural, schimburile culturale și creația artistică;
2. politica educațională a Uniunii, inclusiv în domeniul învățământului superior în Europa și promovarea sistemului de școli europene și de formare pe tot parcursul vieții;
3. politica în domeniul audiovizual și aspectele culturale și educative ale societății informaționale;
4. politica în domeniul tineretului;
5. dezvoltarea unei politici în domeniul sportului și al activităților recreative;
6. politica informațională și politica în domeniul mass-media;
7. cooperarea cu țările terțe în domeniile culturii și al educației și relațiile cu organizațiile și instituțiile internaționale pertinente.

XVI. Comisia pentru afaceri juridice

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. interpretarea, aplicarea și monitorizarea dreptului Uniunii și conformitatea actelor Uniunii cu legislația primară, inclusiv alegerea temeiurilor juridice și respectarea principiilor subsidiarității și proporționalității;
2. interpretarea și aplicarea dreptului internațional, în măsura în care este vizată Uniunea Europeană;
3. o mai bună legiferare și simplificarea dreptului Uniunii;
4. protecția juridică a drepturilor și prerogativelor Parlamentului, în special participarea Parlamentului la acțiunile introduse înaintea Curții de Justiție a Uniunii Europene;

ANEXA VI

5. actele Uniunii care influențează ordinele juridice ale statelor membre, în special în domeniile următoare:
 - (a) dreptul civil și comercial,
 - (b) dreptul societăților comerciale,
 - (c) dreptul de proprietate intelectuală,
 - (d) dreptul procedural;
6. măsurile privind cooperarea judiciară și administrativă în materie civilă;
7. răspunderea pentru prejudiciul cauzat mediului și sancțiunile care se aplică în contextul infracțiunilor împotriva mediului;
8. chestiunile etice privind noile tehnologii, în aplicarea procedurii comisiilor asociate cu comisiile competente;
9. Statutul deputaților și Statutul funcționarilor Uniunii Europene;
10. privilegiile și imunitățile, precum și verificarea prerogativelor deputaților;
11. organizarea și statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene;
12. Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală.

XVII. Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. protecția, pe teritoriul Uniunii, a drepturilor cetățenilor, a drepturilor omului și a drepturilor fundamentale, inclusiv protecția minorităților, astfel cum sunt enunțate în tratate și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;
2. măsurile necesare pentru combaterea oricăror forme de discriminare, altele decât cele pe fondate pe gen, sau cele care se produc la locul de muncă și pe piața forței de muncă;
3. legislația în domeniul transparenței și protecției persoanelor fizice în cazul prelucrării datelor cu caracter personal;
4. aplicarea și dezvoltarea unui spațiu de libertate, securitate și justiție, respectând totodată principiile subsidiarității și proporționalității, în special:
 - (a) măsurile privind intrarea și circulația persoanelor, politica privind azilul și migrația,
 - (b) măsurile privind gestionarea integrată a frontierelor externe,
 - (c) măsurile privind cooperarea polițienească și judiciară în materie penală, inclusiv în materie de terorism, și măsurile de fond și de procedură legate de dezvoltarea unei abordări mai coerente a dreptului penal la nivelul Uniunii;
5. Observatorul European pentru Droguri și Toxicomanie și Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene, Europol, Eurojust, CEPOL, Parchetul European,

precum și alte organe și agenții care operează în aceste domenii;

6. constatarea unui risc evident de încălcare gravă, de către un stat membru, a principiilor comune statelor membre.

XVIII. Comisia pentru afaceri constituționale

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. aspectele instituționale ale procesului de integrare europeană, în special pregătirea, inițierea și desfășurarea procedurilor ordinare și simplificate de revizuire a tratatelor;
2. punerea în aplicare a tratatelor și evaluarea funcționării acestora;
3. consecințele instituționale ale negocierilor privind extinderea Uniunii sau retragerea din Uniune;
4. relațiile interinstituționale, inclusiv examinarea acordurilor interinstituționale prevăzute la articolul 148 alineatul (2) din prezentul regulament, în vederea aprobării acestora de către Parlament;
5. procedura electorală uniformă;
6. partidele politice și fundațiile politice la nivel european, fără a aduce atingere competențelor Biroului;
7. constatarea existenței unei încălcări grave și persistente, de către un stat membru a principiilor comune statelor membre;
8. interpretarea și aplicarea Regulamentului de procedură, precum și propunerile de modificare a regulamentului.

XIX. Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. definirea, promovarea și apărarea drepturilor femeii în Uniune și măsurile luate în acest scop de către Uniune;
2. promovarea drepturilor femeii în țările terțe;
3. politica de egalitate de șanse, inclusiv promovarea egalității dintre femei și bărbați în ceea ce privește șansele pe piața forței de muncă și tratamentul la locul de muncă;
4. eliminarea oricărei forme de violență și discriminare fondate pe gen;
5. punerea în aplicare și continuarea integrării dimensiunii privind egalitatea de șanse în toate sectoarele;
6. controlul și aplicarea acordurilor și convențiilor internaționale privind drepturile femeii;
7. încurajarea conștientizării cu privire la drepturile femeii.

ANEXA VI

XX. Comisia pentru petiții

Această comisie este competentă în chestiuni privind:

1. petițiile;
2. organizarea de audieri publice consacrate inițiativelor cetățenești, în temeiul articolului 222;
3. relațiile cu Ombudsmanul European.

ANEXA VII

APROBAREA COMISIEI ȘI MONITORIZAREA ANGAJAMENTELOR ASUMATE ÎN TIMPUL AUDIERILOR

Partea I – Aprobarea de către Parlament a colegiului Comisiei în ansamblu

Articolul 1

Temeiuri pentru evaluare

- (1) Parlamentul evaluează comisarii desemnați pe baza competenței generale, a angajamentului european și a independenței personale a acestora. Parlamentul evaluează cunoștințele legate de portofoliul potențial, precum și abilitățile de comunicare ale acestora.
- (2) Parlamentul acordă o atenție deosebită echilibrului de gen. Acesta își poate exprima punctul de vedere cu privire la alocarea diferitelor portofolii de către Președintele ales.
- (3) Parlamentul poate solicita toate informațiile relevante pentru luarea unei decizii cu privire la aptitudinile comisarilor desemnați. Parlamentul se așteaptă la divulgarea în întregime a informațiilor privind interesele financiare ale acestora. Declarațiile de interes ale comisarilor desemnați se trimit spre examinare comisiei competente pentru chestiuni juridice.

Articolul 2

Examinarea declarației de interese financiare

- (1) Comisia competentă pentru chestiuni juridice examinează declarațiile de interese financiare și evaluează în ce măsură conținutul declarației făcute de un comisar desemnat este exact și complet și dacă este posibil să se deducă un conflict de interese.
- (2) Confirmarea de către comisia competentă pentru chestiuni juridice a absenței conflictelor de interese constituie o condiție prealabilă indispensabilă pentru organizarea audierii de către comisia competentă pentru subiectul în cauză. În lipsa confirmării, se suspendă procedura pentru numirea comisarului desemnat și se aplică procedura prevăzută la alineatul 3 litera (c).
- (3) Pentru examinarea declarațiilor de interese financiare de către comisia competentă pentru chestiuni juridice, se aplică următoarele orientări:
 - (a) în cazul în care, în timpul examinării declarației de interese financiare, comisia competentă pentru chestiuni juridice consideră, în temeiul documentelor prezentate, că declarația este exactă, completă și nu cuprinde nicio informație care să indice un conflict de interese real sau potențial legat de portofoliul comisarului desemnat, președintele acesteia trimite o scrisoare prin care confirmă că nu există niciun conflict de interese comisiilor competente pentru audiere sau comisiilor implicate în cazul în care este vorba despre o procedură desfășurată în cursul mandatului comisarului;
 - (b) în cazul în care comisia competentă pentru chestiuni juridice consideră că declarația de interese financiare a unui comisar desemnat cuprinde informații incomplete sau contradictorii sau că examinarea acesteia necesită informații suplimentare, solicită, în baza Acordului-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană, comisarului desemnat să furnizeze fără întârzieri nejustificate

ANEXA VII

informațiile suplimentare și ia o decizie după primirea și analizarea corespunzătoare a acestora; comisia competentă pentru chestiuni juridice poate decide, atunci când este cazul, să îl invite pe comisarul desemnat la o discuție;

- (c) în cazul în care comisia competentă pentru chestiuni juridice constată existența unui conflict de interese pe baza declarației de interese financiare sau în urma primirii informațiilor suplimentare din partea comisarului desemnat, comisia pregătește recomandări pentru soluționarea conflictului de interese; printre recomandări se pot număra renunțarea la interesele financiare în cauză sau modificări ale portofoliului comisarului desemnat de către Președintele Comisiei; în cazuri mai grave, dacă nu se găsește o soluție la conflictul de interese, în ultimă instanță, comisia competentă pentru chestiuni juridice poate concluziona că comisarul desemnat nu își poate exercita funcțiile în conformitate cu tratatul și cu Codul de conduită; ulterior, Președintele Parlamentului îl întreabă pe Președintele Comisiei ce alte măsuri intenționează să adopte.

Articolul 3

Audieri

(1) Fiecare comisar desemnat este invitat să se prezinte în fața comisiei sau a comisiilor competente pentru o audiere unică.

(2) Audierile sunt organizate de către Conferința președinților, la recomandarea Conferinței președinților de comisie. Președintele comisiei și coordonatorii din cadrul fiecărei comisii sunt responsabili de stabilirea procedurilor detaliate. Pot fi desemnați raportori.

(3) În cazul portofoliilor mixte, se iau măsurile necesare pentru asocierea comisiilor competente. Există trei situații:

- (a) în cazul în care portofoliul comisarului desemnat se încadrează în domeniul de competență al unei singure comisii, comisarul desemnat este audiat doar de această comisie (comisia competentă);
- (b) în cazul în care portofoliul comisarului desemnat se încadrează, în proporții relativ egale, în domeniul de competență al mai multor comisii, comisarul desemnat este audiat în comun de comisiile respective (comisii comune); precum și
- (c) în cazul în care portofoliul comisarului desemnat se încadrează cu precădere în domeniul de competență al unei comisii și doar într-o mică măsură în domeniul de competență al cel puțin uneia dintre celelalte comisii, comisarul desemnat este audiat de comisia competentă în principal, cu asocierea celeilalte sau celorlalte comisii (comisii asociate).

(4) Președintele ales al Comisiei este consultat pe deplin cu privire la aceste măsuri.

(5) Comisiile prezintă comisarilor desemnați întrebări scrise, în timp util înainte de audieri. Fiecărui comisar desemnat i se adresează două întrebări comune formulate de Conferința președinților de comisie, prima întrebare în legătură cu aspecte legate de competența generală, angajamentul european și independența personală, iar a doua întrebare în legătură cu gestionarea portofoliului și cooperarea cu Parlamentul. Comisia competentă adresează alte cinci întrebări; nu se permite includerea unor întrebări secundare. În cazul comisiilor comune, fiecare dintre acestea are dreptul de a adresa trei întrebări.

CV-urile comisarilor desemnați și răspunsurile lor la întrebările scrise se publică pe site-ul Parlamentului înaintea audierii.

(6) Fiecare audiere este programată să dureze trei ore. Audierile se desfășoară în circumstanțe și în condiții care le oferă comisarilor desemnați posibilități egale și echitabile de a se prezenta și de a-și exprima opiniile.

(7) Comisarii desemnați sunt invitați să facă o expunere orală introductivă, de cel mult cincisprezece minute. În timpul audierii sunt adresate cel mult 25 de întrebări, grupate pe teme în măsura posibilului. În intervalul de timp prevăzut poate fi adresată imediat o întrebare suplimentară. Cea mai mare parte a timpului afectat luărilor de cuvânt le revine grupurilor politice, aplicându-se *mutatis mutandis* articolul 171. Desfășurarea audierilor vizează dezvoltarea unui dialog politic pluralist între comisarii desemnați și deputați. Înainte de încheierea audierii, comisarilor desemnați li se acordă posibilitatea de a face o scurtă declarație finală.

(8) Audierile sunt transmise audio/video în direct, publicul și mass-media având acces gratuit la acestea. O înregistrare numerotată a audierilor este pusă la dispoziția publicului în termen de 24 de ore.

Articolul 4

Evaluare

(1) Președintele comisiei și coordonatorii se reunesc imediat după audiere pentru a proceda la evaluarea fiecărui comisar desemnat. Aceste reuniuni se desfășoară cu ușile închise. Coordonatorii sunt invitați să se pronunțe dacă, în opinia lor, comisarii desemnați au competențele necesare atât pentru a fi membri ai colegiului, cât și pentru a îndeplini sarcinile specifice care le-au fost atribuite. Conferința președinților de comisie elaborează un șablon pro forma care să faciliteze evaluarea.

(2) În cazul comisiilor comune, președinții și coordonatorii din cadrul comisiilor implicate acționează în comun pe parcursul procedurii.

(3) Pentru fiecare comisar desemnat, se redactează o singură scrisoare de evaluare. Se includ avizele tuturor comisiilor asociate audierii.

(4) Următoarele principii se aplică evaluării realizate de coordonatori:

- (a) în cazul în care coordonatorii aprobă în unanimitate comisarul desemnat, președintele înaintează o scrisoare de aprobare în numele lor;
- (b) în cazul în care coordonatorii resping în unanimitate comisarul desemnat, președintele înaintează o scrisoare de respingere în numele lor;
- (c) în cazul în care coordonatorii, reprezentând o majoritate de cel puțin două treimi dintre membrii comisiei, aprobă comisarul desemnat, președintele prezintă în numele lor o scrisoare care atestă aprobarea de către marea majoritate a comisarului desemnat. Opiniile minoritare se menționează la cerere;
- (d) în cazul în care coordonatorii nu pot ajunge la o majoritate de cel puțin două treimi dintre membrii comisiei pentru aprobarea candidatului, aceștia:
 - mai întâi solicită informații suplimentare prin întrebări scrise suplimentare,

ANEXA VII

- în cazul în care coordonatorii sunt în continuare nemulțumiți, solicită o nouă audiere de 1,5 ore, sub rezerva aprobării de către Conferința președinților;
- (e) în cazul în care, ca urmare a aplicării literei (d), coordonatorii, reprezentând o majoritate de cel puțin două treimi dintre membrii comisiei, aprobă comisarul desemnat, președintele prezintă în numele lor o scrisoare care atestă aprobarea de către marea majoritate a comisarului desemnat. Opiniile minoritare se menționează la cerere;
- (f) în cazul în care, ca urmare a aplicării literei (d), nu a fost atinsă încă o majoritate a coordonatorilor, reprezentând cel puțin două treimi dintre membrii comisiei, pentru aprobarea comisarului desemnat, președintele convoacă o ședință a comisiei și supune la vot cele două întrebări menționate la alineatul (1). Președintele înaintează o scrisoare în care este prezentată evaluarea comisiei.

(5) Scrisorile de evaluare ale comisiilor sunt transmise în termen de 24 de ore de la finalizarea procesului de evaluare. Scrisorile sunt examinate de Conferința președinților de comisie și sunt transmise apoi Conferinței președinților. În cazul în care nu mai dorește să solicite informații suplimentare, Conferința președinților, în urma unui schimb de opinii, declară audierile încheiate și autorizează publicarea tuturor scrisorilor de evaluare.

Articolul 5

Prezentarea colegiului

(1) Președintele ales al Comisiei este invitat să prezinte întregul colegiu al comisarilor desemnați și programul acestuia în cadrul unei ședințe a Parlamentului la care sunt invitați Președintele Consiliului European și Președintele Consiliului. Prezentarea este urmată de o dezbatere. La încheierea dezbaterii, un grup politic sau un număr de deputați reprezentând cel puțin pragul redus pot depune o propunere de rezoluție. Se aplică articolul 132 alineatele (3)-(8).

(2) După votul asupra propunerii de rezoluție, Parlamentul decide prin vot dacă aprobă sau nu numirea, în calitate de organ, a Președintelui ales și a comisarilor desemnați. Parlamentul decide cu majoritatea voturilor exprimate, prin apel nominal. Acesta poate amâna votul pentru următoarea ședință.

Articolul 6

Monitorizarea angajamentelor asumate în timpul audierilor

Angajamentele asumate și prioritățile menționate de către comisarii desemnați în timpul audierilor sunt analizate de-a lungul întregului mandat de către comisia competentă în cadrul dialogului structurat anual susținut cu Comisia în conformitate cu punctul 1 din anexa IV la Acordul-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană.

Partea II – Modificări substanțiale de portofoliu sau modificări de componență a colegiului comisarilor în cursul mandatului acestuia

Articolul 7

Loc vacant

În cazul unui loc vacant, apărut în urma unei demisii, pensionări obligatorii sau a unui deces, Parlamentul, acționând prompt, invită comisarul desemnat să participe la o audiere, în condițiile prevăzute în partea I.

Articolul 8

Aderarea unui nou stat membru

În cazul aderării unui nou stat membru, Parlamentul invită comisarul desemnat să participe la o audiere, în condițiile prevăzute în partea I.

Articolul 9

Modificare substanțială a portofoliului

În cazul unei modificări substanțiale de portofoliu în timpul mandatului Comisiei, comisarii în cauză sunt invitați să participe la o audiere în aceleași condiții ca cele prevăzute în partea I, înainte de preluarea noilor lor responsabilități.

Articolul 10

Votul în ședință plenară

Prin derogare de la procedura prevăzută la articolul 125 alineatul (7), atunci când votul în plen privește numirea unui singur comisar, votul este secret.

ANEXA VIII

ANEXA VIII

CERINȚE PENTRU ELABORAREA ACTELOR ADOPTATE ÎN CONFORMITATE CU PROCEDURA LEGISLATIVĂ ORDINARĂ

- (1) În acte se indică tipul actului, urmat de numărul de referință, numele ambelor instituții care l-au adoptat, data semnării și o scurtă descriere a obiectului.
- (2) Actele conțin următoarele elemente
 - (a) formula „Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene”;
 - (b) indicarea dispozițiilor în temeiul cărora actul a fost adoptat, precedate de formula „având în vedere”;
 - (c) referirea la propunerile prezentate, precum și avizele primite și consultările care au avut loc;
 - (d) considerentele actului, începând cu cuvântul „întrucât”;
 - (e) o formulă de tipul „adoptă prezentul regulament” sau „adoptă prezenta directivă” sau „adoptă prezenta decizie”, urmată de corpul actului.
- (3) Actele sunt împărțite în articole, eventual grupate în părți, titluri, capitole și secțiuni.
- (4) La ultimul articol al unui act se stabilește data intrării în vigoare în cazul în care aceasta este anterioară sau ulterioară celei de-a douăzecea zi de la data publicării.
- (5) Ultimul articol al unui act este urmat de:
 - formula adecvată, în conformitate cu dispozițiile pertinente ale tratatelor, în ceea ce privește aplicabilitatea acestuia;
 - formula „Adoptat(ă) la ...”, urmată de data semnării actului;
 - formula „Pentru Parlamentul European, Președintele”, „Pentru Consiliu, Președintele”, urmată de numele Președintelui Parlamentului European și de numele Președintelui în exercițiu al Consiliului la momentul semnării actului.

Tabel de corespondență

Articolele și anexele în numerotarea anterioară menționate mai jos se referă la articolele și anexele în vigoare la finalul legislaturii a 8-a, în vreme ce articolele și anexele în noua numerotare se referă la noua versiune renumerotată a Regulamentului de procedură, în forma în vigoare începând cu luna iulie 2019

Articole - numerotarea anterioară	Articole - noua numerotare	Articole - numerotarea anterioară	Articole - noua numerotare	Articole - numerotarea anterioară	Articole - noua numerotare	Articole - numerotarea anterioară	Articole - noua numerotare
1	1	30	30	57		77	
2	2	30a	31	58		78	79
3	3	31	32	59	59	78a	80
4	4	32	33	59a	60	78b	81
5	5	33	34	60		78c	82
6	6	34	35	61		78d	83
7	7	35	36	62		78e	84
8	8	36	37	63	61	79	85
9	9	37	38	63a	62	80	86
10		38	39	64	63	81	87
11	10	39	40	65	64	82	88
11a	11	40	41	66	65	83	89
12	12	41	42	67	66	84	90
13	13	42	43	67a	67	85	91
14	14	43	44	68		86	92
15	15	44	45	69	68	86a	93
16	16	45	46	69a	69	87	
17	17	46	47	69b	70	88	94
18	18	47	48	69c	71	89	
19	19	47a	49	69d	72	90	95
20	20	48	50	69e	73	91	96
21	21	49	51	69f	74	92	97
22	22	50	52	69g	75	92a	98
23	23	51	53	70	76	93	99
24	24	52	54	71	77	94	100
25	25	52a	55	72	78	94a	101
26	26	53	56	73		95	
27	27	54	57	74		96	102
28	28	55	58	75		97	103
29	29	56		76		98	104

Articole - numerotarea anterioară	Articole - noua numerotare	Articole - numerotarea anterioară	Articole - noua numerotare	Articole - numerotarea anterioară	Articole - noua numerotare	Articole - numerotarea anterioară	Articole - noua numerotare
99	105	130a		162	171	192	202
100	106	130b	139	163	172	193	203
101	107	131	140	164	173	194	204
102	108	131a	141	164a	174	195	205
103	109	132	142	165	175	196	206
104	110	133	143	166	176	197	207
105	111	134		167	177	198	208
106	112	135	144	168	178	199	209
107	113	136		168a	179	200	
108	114	137	145	169	180	201	210
109	115	138	146	170	181	201a	211
110	116	139	147	171	182	202	
111	117	140	148	172		203	212
112		141	149	173		204	213
113	118	142	150	174	183	205	214
113a	119	143	151	175	184	205a	215
114	120	144	152	176	185	206	216
115	121	145	153	177	186	207	217
116	122	146	154	178	187	208	218
116a	123	147	155	179	188	209	219
117	124	148	156	179a	189	210	220
118	125	149	157	180	190	210a	221
118a	126	149a	158	180a	191	211	222
119	127	150	159	181	192	212	223
120	128	151	160	182		213	
121	129	152		182a	193	214	224
122	130	153	161	183	194	214a	225
122a	131	153a	162	184		215	226
123	132	154	163	184a	195	216	227
124	133	155	164	185	196	216a	228
125	134	156	165	186		217	229
126	135	157	166	187	197	218	230
127		158	167	188	198	219	231
128	136	159	168	189	199	220	232
129	137	160	169	190	200	221	233
130	138	161	170	191	201	222	234

Articole - numerotarea anterioară	Articole - noua numerotare
223	
223a	235
224	
225	
226	236
227	237
228	238
228a	239

Articole - numerotarea anterioară	Articole - noua numerotare
229	240
230	
231	241

Anexe - numerotarea anterioară	Anexe - noua numerotare
I	I
IA	II
II	III
III	IV
IV	V
V	VI
VI	VII
VII	VIII